

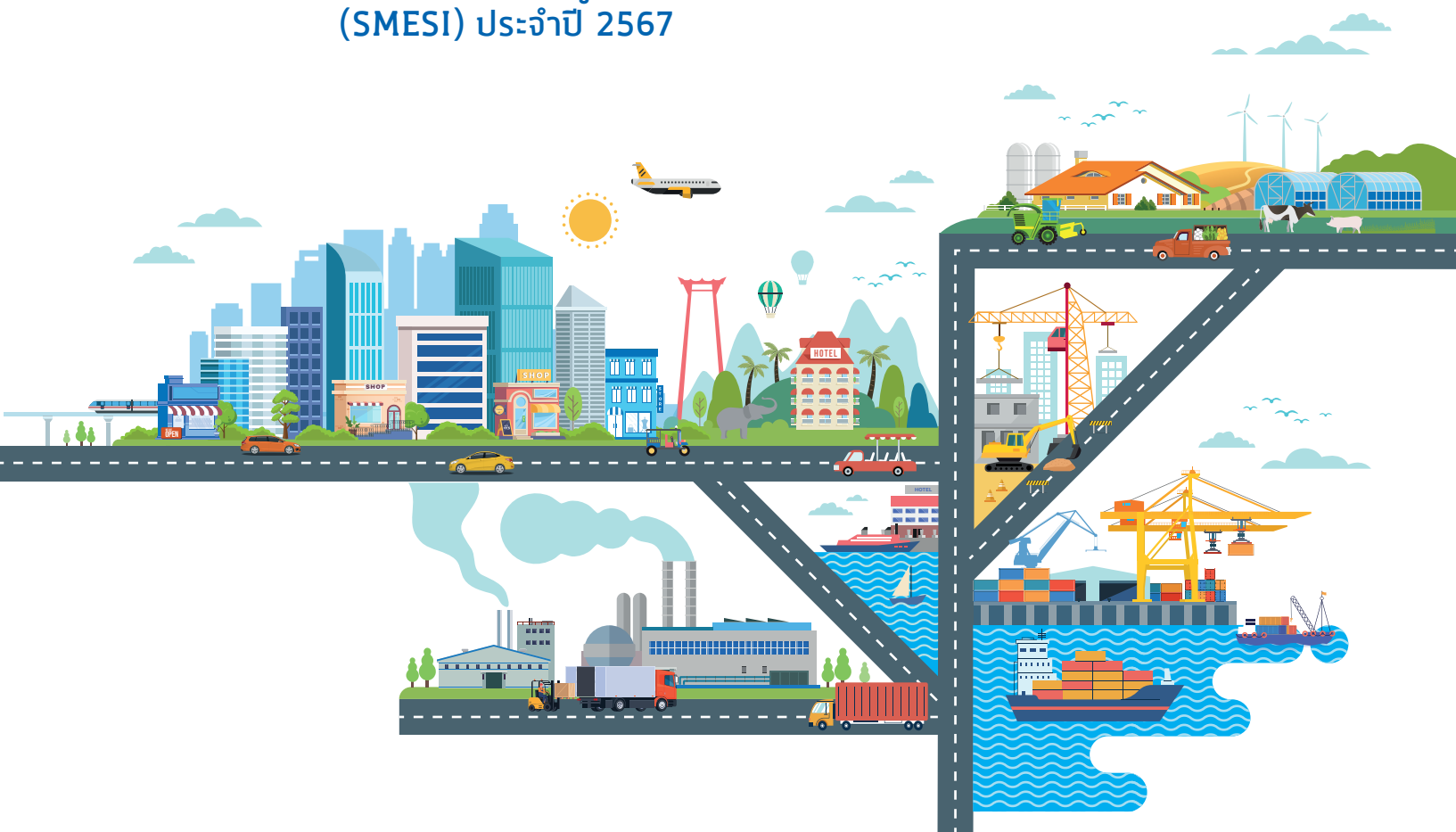
รายงานสถานการณ์ SME ปี 2568

สสว. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

สารบัญ

บทที่ 1 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย	02
บทที่ 2 GDP SME และ การประมาณการเศรษฐกิจ	09
บทที่ 3 จำนวนและการจ้างงาน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	16
บทที่ 4 เครื่องชี้วัดสถานการณ์ และดัชนีผลผลิตรายสาขาของ SME	33
บทที่ 5 การค้าระหว่างประเทศ ของ SME ปี 2567	42
บทที่ 6 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567	67

01

ภาพรวมเศรษฐกิจโลก
และเศรษฐกิจไทย

» สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

(Real GDP, annual percent change)	Projections		
	2024	2025	2026
World Output	3.3	2.8	3.0
Advanced Economies	1.8	1.4	1.5
United States	2.8	1.8	1.7
Euro Area	0.9	0.8	1.2
Germany	-0.2	0.0	0.9
France	1.1	0.6	1.0
Italy	0.7	0.4	0.8
Spain	3.2	2.5	1.8
Japan	0.1	0.6	0.6
United Kingdom	1.1	1.1	1.4
Canada	1.5	1.4	1.6
Other Advanced Economies	2.2	1.0	2.0
Emerging Market and Developing Economies	4.3	3.7	3.9
Emerging and Developing Asia	5.3	4.5	4.6
China	5.0	4.0	4.0
India	6.5	6.2	6.3
Emerging and Developing Europe	3.4	2.1	2.1
Russia	4.1	1.5	0.9
Latin America and the Caribbean	2.4	2.0	2.4
Brazil	3.4	2.0	2.0
Mexico	1.5	-0.3	1.4
Middle East and Central Asia	2.4	3.0	3.5
Saudi Arabia	1.3	3.0	3.7
Sub-Saharan Africa	4.0	3.8	4.2
Nigeria	3.4	3.0	2.7
South Africa	0.6	1.0	1.3
Memorandum			
Emerging Market and Middle Income Economies	4.3	3.7	3.8
Low-Income Developing Countries	4.0	4.2	5.2

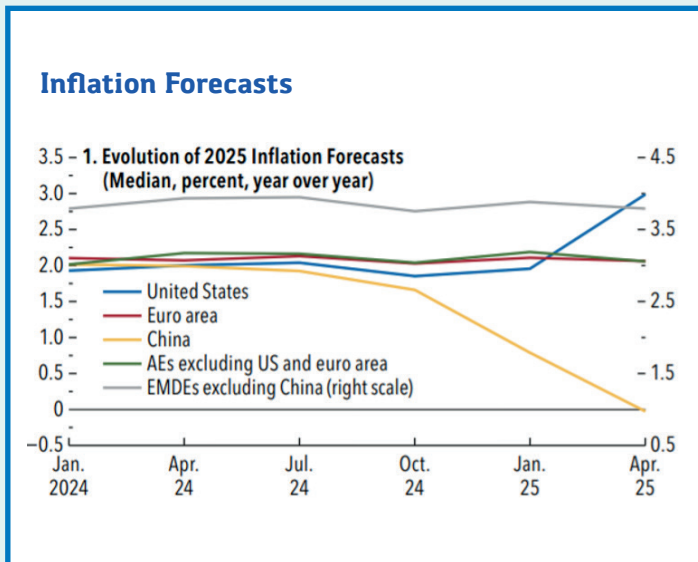
ที่มา : International Monetary Fund | April 2025

สถานการณ์เศรษฐกิจโลก (เมษายน 2568) จากการวิเคราะห์ของ IMF ได้ปรับลดการคาดการณ์การเติบโตเศรษฐกิจโลกลง 0.5 โดยจะอยู่ที่ร้อยละ 2.8 ในปี 2568 จากการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ในเดือนมกราคม 2568 แต่ยังคงขยายตัวได้ร้อยละ 3.0 ในปี 2569 โดยเป็นการเติบโตจากกลุ่มประเทศ Advanced Economies ร้อยละ 1.4 จากการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ร้อยละ 1.8 และกลุ่มประเทศยุโรป ร้อยละ 0.8 ส่วนในกลุ่มประเทศ Emerging Market and Developing Economies ยังคงขยายตัวได้ร้อยละ 3.7 โดยประเทศจีนและอินเดียขยายตัวได้ร้อยละ 4.0 และ 6.2 ตามลำดับ ส่วนประมาณการปี 2569 คาดว่ากลุ่ม Advanced Economies จะขยายตัวได้ร้อยละ 1.5 และกลุ่ม Emerging Market and Developing Economies คาดขยายตัวได้ร้อยละ 3.9

ประเด็นสำคัญที่ต้องติดตาม

- ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับนโยบายการค้าที่สูงขึ้นของสหรัฐฯ และกำแพงภาษีตามนโยบายของโดนัลด์ ทรัมป์
- ปัญหาในด้านสงครามการค้าที่รุนแรงขึ้น
- ภาวะเงินเฟ้อในตลาดสหรัฐฯ จากราคาสินค้าที่มีแนวโน้มสูงขึ้น
- ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงไม่มีแนวโน้มที่จะยุติ

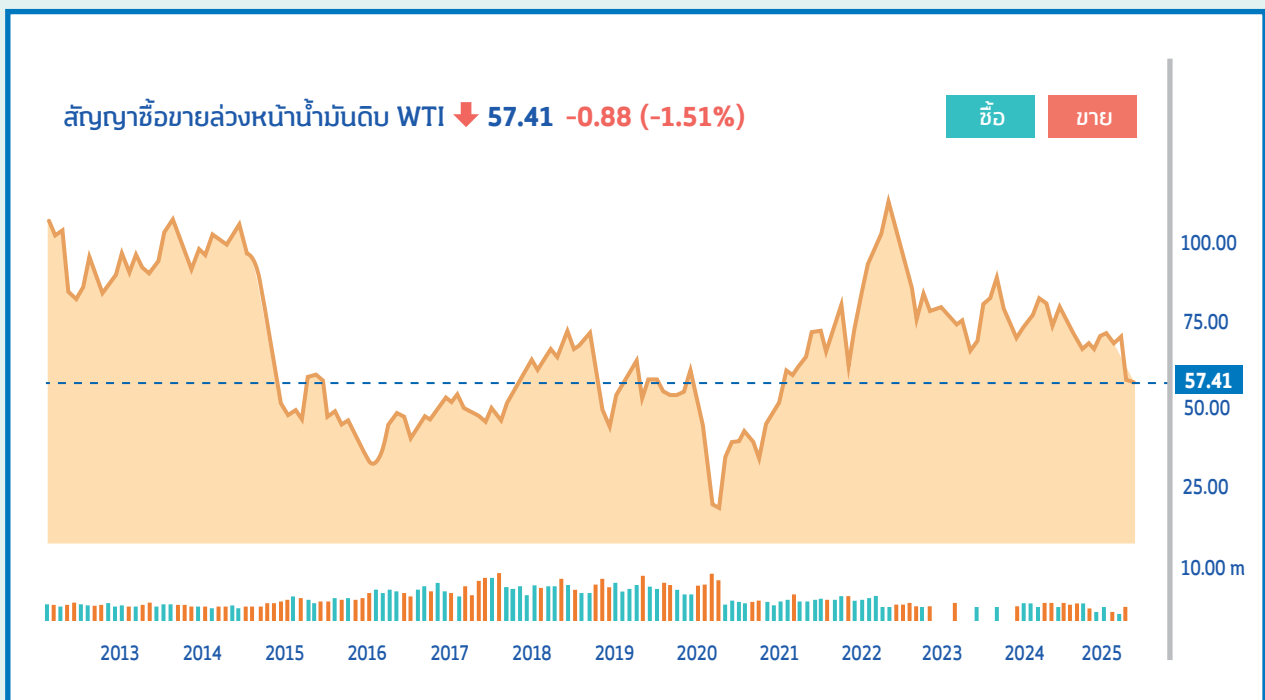
» อัตราเงินเฟ้อโลก (ณ เมษายน 2568)

เงินเฟ้อทั่วโลกในช่วงเดือนเมษายน 2568 จากรายงานของ IMF พบว่าอัตราเงินเฟ้อโลกจะชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องทั่วโลก โดยคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 4.3 ในปี 2568 และเหลือร้อยละ 3.6 ในปี 2569 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อเงินเฟ้อโลก ได้แก่ ต้นทุนสินค้าที่สูงขึ้นจากภาษีนำเข้าและปัญหาห่วงโซ่อุปทานความต้องการสินค้าและบริการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษี ซึ่งกระทบต่อระบบ Supply Chain ทั่วโลก และยังไม่มีการซื้อสรุป

ที่มา : Haver Analytics; and IMF

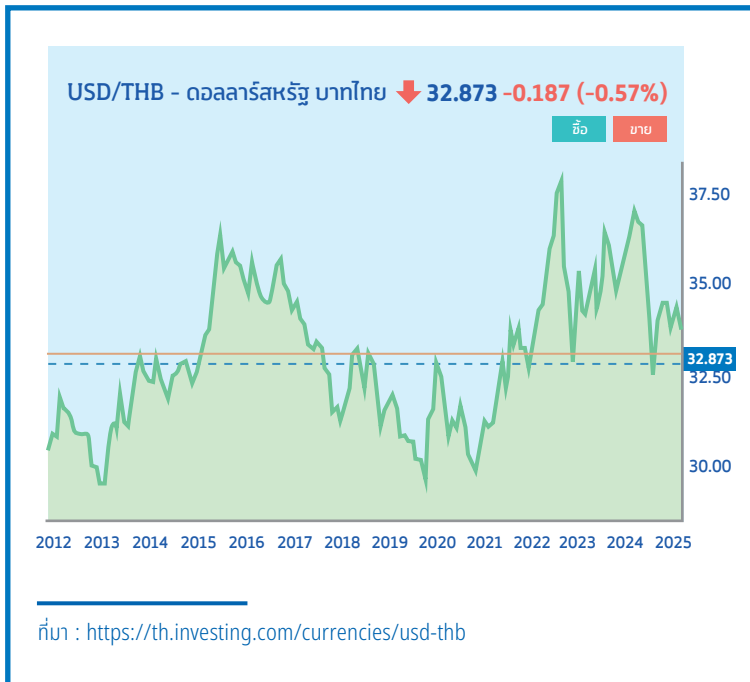
» สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบ

ที่มา : <https://th.investing.com/commodities/crude-oil>

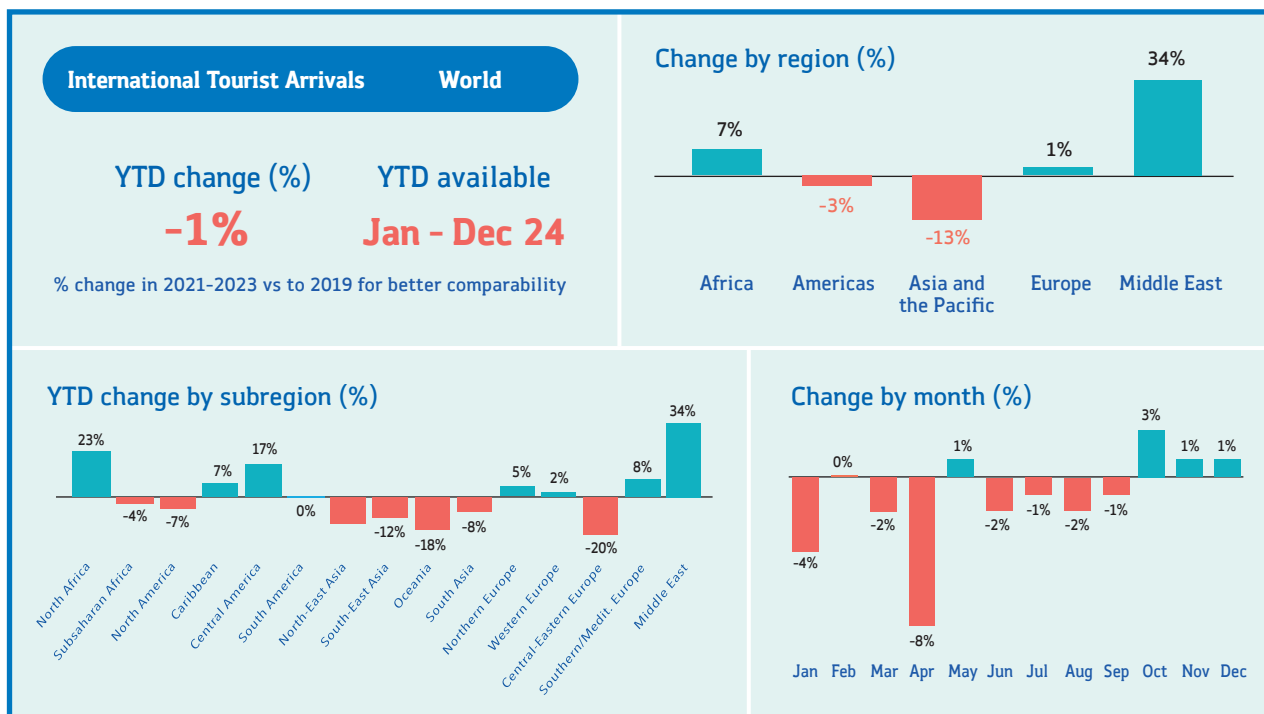
สถานการณ์น้ำมันดิบ WTI ณ 5 พฤษภาคม 2568 (เวลา 18.00 น.) อยู่ที่ระดับราคา 57.41 ดอลลาร์/บาร์เรล โดยราคาน้ำมันดิบลดลง 1.51% จากราคาปิดตลาดก่อนหน้านี้ เนื่องจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก และการเพิ่มกำลังการผลิตของบางประเทศในกลุ่มสมาชิกของ OPEC+ ส่งผลให้เกิดภาวะอุปทานล้นตลาด ขณะที่อุปสงค์โลกยังอ่อนแอจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ-จีน

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ.

อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2568 (18.21 น.) อยู่ที่ระดับ 32.87 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ลดลง 0.57% จากค่าเงินที่ปิดตลาดวานนี้ โดยประมาณกรอบการเคลื่อนไหวอยู่ที่ 32.84 – 33.11 บาทต่อดอลลาร์ อย่างไรก็ตาม อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับภาษีการค้าและการตั้งกำแพงภาษีกับประเทศต่าง ๆ ของสหรัฐฯ และการแลกเปลี่ยนภาษีระหว่างประเทศทำให้เกิดภาวะสงครามการค้าที่สร้างแรงกดดันต่อการค้า การผลิต และการลงทุน ส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

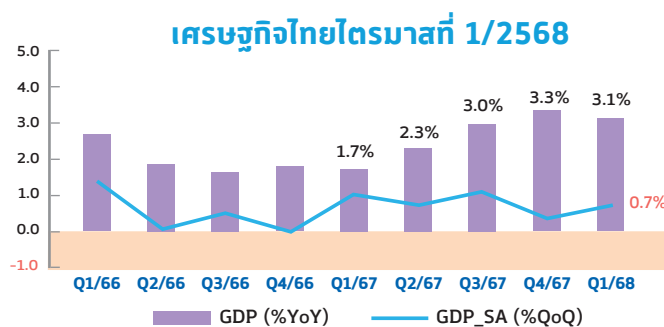
สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

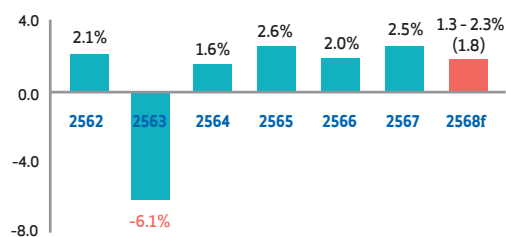
ที่มา : <https://www.unwto.org/tourism-data/international-tourism-and-covid-19>

สถานการณ์ท่องเที่ยวโลกในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2567 ยังคงลดลงร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2019 (ก่อนโควิด-19) กลุ่มประเทศที่มีการฟื้นตัวสูงกว่าช่วงโควิด-19 คือกลุ่มประเทศ Middle East และกลุ่มประเทศ Africa ที่ขยายตัวได้ถึงร้อยละ 34.0 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ ส่วน Asia and the Pacific ยังคงฟื้นตัวช้ากว่ากลุ่มประเทศอื่น เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 (2019)

➤ สถานการณ์เศรษฐกิจไทย

ประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี 2568

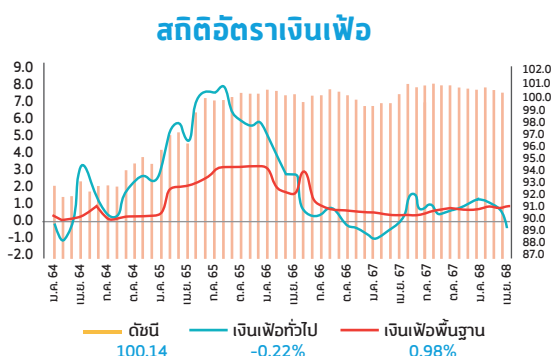

YoY (%)	2566		2567				2568(f)	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ทั้งปี
GDP (CVM)	2.0	2.5	1.7	2.3	3.0	3.2	3.1	1.3-2.3
การลงทุนรวม	1.2	0.0	-4.3	-6.1	5.0	5.1	4.7	0.9
ภาคเอกชน	3.1	-1.6	4.6	-6.8	-2.5	-2.1	-0.9	-0.7
ภาครัฐ	-4.2	4.8	-28.0	-4.2	25.2	39.4	26.3	5.5
การบริโภคภาคเอกชน	6.9	4.4	6.6	4.5	3.3	3.4	2.6	2.4
การอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน	-4.7	2.5	-2.3	0.4	6.1	5.4	3.4	1.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า	-1.5	5.8	-0.5	4.3	8.9	10.6	14.9	1.8
ปริมาณ	-2.7	4.4	-1.8	2.5	7.5	9.31	14.0	1.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า	-3.8	6.3	2.6	0.8	11.3	10.7	7.1	2.3
ปริมาณ	-4.1	5.2	3.81	-1.4	9.7	9.1	3.6	1.1
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.5	2.3	2.6	0.9	1.6	4.0	7.5	2.5
เงินเฟ้อ	1.2	0.4	-0.8	0.8	0.6	1.0	1.1	0.0-1.0

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 1/2568 ขยายตัวร้อยละ 3.1 (%YoY) ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาส 4/2567 ที่ขยายตัวร้อยละ 3.3 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว (%QoQ_SA) เศรษฐกิจไทยในไตรมาส 1/2568 ขยายตัวจากไตรมาสที่ 4/2567 ร้อยละ 0.7 โดยประมาณการเศรษฐกิจในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวได้ในช่วงร้อยละ 1.3 – 2.3 (ค่ากลางประมาณการร้อยละ 1.8) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายภาครัฐโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน การขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศสะท้อนจากการขยายตัวของดัชนีการบริโภคภาคเอกชน รวมทั้งการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกลที่คาดว่าจะนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มสูงกว่าระดับก่อนหน้าการแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งจะสามารถชดเชยการลดลงของนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดใกล้เคียงได้ ทั้งนี้ไทยยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงจากภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง ภายใต้มาตรฐานสินเชื่อที่ยังคงเข้มงวดอย่างต่อเนื่อง ความไม่แน่นอนจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ และมาตรการตอบโต้ของประเทศคู่ค้า รวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงไม่มีแนวโน้มว่าจะยุติ

➤ อัตราเงินเฟ้อประเทศไทย

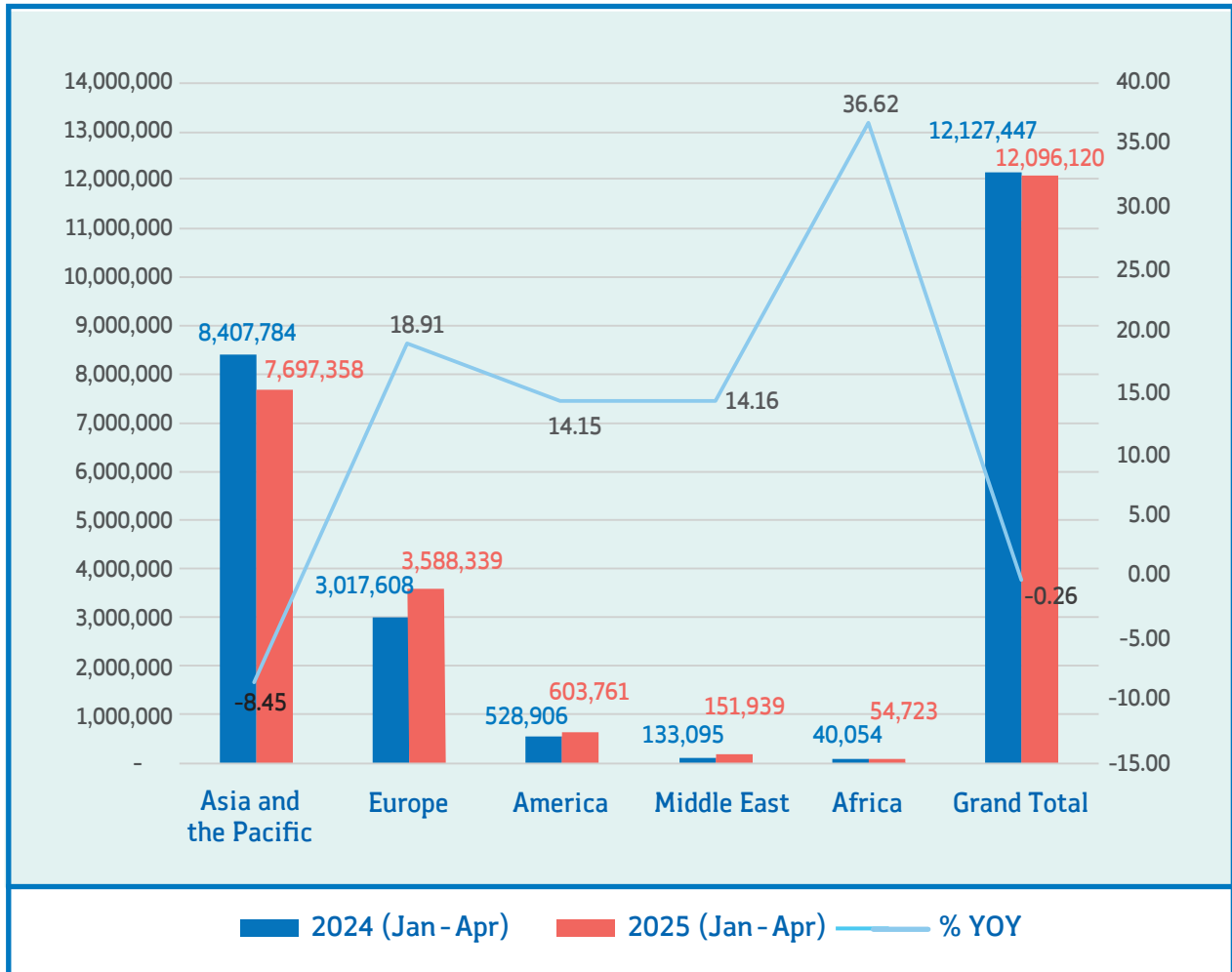
ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนเมษายน 2568 เทียบกับ 100.14 (ปีฐาน 2566 = 100)

เมื่อเทียบกับ	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
1. เดือนเมษายน 2567 (YoY)	ลดลง	0.22
2. เดือนมีนาคม 2568 (MoM)	ลดลง	0.21
3. เฉลี่ย 4 เดือน (ม.ค. - เม.ย.) ปี 2568 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (AOA)	สูงขึ้น	0.75

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.)

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยเดือนเมษายน 2568 เท่ากับ 100.14 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.22 โดยมีปัจจัยหลักจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน ได้แก่ แก๊สโซฮอล์ น้ำมันเบนซิน ค่ากระแสไฟฟ้า และการปรับราคาลดลงของกลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม ดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนเมษายน 2568 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าลดลงร้อยละ 0.21 ตามการลดลงของแก๊สโซฮอล์ น้ำมันดีเซล และค่ากระแสไฟฟ้า เนื่องจากนโยบายช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 0.75

» สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวไทยปี 2567 และปี 2568 (มกราคม – เมษายน)

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมในปี 2568 (มกราคม – เมษายน) มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 12,096,120 คน หดตัวจากช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 0.26 โดยเป็นผลมาจากการหดตัวของนักท่องเที่ยวในกลุ่ม Asia and the Pacific ร้อยละ 8.45 โดยกลุ่ม Europe ขยายตัว ร้อยละ 18.91 กลุ่ม America ขยายตัว ร้อยละ 14.15 กลุ่ม Middle East ขยายตัว ร้อยละ 14.16 และกลุ่ม Africa ขยายตัว ร้อยละ 36.62 โดยในรายละเอียดกลุ่ม Asia and the Pacific โดยเฉพาะ South-East Asia ประเทศที่ขยายตัวสูงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ได้แก่ ประเทศ Philippines ขยายตัว ร้อยละ 30.27 รองลงมา Myanmar ร้อยละ 14.35 แต่ในด้านจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ Malaysia มีจำนวนนักท่องเที่ยวในเดือน มกราคม – เมษายน 68 สูงสุด จำนวน 1,516,132 คน ส่วนนักท่องเที่ยวจีน มีจำนวน 1,648,647 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 29.90

จำนวนและรายได้สะสม (มกราคม – มีนาคม 2568)

RECEIPTS

 7.32
แสนล้านบาท +8.56% (YoY)

 INBOUND

 9.55 ล้านคน
+1.91%CH (YoY)
 4.63 แสนล้านบาท
+10.47%CH (YoY)

 DOMESTICS

 16.18 ล้านคน - ครั้ง
+1.40%CH (YoY)
 2.69 แสนล้านบาท
+5.41%CH (YoY)

ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (มีนาคม 2568)

16.18
ล้านคน - ครั้ง
+1.40%CH (YoY)

0.87
หมื่นล้านบาท
+3.45%CH (YoY)

นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย (มีนาคม 2568)

INBOUND

 2.72
ล้านคน
-8.79%CH (YoY)

 1.32
แสนล้านบาท
-2.82%CH (YoY)

AMERICA
5.57%

AFRICA
0.40%

MIDDLE EAST
0.69%

EUROPE
31.43%

ASIA AND
THE PACIFIC
61.91%

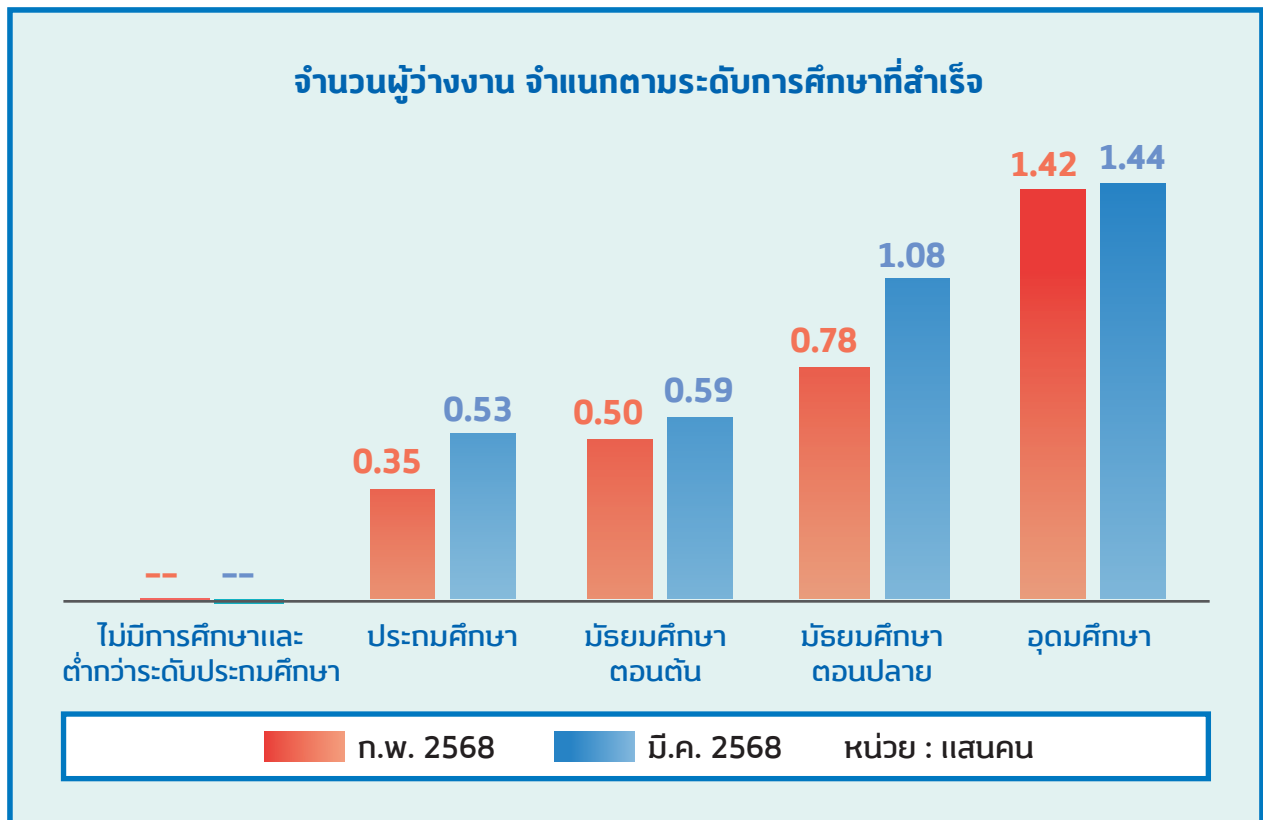
สัดส่วนของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทาง
เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเดือนมีนาคม 2568

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายได้สะสมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติและผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยตั้งแต่เดือนมกราคม – มีนาคม 2568 เท่ากับ 7.32 แสนล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.56 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย เดือนมีนาคม 2568 มีจำนวน 16.18 ล้านคน - ครั้ง ขยายตัวร้อยละ 1.40 สร้างรายได้ 0.87 หมื่นล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.45 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สัดส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ เดือนมีนาคม 2568 ส่วนใหญ่มาจาก Asia and The Pacific ร้อยละ 61.91 Europe ร้อยละ 31.43 America ร้อยละ 5.57 Middle East ร้อยละ 0.69 และ Africa ร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

» สถานการณ์ด้านแรงงาน

สถานภาพแรงงาน	2568 (หน่วย : ล้านคน)		
	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	59.34	59.36	59.38
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	40.03	40.02	40.30
1.1 ผู้ที่มีงานทำ	39.41	39.39	39.42
1.2 ผู้ว่างงาน	0.37	0.31	0.38
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.25	0.32	0.50
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	19.31	19.34	19.08

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

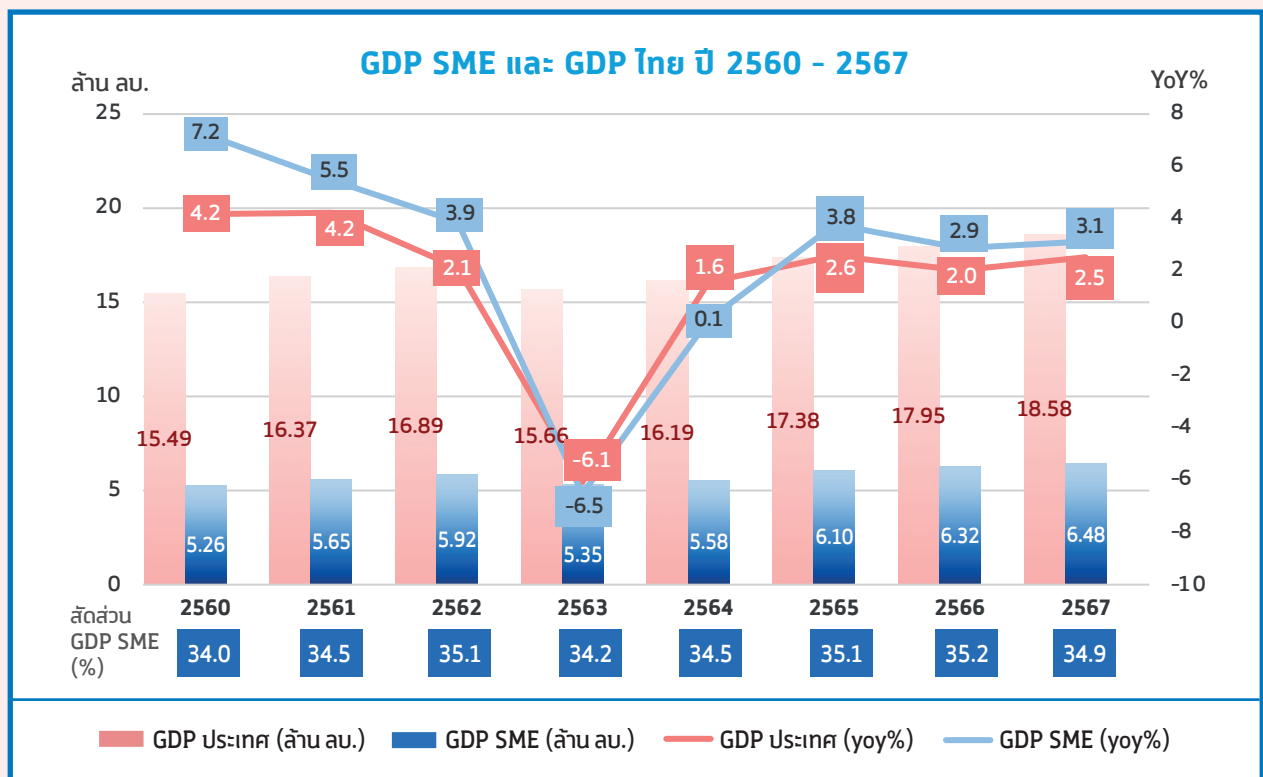
อัตราการว่างงานในเดือนมีนาคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 0.9 เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ 0.8 โดยเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 40.30 ล้านคน ซึ่งเป็นผู้มีงานทำ 39.42 ล้านคน ผู้ว่างงาน 0.39 ล้านคน และผู้ที่รอฤดูกาล 0.50 ล้านคน โดยระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้ว่างงานในเดือนมีนาคม 2568 พบว่ามีผู้ว่างงานสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากที่สุดจำนวน 1.44 แสนคน รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1.08 แสนคน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 0.59 แสนคน และประถมศึกษา จำนวน 0.53 แสนคน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า พบว่าผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีจำนวนเพิ่มขึ้น

02

GDP SME
และการประมาณการ
เศรษฐกิจ

» ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2567

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในปี 2567 มีมูลค่า 18,578,916 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 624,248 ล้านบาท ขยายตัว 2.5% เติบโตขึ้นจากที่ขยายตัวได้ 2.0% ในปี 2566 ขณะที่ GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในปี 2567 มีมูลค่า 6,480,184 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 34.9% ของ GDP รวม ลดลงจากปีก่อนที่มีสัดส่วน 35.2% โดยมีอัตราการขยายตัว 3.1% เติบโตขึ้นจากการขยายตัว 2.9% ในปี 2566

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

หมายเหตุ : จากการปรับปรุงเครื่องชี้เศรษฐกิจและโครงสร้างการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP SME) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจในปัจจุบันและมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำข้อมูลจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) และข้อมูลงบการเงินของกิจการมาใช้เป็นฐานข้อมูลหลักในการประเมินผล

ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าวส่งผลให้รายได้ของ SME ที่นำมาใช้ในการคำนวณ GDP ลดลงเมื่อเทียบกับข้อมูลที่เคยเผยแพร่ก่อนหน้านี้ อันเป็นผลจากการใช้ข้อมูลที่ครอบคลุมและใกล้เคียงกับข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ แม้สัดส่วนของ GDP SME ต่อ GDP รวมจะปรับลดลงตามฐานข้อมูลใหม่ แต่ทิศทางของสัดส่วนและการเติบโตทางเศรษฐกิจของ SME ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ในปี 2567 แม้เศรษฐกิจไทยจะมีแนวโน้มฟื้นตัว แต่ยังมีเผชิญกับ *ปัจจัยลบ* และ *ความเสี่ยง* หลายประการที่อาจจำกัดการเติบโตของเศรษฐกิจ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้ : ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจของ SME ทั้งปี 2567 มีดังนี้

ปัจจัยด้านบวก

การบริโภคภาคเอกชนและการใช้จ่ายของประชาชนฟื้นตัวต่อเนื่อง : โดยเฉพาะการใช้จ่ายในหมวดบริการและสินค้าไม่คงทน มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นสอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว

ตลาดแรงงานปรับตัวดีขึ้น : อัตราการว่างงานลดลงและรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะรายได้ภาคเกษตรจากราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้น

การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว : จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับแรงหนุนจากมาตรการยกเว้นวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน อินเดีย รัสเซีย ได้ทวน การเพิ่มขึ้นของเที่ยวบินระหว่างประเทศ และมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐช่วยกระตุ้นภาคบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น การขนส่ง และการค้า ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวรวมในปี 2567 จะเพิ่มขึ้นเป็น 2.62 ล้านล้านบาท แต่ยังต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ 3 ล้านล้านบาท ซึ่งตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่ง โดยเฉพาะจากจีน มาเลเซีย และอินเดีย ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักที่เดินทางเข้าไทย ขณะที่การท่องเที่ยวภายในประเทศยังคงเติบโตต่อเนื่อง โดยมีการเพิ่มขึ้นทั้งในจำนวนการเดินทางและรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย

การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ : การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนของภาครัฐ โดยเฉพาะในโครงการโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบคมนาคมและพลังงาน มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ งบลงทุนภาครัฐในปีงบประมาณ 2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึง 16.1% โดยมีวงเงินรวม 1.387 ล้านล้านบาท

การส่งออกที่ขยายตัว : การส่งออกสินค้าและบริการมีแนวโน้มขยายตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม อย่างไรก็ตาม ยังต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าระหว่างประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนที่ผันผวน

การลงทุนภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น : การลงทุนจากภาคเอกชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนจากนโยบายส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ

ปัจจัยด้านลบ

ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลก : การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะจีน สหรัฐฯ และยุโรป รวมทั้งความตึงเครียดทางการค้าระหว่างประเทศ เช่น มาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ต่อจีน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและไทยในฐานะผู้ผลิตระดับกลาง

ราคาพลังงานที่ผันผวน :ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ยังมีความไม่แน่นอนจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง และการตัดสินใจของประเทศในกลุ่มโอเปค

หนี้ครัวเรือนสูง : หนี้ครัวเรือนไทยยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งจำกัดกำลังซื้อของประชาชน และส่งผลกระทบต่อความเปราะบางทางการเงินของภาคครัวเรือน แม้ว่าสัดส่วนจะมีแนวโน้มลดลงก็ตาม โดยไตรมาสสุดท้ายของปี 2567 หนี้ครัวเรือนไทยอยู่ที่ประมาณ 16.4 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็น 88% ของ GDP

ค่าเงินบาทผันผวน : ค่าเงินบาทผันผวนจากความต่างของนโยบายการเงินระหว่างไทยกับประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะสหรัฐฯ ความผันผวนนี้กระทบต่อภาคการส่งออกและการลงทุนระหว่างประเทศ

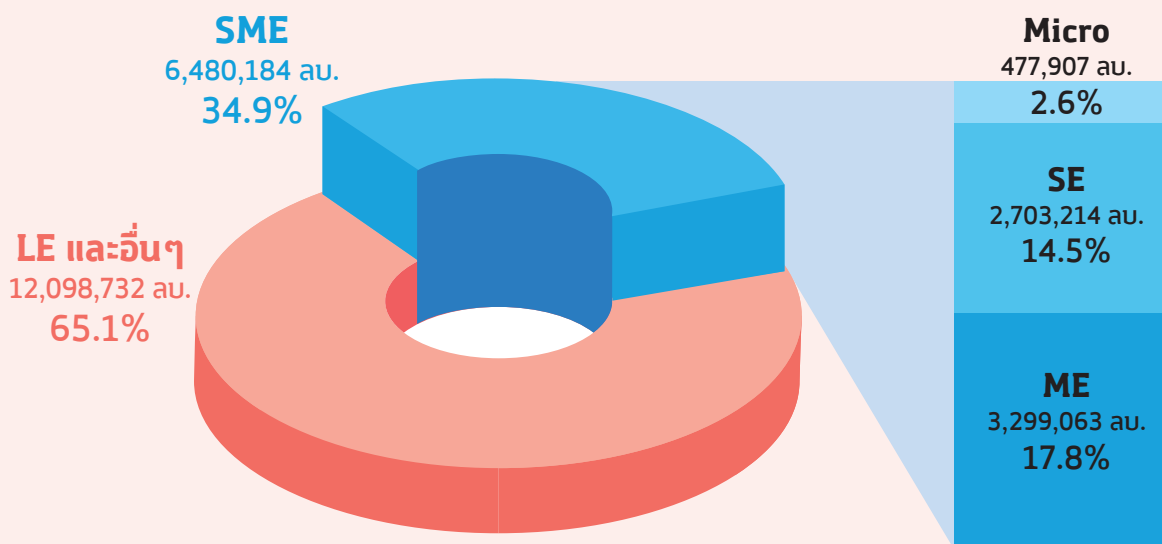

ความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐ : งบประมาณปี 2567 มีความล่าช้าในช่วงต้นปี ซึ่งส่งผลกระทบต่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ และความต่อเนื่องของโครงการต่าง ๆ

ปัญหาเชิงโครงสร้างในระยะยาว : อัตราการเกิดต่ำและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง กดดันกำลังแรงงานและศักยภาพการเติบโตระยะยาวของประเทศ ปัญหาผลิตภาพแรงงาน (labor productivity) ที่ยังต่ำเมื่อเทียบกับประเทศในระดับเดียวกัน

➤ โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2567 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

เมื่อพิจารณามูลค่า GDP ตามขนาดวิสาหกิจ พบว่าวิสาหกิจรายย่อย (Micro) มีมูลค่า GDP เท่ากับ 477,907 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 2.6% วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) มีมูลค่า GDP เท่ากับ 2,703,215 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 14.5% และวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) มีมูลค่า GDP เท่ากับ 3,299,063 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 17.8%

แม้ว่าสัดส่วน GDP SME ต่อ GDP รวม จะเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2564 แต่ยังไม่กลับมาอยู่ในระดับเดียวกับสัดส่วนในปี 2562 หรือช่วงก่อนสถานการณ์โควิด-19 โดยสัดส่วนของ GDP วิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อม ยังไม่สามารถฟื้นตัวกลับมาอยู่ในระดับเดียวกับช่วงก่อนสถานการณ์โควิด-19 มีเพียงวิสาหกิจขนาดกลางที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากสัดส่วน 17.0% ของ GDP รวมในปี 2562 เป็น 17.8% ในปี 2567

➤ มูลค่าและอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศปี 2567 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

ขนาดวิสาหกิจ	รายย่อย (Micro)	ขนาดย่อม (SE)	ขนาดกลาง (ME)	SME	ขนาดใหญ่ (LE) และอื่น ๆ	ทั้งประเทศ
มูลค่า GDP (ล้านล้านบาท)	0.48	2.70	3.30	6.48	12.10	18.58
สัดส่วนต่อ GDP รวม (%)	2.6	14.5	17.8	34.9	65.1	100.0
อัตราการขยายตัว (yoy%)	2.3	3.2	3.2	3.1	2.2	2.5

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68
 ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

➤ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ SME ปี 2567 ตามขนาดธุรกิจ

วิสาหกิจรายย่อย Micro +2.3%

ขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อยที่ขยายตัว 2.2% โดยได้รับแรงหนุนหลักจากการบริโภคภาคครัวเรือนและการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังได้รับานิสงส์จากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่หันมาสนับสนุนร้านค้าในชุมชนมากขึ้น โดยเน้นการจับจ่ายในพื้นที่ใกล้บ้าน และเลือกซื้อสินค้าที่ราคาจับต้องได้และตอบโจทย์ความต้องการในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านอาหารท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยที่มีความยืดหยุ่นสูง สามารถปรับตัวและเติบโตได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงนี้

แม้ภาพรวมการใช้จ่ายจะมีทิศทางเป็นบวก แต่ภาระหนี้ครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง รวมทั้งการเข้ามาแข่งขันของสินค้าราคาถูกจากจีนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริโภคให้ความสำคัญกับความคุ้มค่า และความจำเป็นในการบริโภคมากยิ่งขึ้น

วิสาหกิจขนาดย่อม SE +3.2%

ขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนที่ขยายตัว 2.9% โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญมาจากการดำเนินงานที่ยังคงทรงตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน กำไรจากการดำเนินงานของกิจการจึงมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงการฟื้นตัวของสภาพคล่องของกิจการ รวมทั้งการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี เปิดโอกาสให้วิสาหกิจขนาดย่อมสามารถลงทุนหรือขยายธุรกิจได้มากขึ้น

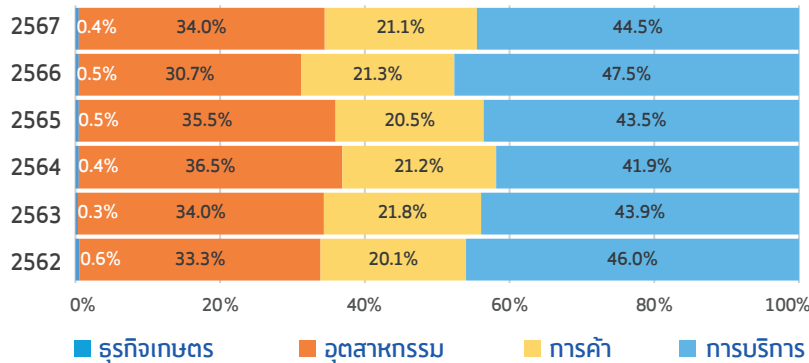
วิสาหกิจขนาดกลาง ME +3.2%

ขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนที่ขยายตัว 2.9% โดยเฉพาะในภาคการผลิตในกลุ่มธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญด้านการส่งออก ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักรกล อัญมณีและเครื่องประดับไม้แปรรูป และอาหารแปรรูป ซึ่งต่างเป็นอุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่มูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับตลาดโลก และมีศักยภาพในการสร้างรายได้เข้าประเทศอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยเกื้อหนุนการเติบโตของกลุ่มธุรกิจเหล่านี้ ได้แก่ การฟื้นตัวของอุปสงค์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะจากตลาดหลักอย่างสหรัฐฯ จีน และสหภาพยุโรป รวมถึงการเร่งปรับตัวของผู้ประกอบการ SME ไทยสู่ระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการยกระดับมาตรฐานสินค้าเพื่อให้ผ่านเกณฑ์การส่งออกระหว่างประเทศ

➤ โครงสร้าง GDP ของประเทศ และ GDP SME ปี 2567 จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

โครงสร้าง GDP SME ปี 2562 - 2567

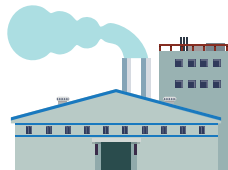
โครงสร้าง GDP SME ในปี 2567 จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญพบว่า ภาคการบริการยังเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้า และภาคธุรกิจเกษตร มีสัดส่วนคิดเป็น 44.5% 34.0% 21.1% และ 0.5% ตามลำดับ

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

จากข้อมูลอัตราการขยายตัวของ GDP SME รายสาขาในปี 2567 สามารถวิเคราะห์ภาพรวมสถานการณ์และแนวโน้มของแต่ละสาขาได้ดังนี้

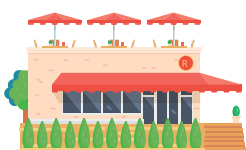

ภาคการเกษตร : สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ทั้งปีหดตัว -0.3% โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (climate change) ทั้งภัยแล้งและอุทกภัย ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรยังอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้ GDP ปรับตัวลดลงไม่มากนัก

ภาคอุตสาหกรรม : สาขาการผลิตขยายตัว 0.8% ขยายตัวได้ดีในสาขาการผลิตสินค้าส่งออกสำคัญ เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักร อัญมณีและเครื่องประดับ สินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป ตามการขยายตัวของมูลค่าส่งออก ขณะที่ธุรกิจที่ผลิตสินค้าจำหน่ายภายในประเทศเผชิญการแข่งขันจากสินค้านำเข้าจากจีน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค เพอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก เสื้อผ้า เครื่องมือช่าง เป็นต้น

สำหรับสาขาการผลิตอื่น ๆ เช่น สาขาการผลิตไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ ที่ขยายตัว 12.3% ตามความต้องการใช้ไฟฟ้าที่สูงขึ้นจากอุณหภูมิเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นในปี 2567 ขณะที่สาขาการทำเหมืองแร่ขยายตัวเล็กน้อย 1.4%

ภาคการค้า และภาคการบริการ : ภาคการค้ายังขยายตัวต่อเนื่อง ผู้บริโภคยังคงใช้จ่าย โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภค รวมทั้งผลจากมาตรการเงินดิจิทัลเฟสแรก โดยการซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์และอีคอมเมิร์ซยังขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับภาคการบริการ พบว่า สาขาที่พักแรม สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ยังขยายตัวได้ในระดับต่ำ แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะขยายตัวต่อเนื่องแต่ในด้านรายได้จากการท่องเที่ยวยังคงต่ำกว่าที่คาดไว้ เป็นผลจากพฤติกรรมใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่ยังคงระมัดระวังและเลือกใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้ายังขยายตัวได้ ตามการขยายตัวของสาขาการค้าปลีกค้าส่ง และสาขาการก่อสร้าง ขณะที่ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารยังขยายตัวได้ในระดับสูงจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในธุรกิจ รวมทั้งความนิยมในการบริโภคสื่อและคอนเทนต์ทางออนไลน์

» อัตราการขยายตัวของ GDP SME รายไตรมาส จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี 2567 (yoy%)

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	Q1	Q2	Q3	Q4	2567
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	-1.8	-0.7	0.0	1.1	-0.3
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-3.7	-0.8	3.6	7.1	1.4
การผลิต	-1.1	1.3	1.8	1.5	0.8
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	26.0	20.1	9.0	-3.6	12.3
การจัดหาน้ำ การจัดการและบำบัดน้ำเสีย	1.5	0.8	-0.5	-1.7	0.0
การก่อสร้าง	4.3	4.0	4.9	5.1	4.5
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์	4.6	4.0	5.0	4.9	4.6
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	4.3	4.7	5.0	5.9	5.0
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	0.7	-0.6	0.5	2.4	0.8
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	6.4	6.4	7.2	7.5	6.9
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	4.7	5.6	8.1	9.8	7.1
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	4.6	4.8	4.7	6.4	5.2
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	4.9	3.6	3.9	4.8	4.3
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	5.2	3.8	4.2	5.2	4.6
การศึกษา	3.4	2.9	2.2	4.5	3.2
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	4.5	4.1	4.3	5.6	4.7
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	3.4	-0.3	-0.7	-0.4	0.5
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	3.0	3.6	4.7	4.5	4.0
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	8.8	5.6	9.2	9.0	8.2
GDP SME รวมทุกสาขา	2.5	2.9	3.4	3.7	3.1

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

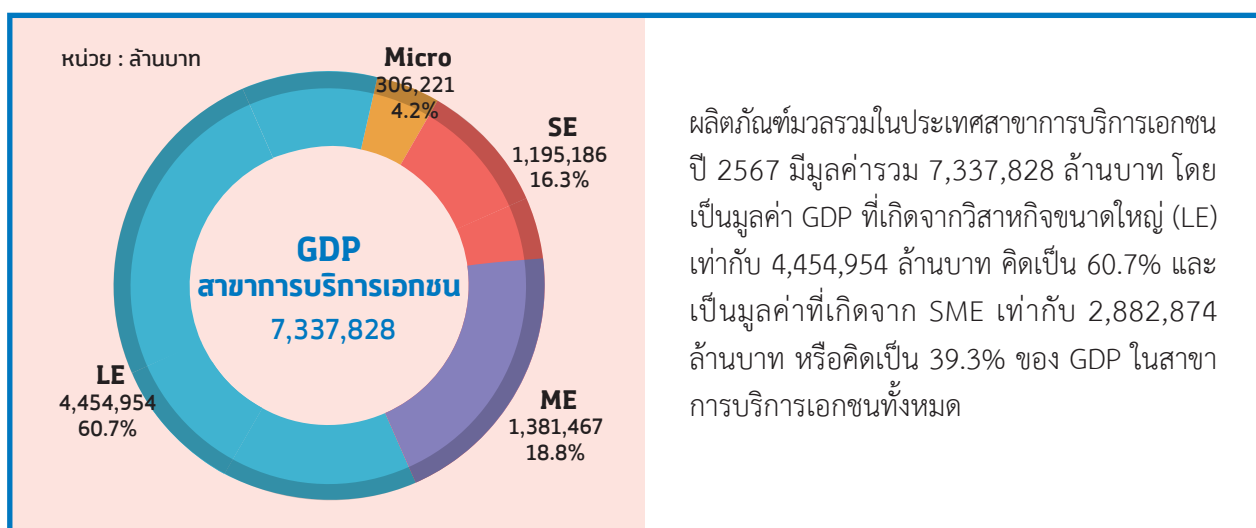
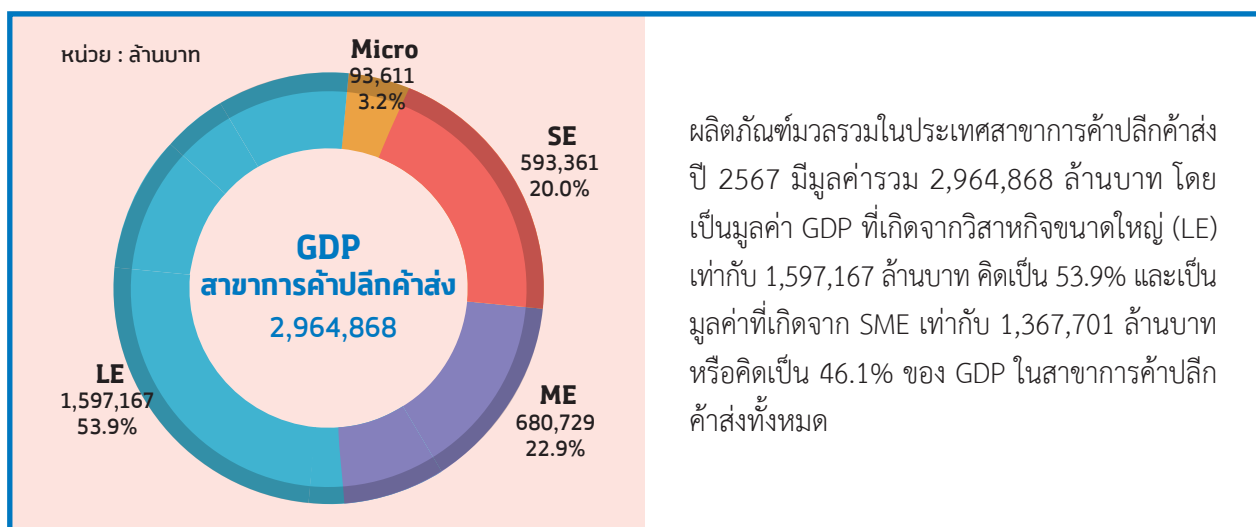
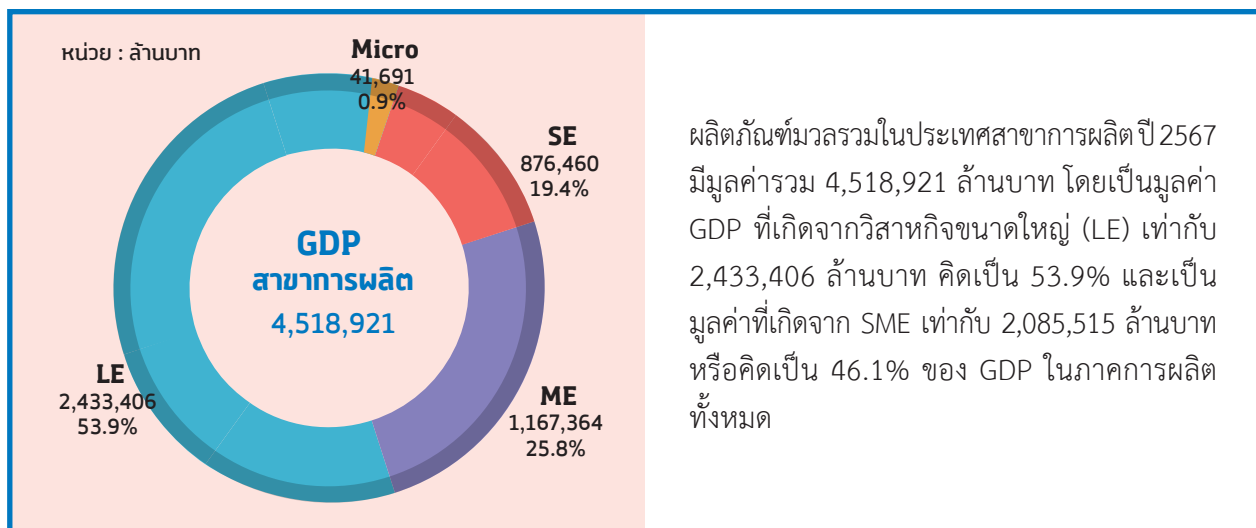
» ภาพรวมมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และ SME ปี 2567 จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	ประเทศ			SME		
	มูลค่า GDP (ล้านบาท)	สัดส่วนต่อ GDP รวม (%)	อัตราการขยายตัว (yoy%)	มูลค่า GDP (ล้านบาท)	สัดส่วนต่อ GDP SME รวม (%)	อัตราการขยายตัว (yoy%)
ภาคการเกษตร*	1,619,152	8.7	-1.0	29,301	0.5	-0.3
ภาคอุตสาหกรรม	5,521,247	29.7	0.7	2,200,308	33.9	1.1
ภาคการค้าปลีกและค้าส่ง	2,964,868	16.0	3.8	1,367,701	21.1	4.6
ภาคการบริการ	8,473,649	45.6	4.2	2,882,874	44.5	4.0
รวม	18,578,916	100.0	2.5	6,480,184	100.0	3.1

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

* หมายเหตุ : GDP SME ในภาคการเกษตร จะคำนวณจากมูลค่าเพิ่มของ SME ที่เป็นนิติบุคคลธุรกิจสาขาการเกษตรเท่านั้น

» โครงสร้าง GDP ปี 2567 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

03

จำนวนและการจ้างงาน วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ปี 2567

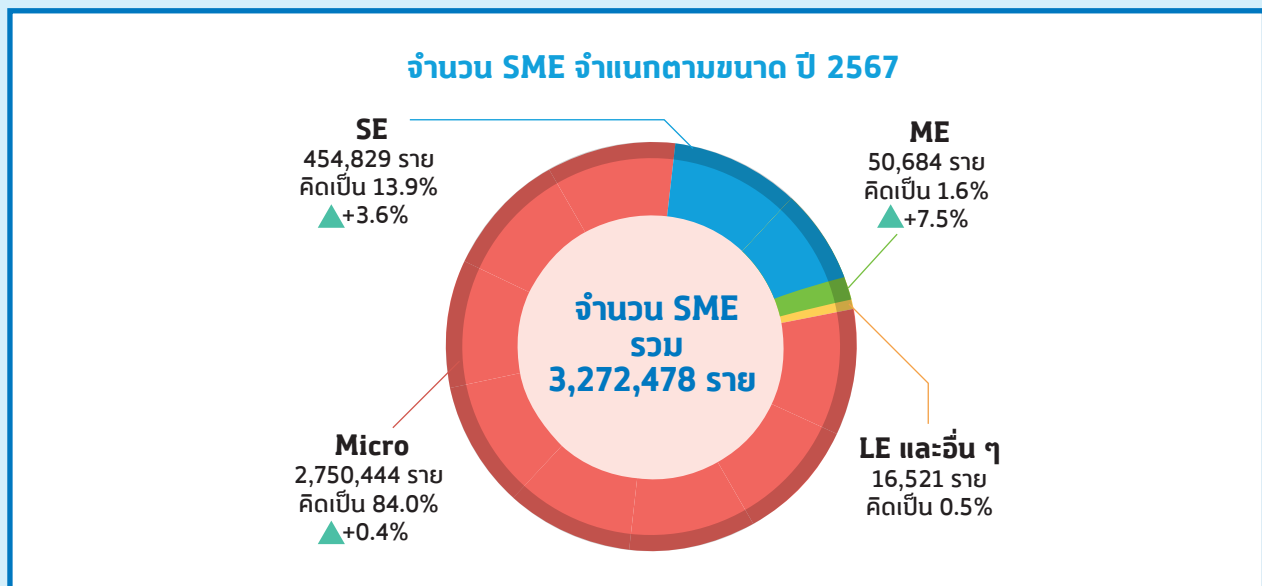

1

จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2567

» จำนวน SME ปี 2567

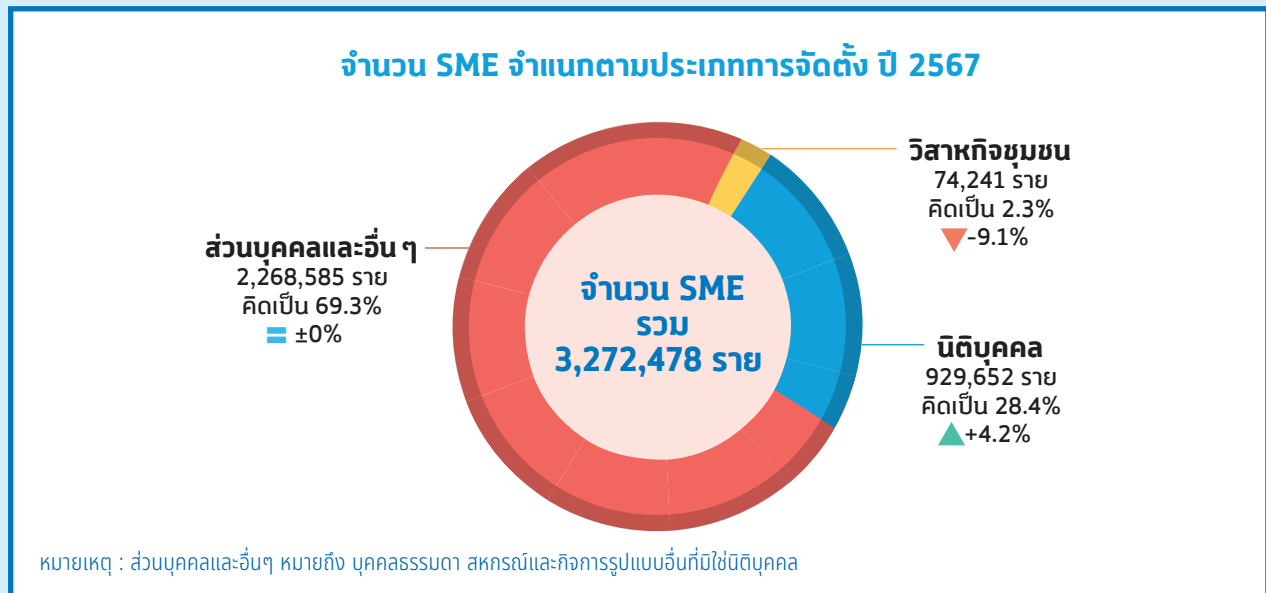
จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม ณ สิ้นปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,272,478 ราย ขยายตัวจากปีก่อน ร้อยละ 0.9 คิดเป็นร้อยละ 99.5 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศไทย โดยเป็นวิสาหกิจรายย่อย (Micro) จำนวน 2,750,444 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.0 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด ขยายตัวจากปีก่อน ร้อยละ 0.4 วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) จำนวน 454,829 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.9 ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 3.6 และวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) จำนวน 50,684 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 7.5

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.1 จำนวน SME จำแนกตามขนาด ปี 2567

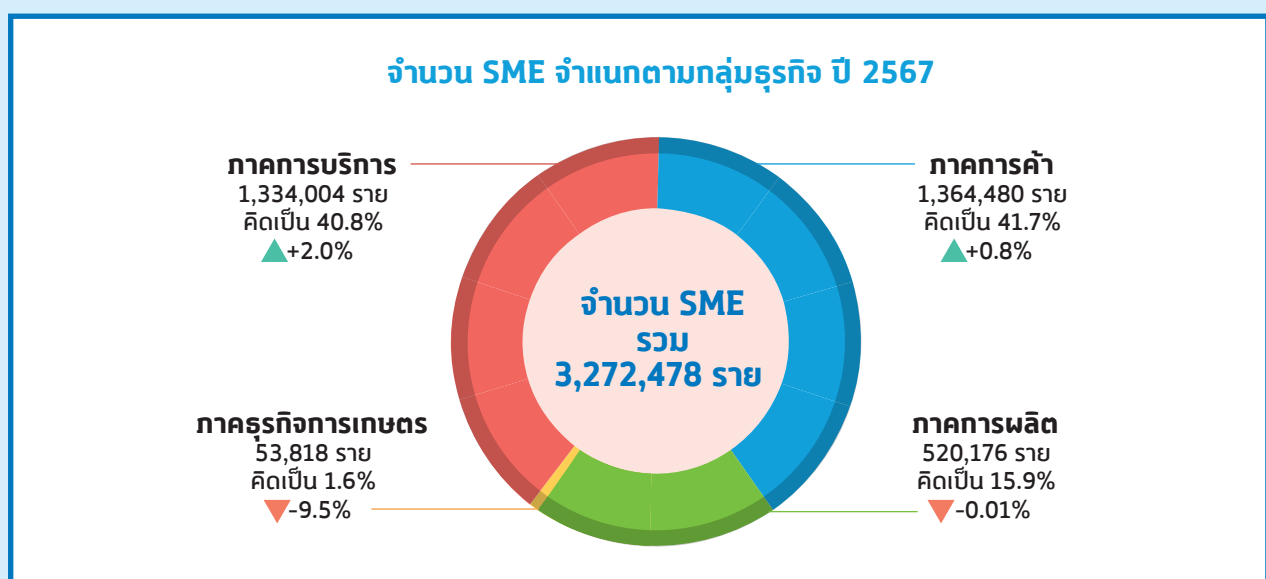
จำนวน SME ที่จำแนกตามประเภทการจัดตั้งปี 2567 นั้น สามารถจำแนกได้ 3 ประเภท ได้แก่ นิติบุคคล มีจำนวน 929,652 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.4 ของจำนวน SME รวม ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 4.2 ส่วนบุคคลและอื่น ๆ มีจำนวน 2,268,585 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.3 คงที่จากปีก่อนและวิสาหกิจชุมชน มีจำนวน 74,241 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 9.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.2 จำนวน SME จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง ปี 2567

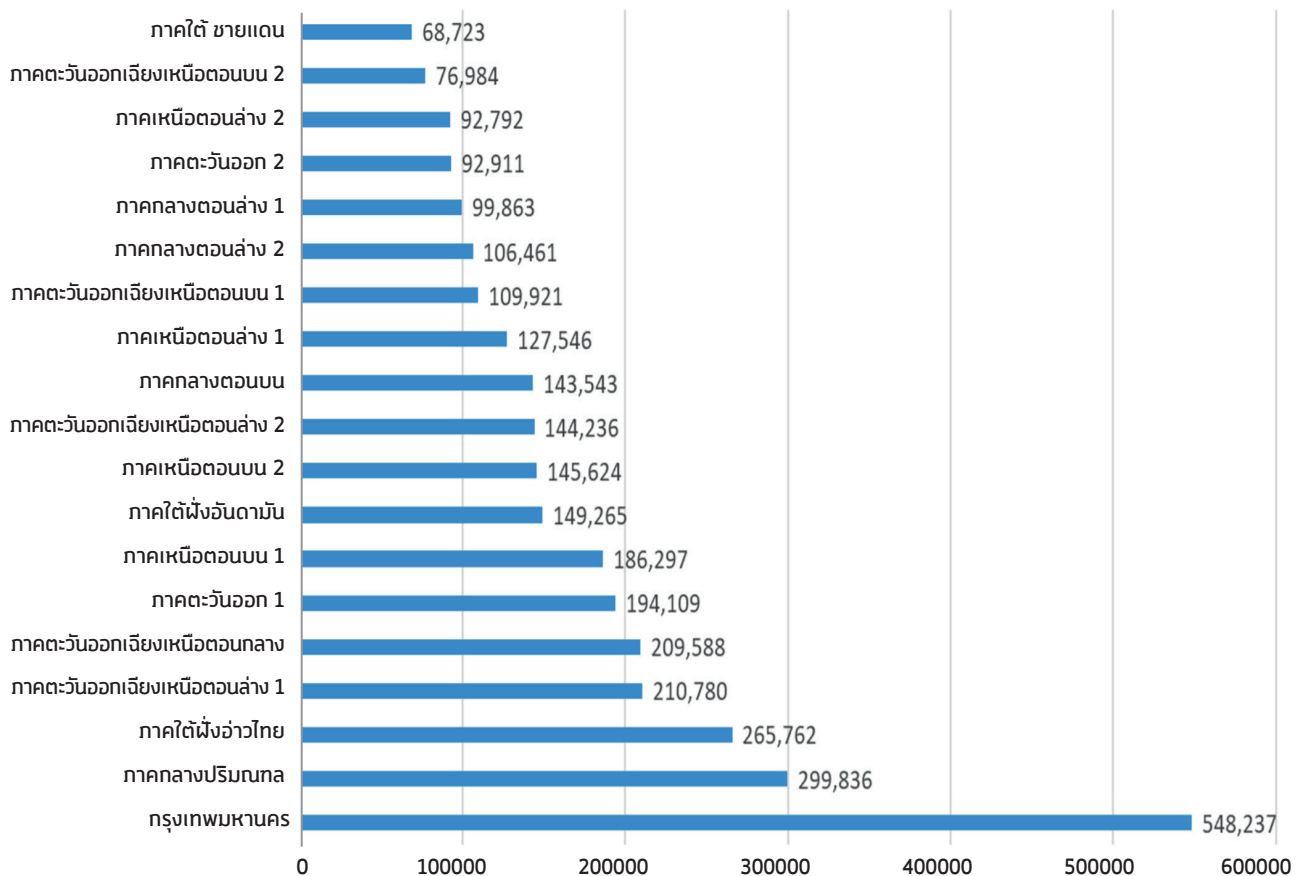
พบว่า SME กระจายตัวอยู่ในภาคการค้ามากที่สุด จำนวน 1,364,480 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของจำนวน SME รวม รองลงมาอยู่ในภาคการบริการ จำนวน 1,334,004 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.8 อยู่ในภาคการผลิต จำนวน 520,176 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.9 และภาคธุรกิจการเกษตร 53,818 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.3 จำนวน SME จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

จำนวน SME จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ปี 2567 (หน่วย : ราย)

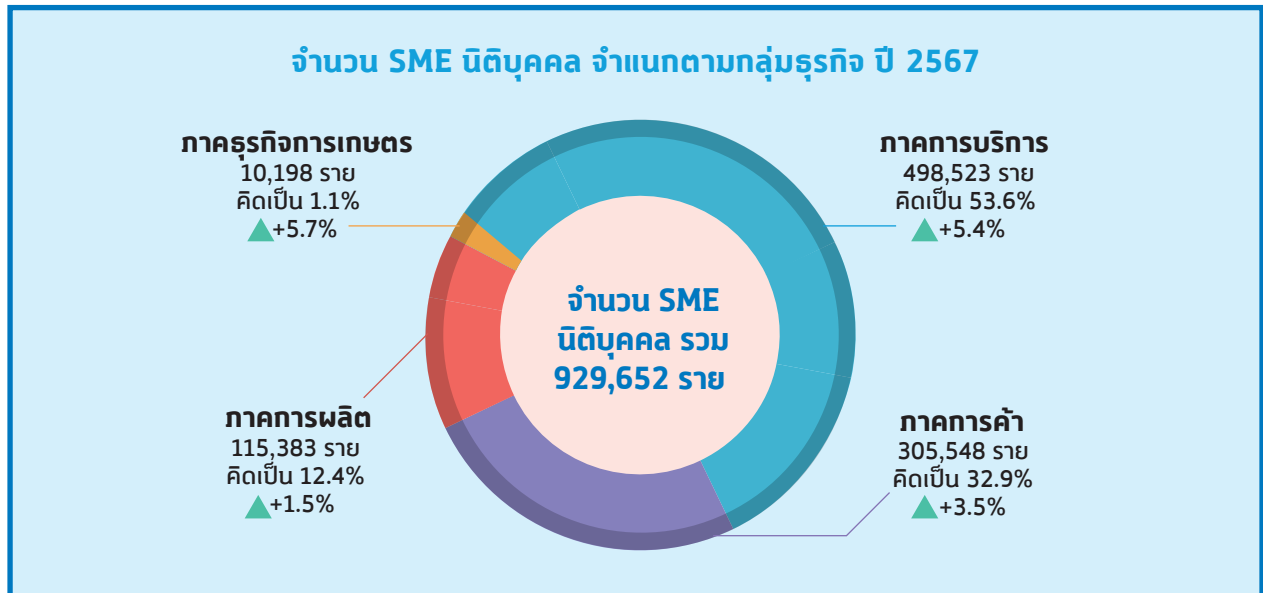
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.4 จำนวน SME จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ปี 2567

สำหรับภาพรวมจำนวน SME จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ในปี 2567 ตามภาพที่ 3.4 พบว่า มีจำนวน SME ในพื้นที่กรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ 548,237 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.8 ของจำนวน SME รวม รองลงมาได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคกลางและปริมณฑล ซึ่งประกอบด้วย นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ มีจำนวน SME 299,836 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2 ขณะที่กลุ่มจังหวัดที่มีจำนวน SME น้อยที่สุดคือกลุ่มจังหวัดชัยแดนภาคใต้ มีจำนวน 68,723 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.1

➤ จำนวน SME ที่เป็นนิติบุคคล

ในปี 2567 มีจำนวน SME ที่เป็นนิติบุคคล จำนวน 929,652 ราย อยู่ในภาคการบริการมากที่สุด จำนวน 498,523 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.6 ของจำนวน SME ที่เป็นนิติบุคคลทั้งหมด ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 5.4 รองลงมาได้แก่ ภาคการค้า จำนวน SME 305,548 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.9 ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 3.5 ภาคการผลิต มีจำนวน SME 115,383 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.4 ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 1.5 และ ภาคธุรกิจการเกษตร มีจำนวน SME 10,198 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 5.7

ภาพที่ 3.5 จำนวน SME นิติบุคคล จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

ตารางที่ 3.1 จำนวน SME ที่เป็นนิติบุคคล ปี 2567 จำแนกตามกิจกรรม

กิจกรรม	จำนวน	สัดส่วน
	ราย	%
การขายส่ง ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์	153,806	16.5
การขายปลีก ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์	123,621	13.3
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	87,919	9.5
การก่อสร้างอาคาร	75,162	8.1
งานก่อสร้างเฉพาะทาง	30,471	3.3
รวม 5 ลำดับแรก	470,979	50.7
กิจกรรมอื่น ๆ	458,673	49.3
รวม	929,652	100.0

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

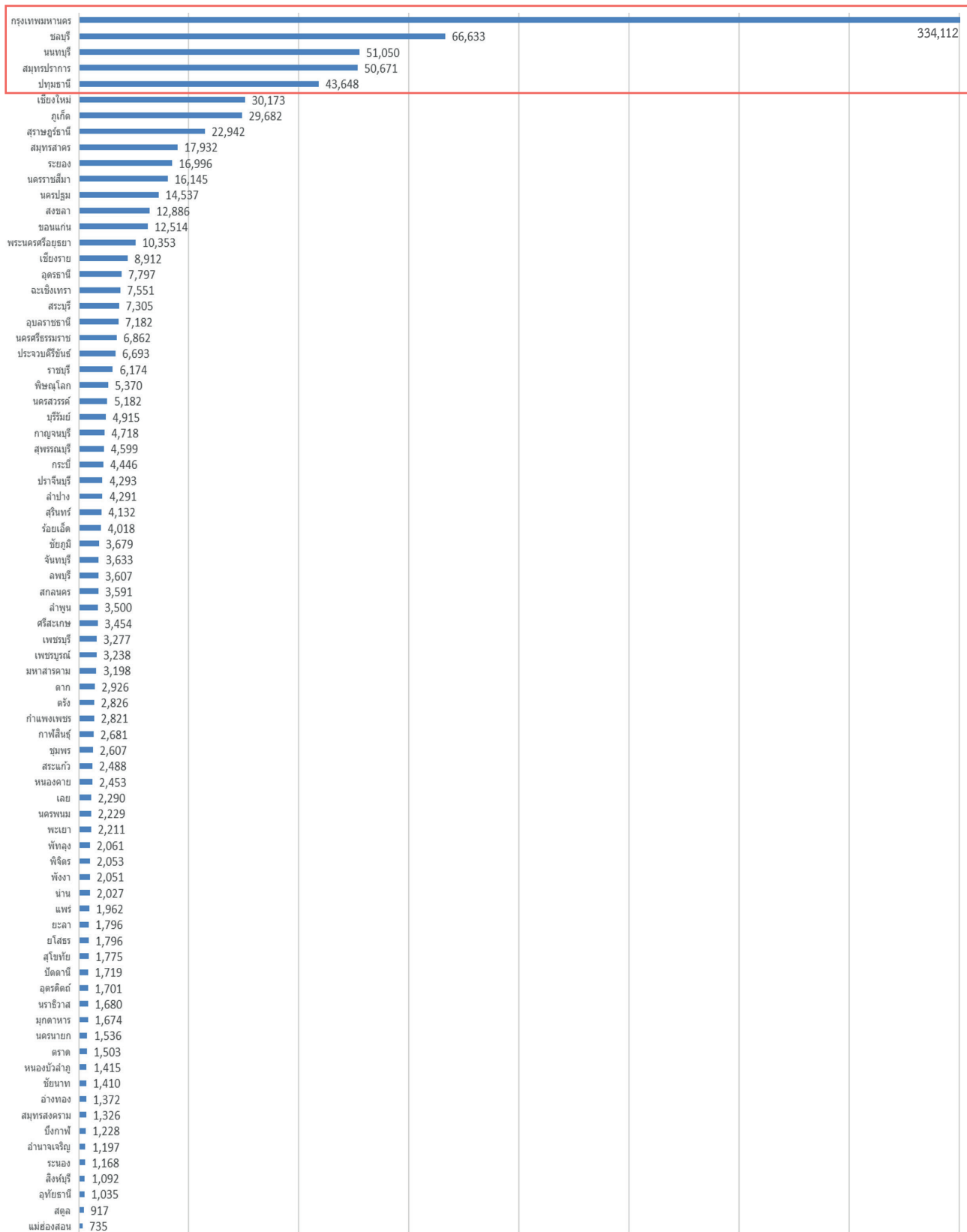
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

จำนวน SME ที่เป็นนิติบุคคล จะอยู่ในกิจกรรมการขายส่ง (ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์) มากที่สุด จำนวน 153,806 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 ของจำนวนนิติบุคคล SME ทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการขายปลีก (ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์) จำนวน 123,621 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.3 กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 87,919 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 และงานก่อสร้างอาคาร คิดเป็นร้อยละ 8.1 และงานก่อสร้างเฉพาะทาง คิดเป็นร้อยละ 3.3 ซึ่งกิจกรรมที่มีนิติบุคคล SME สูงที่สุด 5 ลำดับแรกนี้มีสัดส่วนรวมถึงร้อยละ 50.7 ของ SME นิติบุคคลทั้งหมด

ในด้านที่ตั้งกิจการ พบว่ามี SME นิติบุคคลอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 334,112 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9 ของนิติบุคคล SME ทั้งหมด รองลงมาอยู่ในจังหวัดชลบุรี นนทบุรี สมุทรปราการ และปทุมธานี โดยจังหวัดที่มีจำนวนนิติบุคคล SME น้อยที่สุด คือจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจำนวน 735 ราย

จำนวน SME นิติบุคคล ปี 2567 จำแนกตามที่ตั้งกิจการ

หน่วย : ราย

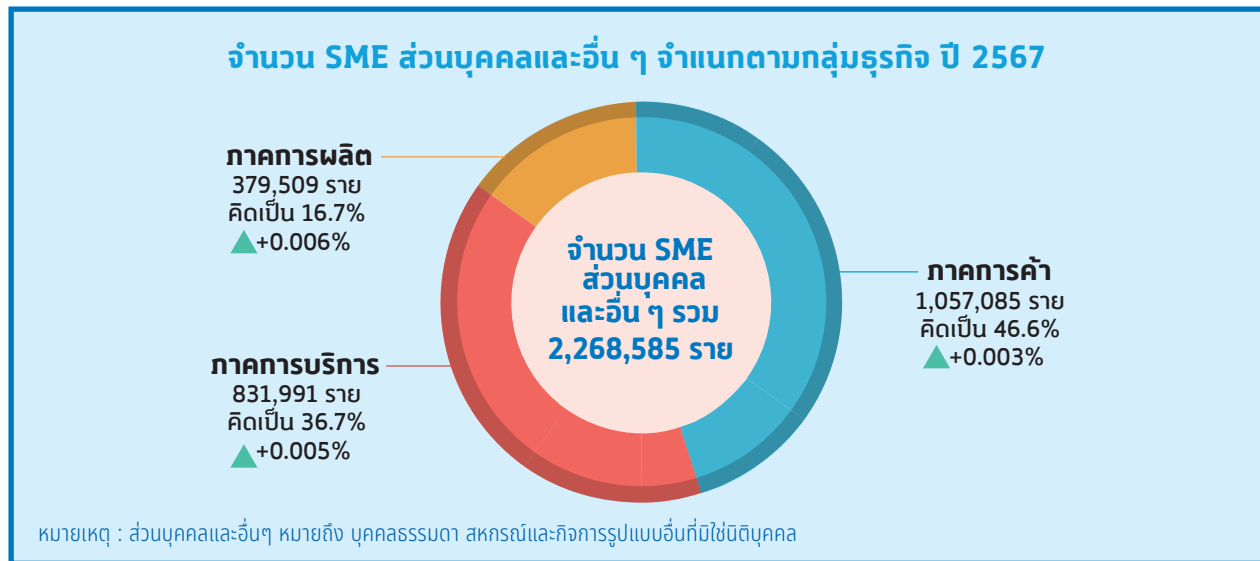

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.6 จำนวน SME นิติบุคคล จำแนกตามที่ตั้งกิจการ ปี 2567

» จำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.7 จำนวน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

ในปี 2567 จำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ มีจำนวน 2,268,585 ราย จะอยู่ในภาคการค้ามากที่สุด จำนวน 1,057,085 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.6 ของจำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ ขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อยร้อยละ 0.003 รองลงมาอยู่ในภาคการบริการ มีจำนวน 831,991 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.7 ขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อยร้อยละ 0.005 และ ภาคการผลิต มีจำนวน SME 379,509 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อยร้อยละ 0.006

ตารางที่ 3.2 จำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ ปี 2567 จำแนกตามกิจกรรม

กิจกรรม	จำนวน	สัดส่วน
	ราย	%
การขายปลีก ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์	797,907	35.2
การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	363,300	16.0
กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ส่วนบุคคล	192,372	8.5
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์	167,205	7.4
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	112,403	4.9
รวม 5 ลำดับแรก	1,633,187	72.0
กิจกรรมอื่น ๆ	635,398	28.0
รวม	2,268,585	100.0

หมายเหตุ : ส่วนบุคคลและอื่น ๆ หมายถึง บุคคลธรรมดา สหกรณ์และกิจการรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่นิติบุคคล

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

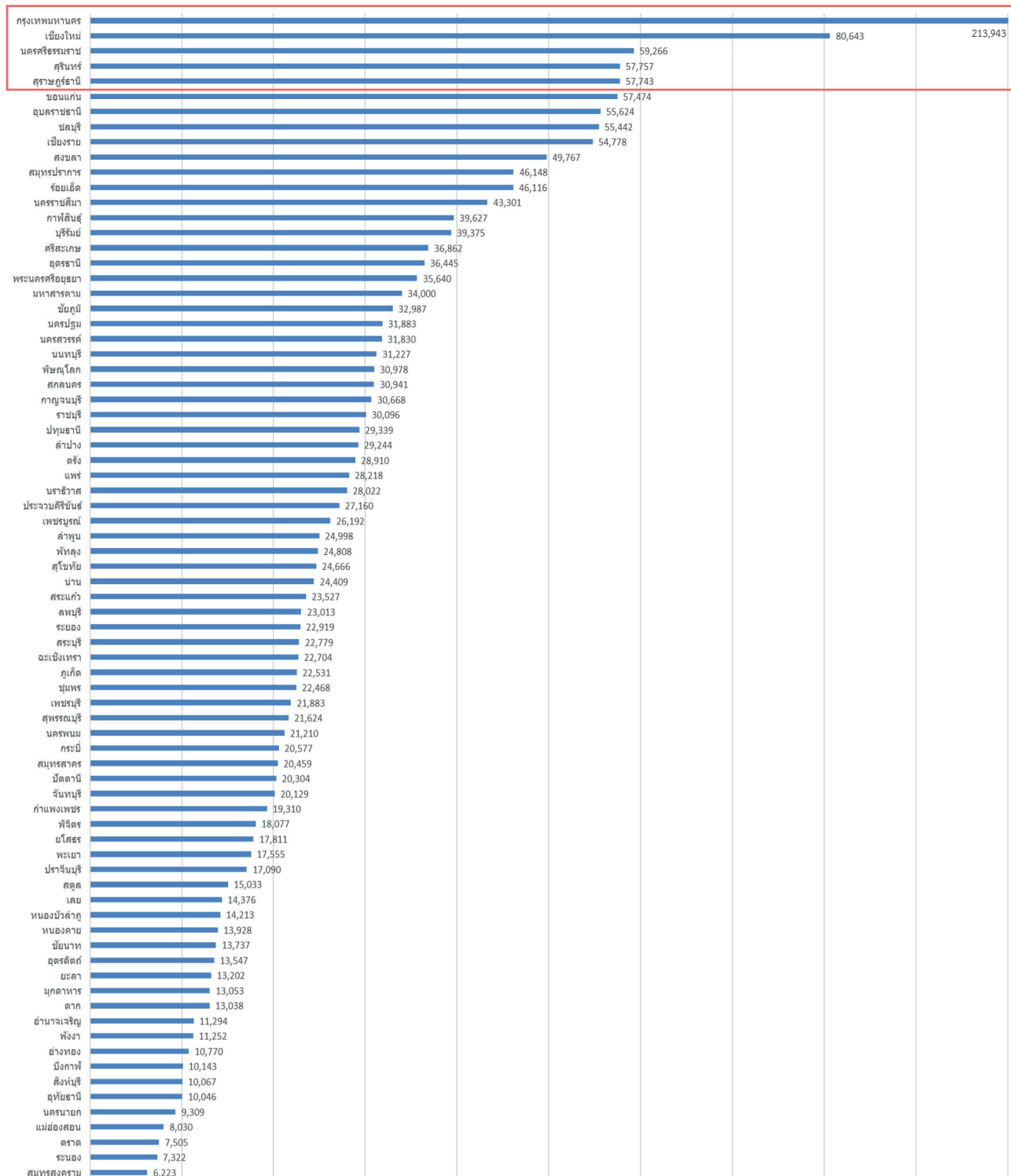
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

จำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ อยู่ในกิจกรรมการขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์ มากที่สุด จำนวน 797,907 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.2 ของ SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ ทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ส่วนบุคคล การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ และ กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งกิจกรรมที่มีจำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ สูงที่สุด 5 ลำดับแรก มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 72.0 ของ SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ ทั้งหมด

ในด้านที่ตั้งกิจการ พบว่า SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ อยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 213,943 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4 ของจำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ ทั้งหมด รองลงมาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ นครศรีธรรมราช สุรินทร์ และสุราษฎร์ธานี โดยจังหวัดที่มีจำนวน SME ที่เป็นส่วนบุคคลและอื่น ๆ น้อยที่สุด คือจังหวัดสมุทรสงคราม มีจำนวน 6,223 ราย

จำนวน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ ปี 2567 จำแนกตามที่ตั้งกิจการ

หน่วย : ราย

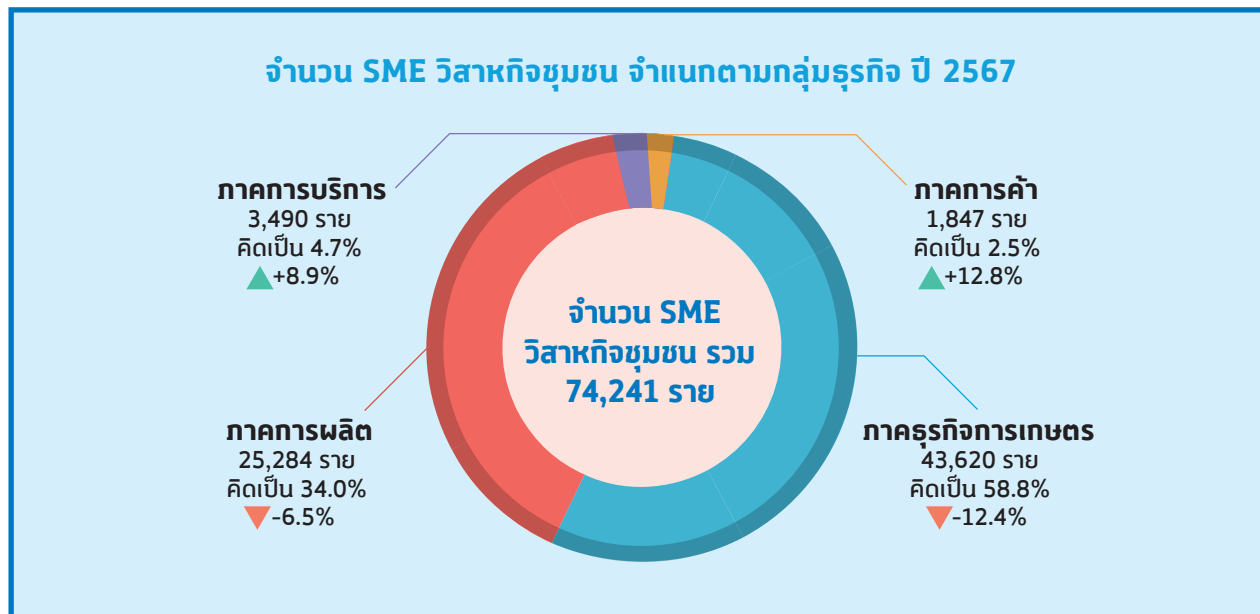

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.8 จำนวน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ จำแนกตามที่ตั้งกิจการ ปี 2567

➤ จำนวน SME ที่เป็นวิสาหกิจชุมชน

ที่มา : กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.9 จำนวน SME ที่เป็นวิสาหกิจชุมชน จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

ในปี 2567 จำนวนวิสาหกิจที่เป็นวิสาหกิจชุมชน มีจำนวนทั้งสิ้น 74,241 ราย และจัดได้เป็นวิสาหกิจรายย่อย (Micro) ทั้งหมด โดยอยู่ในภาคธุรกิจการเกษตรมากที่สุด จำนวน 43,620 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาอยู่ในภาคการผลิต มีจำนวน 25,284 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 ภาคการบริการ จำนวน 3,490 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7 และภาคการค้า จำนวน 1,847 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5 เมื่อจำแนกตามภูมิภาค พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนมากที่สุด จำนวน 37,384 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 50.4 ของจำนวนวิสาหกิจชุมชนทั้งหมด

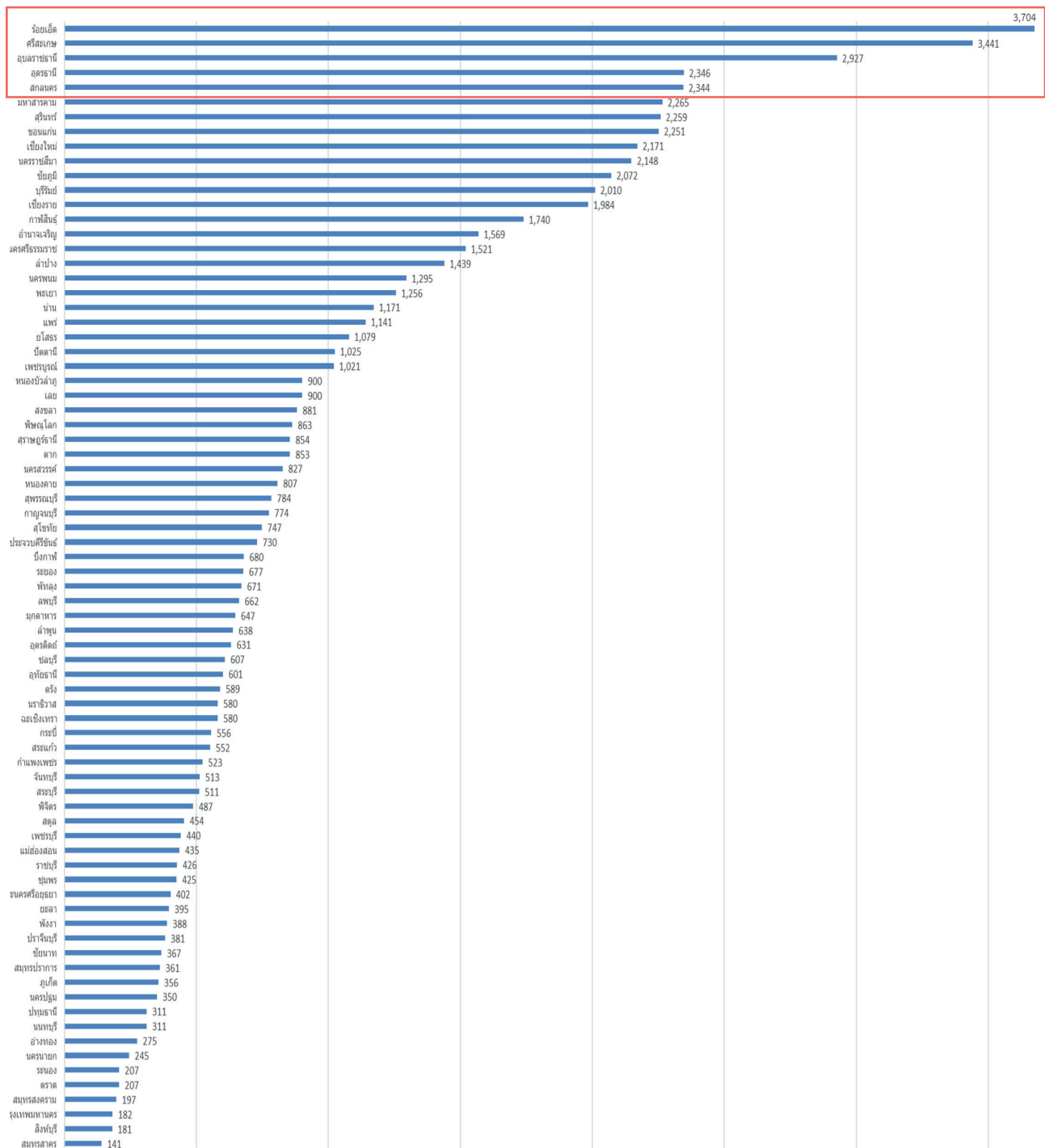
ตารางที่ 3.3 จำนวน SME ที่เป็นวิสาหกิจชุมชน ปี 2567 จำแนกตามกิจกรรม

กิจกรรม	จำนวน	สัดส่วน
	ราย	%
การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์	41,693	56.2
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	9,033	12.2
การผลิตสิ่งทอ	3,875	5.2
การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการนำกลับมาใช้ใหม่	2,279	3.1
การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	2,122	2.8
รวม 5 ลำดับแรก	59,002	79.5
กิจกรรมอื่น ๆ	15,239	20.5
รวม	74,241	100.0

จำนวนวิสาหกิจชุมชนอยู่ในกิจกรรมการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ มากที่สุด จำนวน 41,693 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.2 ของจำนวนวิสาหกิจชุมชนทั้งหมด รองลงมาได้แก่การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การผลิตสิ่งทอ การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัด และการนำกลับมาใช้ใหม่ และการผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ซึ่งวิสาหกิจชุมชนในกิจกรรมที่มีจำนวนมากที่สุด 5 ลำดับแรกนี้ มีสัดส่วนกว่าร้อยละ 79.5 ของจำนวนวิสาหกิจชุมชนทั้งหมด โดยจังหวัดที่มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนมากที่สุด คือ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3,704 ราย และจังหวัดสมุทรสาครมีจำนวนวิสาหกิจชุมชนน้อยที่สุด จำนวน 141 ราย

จำนวน SME วิสาหกิจชุมชน ปี 2567 จำแนกตามที่ตั้งกิจการ

หน่วย : ราย

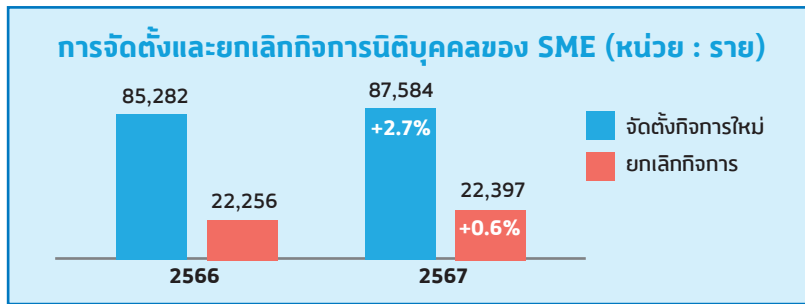

ที่มา : กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.10 จำนวน SME วิสาหกิจชุมชน จำแนกตามที่ตั้งกิจการ ปี 2567

» การจัดตั้งและยกเลิกกิจการนิติบุคคล ปี 2567

จำนวนนิติบุคคล จัดตั้งใหม่ในปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 87,584 ราย ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 2.7 ขณะที่มีการยกเลิกและเสร็จชำระบัญชีปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 22,397 ราย ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 0.6

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.11 การจัดตั้งและยกเลิกกิจการนิติบุคคลของ SME

การจัดตั้งนิติบุคคล จำแนกตามภาคธุรกิจและขนาด ปี 2566 - 2567

ภาคธุรกิจ	2566	2567	2566	2567	2566	2567	2566	2567	2566	2567	2566	2567
	Micro	Micro	S	S	M	M	MSME	MSME	L	L	Grand Total	Grand Total
ภาคธุรกิจเกษตร	603	592	577	391	3	1	1,183	984			1,183	984
ภาคการผลิต	5,022	4,951	2,518	3,173	130	178	7,670	8,302	37	28	7,707	8,330
ภาคการค้า	19,540	19,836	7,561	8,424	105	134	27,206	28,394	11	14	27,217	28,408
ภาคบริการ	30,333	30,820	18,475	18,602	281	346	49,089	49,768	86	94	49,175	49,862
Grand Total	55,498	56,199	29,131	30,590	519	659	85,148	87,448	134	136	85,282	87,584

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.12 การจัดตั้งนิติบุคคลของ SME จำแนกตามภาคธุรกิจและขนาด ปี 2566 - 2567

จำนวนนิติบุคคล SME ที่จัดตั้งกิจการใหม่ มีจำนวนทั้งสิ้น 87,448 ราย จำแนกตามภาคธุรกิจ พบว่า SME ในภาคการบริการมีจำนวนการจัดตั้งกิจการใหม่ สูงสุด จำนวน 49,768 ราย รองลงมา คือ ภาคการค้า จำนวน 28,394 ราย ภาคการผลิต จำนวน 8,302 ราย และ ภาคธุรกิจการเกษตร จำนวน 984 ราย ตามลำดับ โดย SME ในภาคการผลิต มีการจัดตั้งกิจการใหม่ขยายตัวถึงร้อยละ 8.2 ขณะที่ภาคธุรกิจการเกษตร มีการจัดตั้งกิจการใหม่ลดลงถึงร้อยละ 16.8

เปรียบเทียบนิติบุคคลที่ยกเลิก ปี 2566-2567 จำแนกตามขนาด

สถานนิติบุคคล	2566	2567	2566	2567	2566	2567	2566	2567	2566	2567	2566	2567
	Micro	Micro	S	S	M	M	MSME	MSME	L	L	Grand Total	Grand Total
4 - เล็ก	11,240	13,641	2,022	2,908	73	133	13,335	16,682	37	46	13,372	16,728
5 - เล็ก - เสร็จชำระบัญชี	7,929	4,898	912	744	38	23	8,879	5,665	5	4	8,884	5,669
Grand Total	19,169	18,539	2,934	3,652	111	156	22,214	22,347	42	50	22,256	22,397

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.13 การเลิกกิจการนิติบุคคลของ SME จำแนกตามขนาด ปี 2566 - 2567

สำหรับนิติบุคคล SME ที่จดทะเบียนเลิกในปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 22,347 ราย จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ พบว่า วิสาหกิจขนาดย่อม (S) และวิสาหกิจขนาดกลาง (M) มีการยกเลิกกิจการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 24.5 และ 40.5 ตามลำดับ ขณะที่วิสาหกิจรายย่อย (Micro) มีการยกเลิกกิจการลดลงจากปีก่อนร้อยละ 3.3

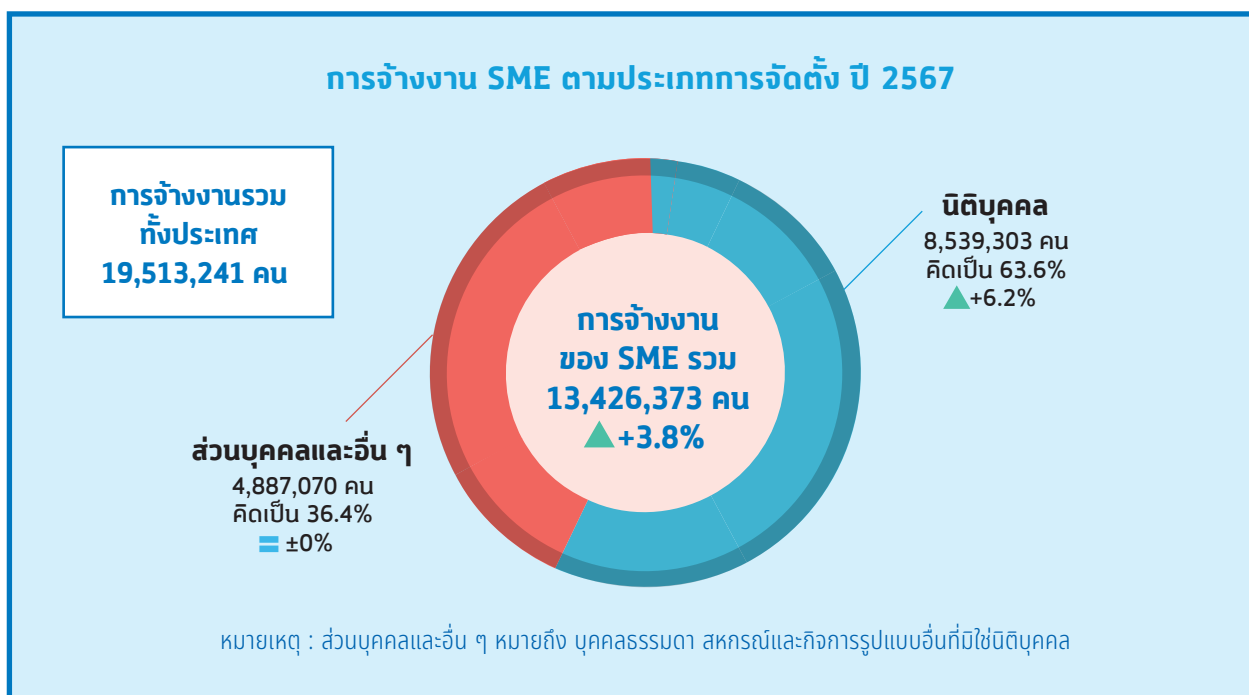
2

การจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2567

» ภาพรวมการจ้างงาน

ปี 2567 มีการจ้างงานจากทุกขนาดธุรกิจและกิจการรวมทั้งสิ้น 19,513,241 คน โดยแบ่งเป็นการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดใหญ่ จำนวน 6,086,868 คน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 13,426,373 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 68.8 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด โดยที่วิสาหกิจรายย่อยมีสัดส่วนการจ้างงานสูงสุดร้อยละ 28.2 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด หรือมีสัดส่วนร้อยละ 41 ของการจ้างงานของ SME โดย SME มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2566 ซึ่งมีการจ้างงานรวม 12,930,004 คน หรือมีอัตราการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เนื่องจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว การขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการสนับสนุนด้านการเงินจากภาครัฐ

เมื่อพิจารณาภาพรวมการจ้างงาน SME ตามประเภทการจัดตั้ง ในปี 2567 สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ การจ้างงาน SME นิติบุคคล มีจำนวน 8,539,303 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.6 ของการจ้างงาน SME ทั้งหมด หรือคิดเป็นการจ้างงานเฉลี่ย 9 คนต่อกิจการ และการจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ จำนวน 4,887,070 คน คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 36.4 ของการจ้างงาน SME ทั้งหมด หรือคิดเป็นการจ้างงานเฉลี่ย 2 คนต่อกิจการ

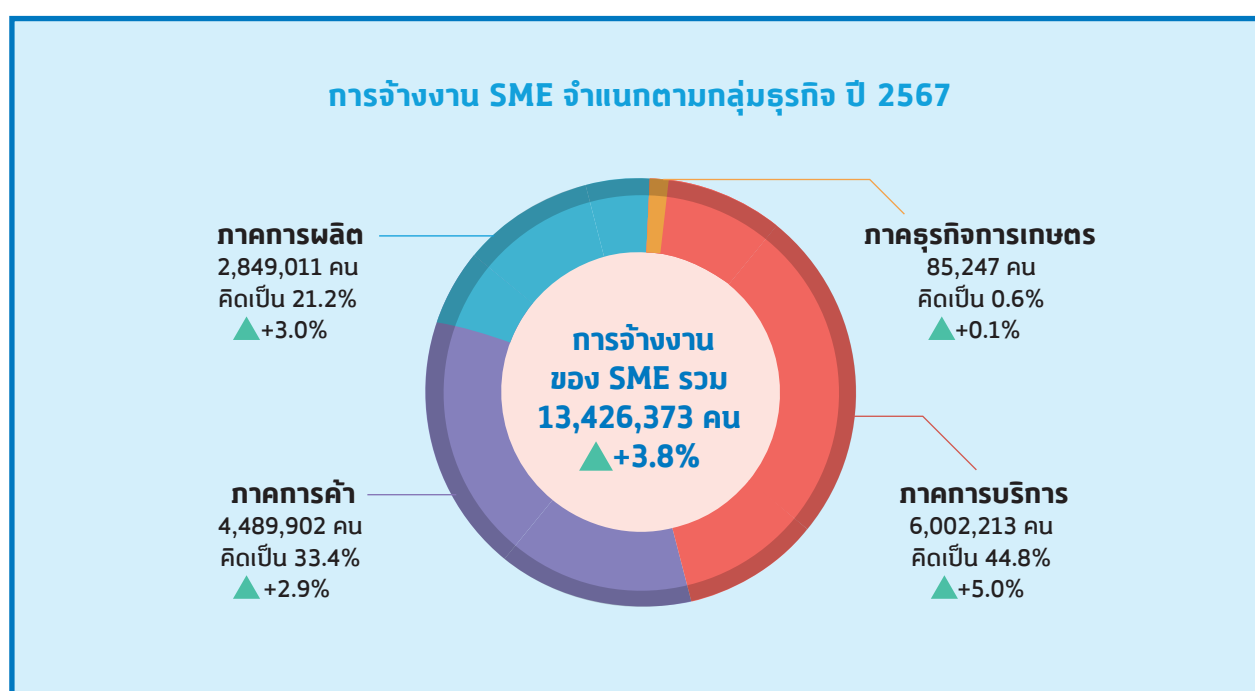

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.14 จำนวนการจ้างงาน SME ตามประเภทการจัดตั้ง ปี 2567

การจ้างงาน SME จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ อยู่ในกลุ่มภาคการบริการมากที่สุด จำนวน 6,002,213 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.8 ของการจ้างงาน SME ทั้งหมด ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 จากปีที่ผ่านมา รองลงมาคือภาคการค้า จำนวน 4,489,902 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.4 ของการจ้างงาน SME ทั้งหมด ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 จากปีที่ผ่านมา กลุ่มภาคการผลิตมีการจ้างงานจำนวน 2,849,011 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.2 ของการจ้างงาน SME ทั้งหมด เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 จากปีที่ผ่านมา และกลุ่มภาคธุรกิจการเกษตร มีจำนวนจ้างงาน 85,247 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.6 ของการจ้างงาน SME ทั้งหมด ขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.1 จากปีที่ผ่านมา

ปี 2567 SME มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากปี 2566 จากหลายปัจจัย ได้แก่ การส่งออกของไทยเพิ่มขึ้น โดยได้รับแรงหนุนจากเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัว ความต้องการสินค้าสูงขึ้น การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ การท่องเที่ยวที่สามารถฟื้นตัวได้เร็ว จึงเกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น

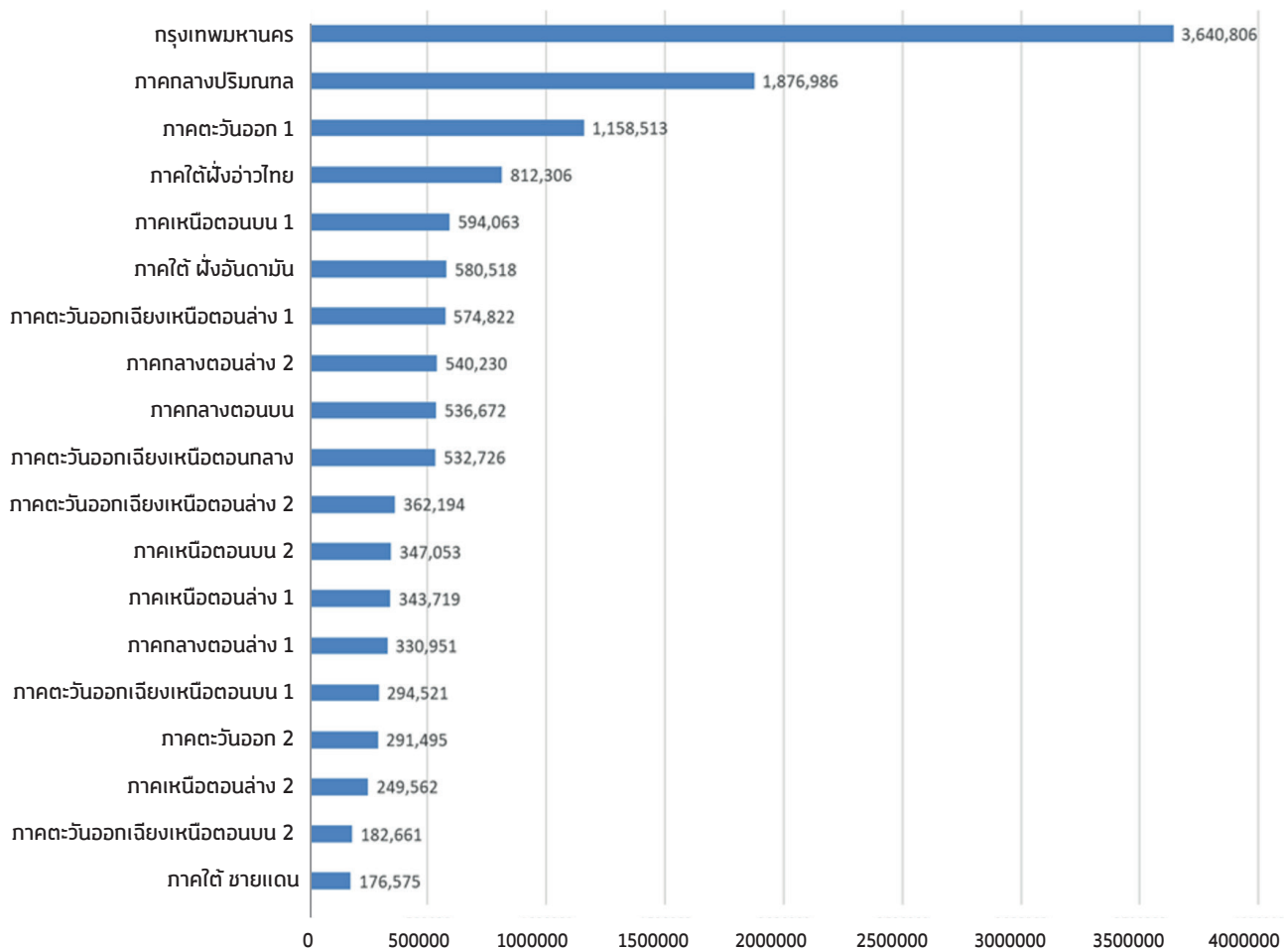
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.15 จำนวนการจ้างงาน SME จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน SME จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า มีการกระจายตัวของการจ้างงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร สูงที่สุด จำนวน 3,640,806 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.1 ของการจ้างงาน SME รวมทั้งประเทศ รองลงมาคือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล (นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ) จำนวน 1,876,986 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14 และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) จำนวน 1,158,513 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.6 ตามลำดับ ซึ่งหากรวม 3 อันดับแรกของการจำแนกตามกลุ่มจังหวัด จะมีการจ้างงานรวม 6,676,305 คน คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 49.7 ของการจ้างงาน SME รวม

การจ้างงาน SME จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ปี 2567 (หน่วย : คน)

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม

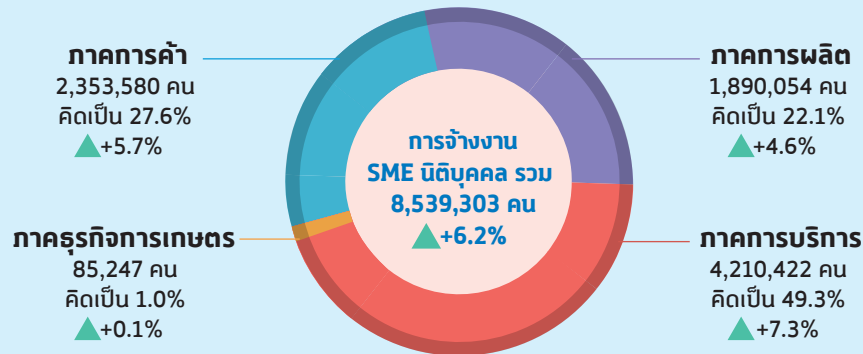
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.16 การจ้างงาน SME จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ปี 2567

» การจ้างงาน SME นิติบุคคล

สำหรับการจ้างงาน SME ที่เป็นนิติบุคคล พบว่า ในปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,539,303 คน ซึ่งมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 496,369 คน จาก 8,042,934 คน ในปี 2566 หรือขยายตัวร้อยละ 6.2 โดยการจ้างงานของ SME นิติบุคคล อยู่ในภาคการบริการมากที่สุด จำนวน 4,210,422 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.3 ของการจ้างงาน SME นิติบุคคล ขยายตัวร้อยละ 7.3 จากปีที่ผ่านมา รองลงมาคือการจ้างงานในภาคการค้า มีจำนวน 2,353,580 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.6 ขยายตัวร้อยละ 5.7 จากปีที่ผ่านมา ภาคการผลิต มีการจ้างงาน จำนวน 1,890,054 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.1 ของการจ้างงาน SME นิติบุคคล ขยายตัวร้อยละ 4.6 จากปีที่ผ่านมา และภาคธุรกิจการเกษตร มีการจ้างงานจำนวน 85,247 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.0 ขยายตัวร้อยละ 0.1 จากปีที่ผ่านมา โดยการจ้างงาน SME นิติบุคคล ในปี 2567 มีอัตราการจ้างงานเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มธุรกิจ หากเรียงอัตราการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ภาคการบริการ ภาคการค้า ภาคการผลิต และภาคธุรกิจการเกษตร มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 7.3, 5.7, 4.6 และ 0.1 ตามลำดับ

การจ้างงาน SME นิติบุคคล จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

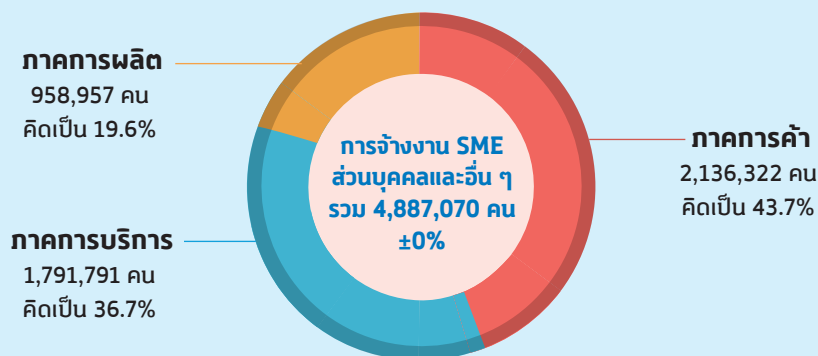
ภาพที่ 3.17 จำนวนการจ้างงาน SME นิติบุคคล จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

การจ้างงาน SME นิติบุคคล มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ที่กิจกรรมการขายส่งและขายปลีก จำนวน 2,353,580 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.6 ของการจ้างงาน SME นิติบุคคล รองลงมาคือ การผลิต จำนวน 1,777,756 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.8 และการก่อสร้าง จำนวน 859,963 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.1 สำหรับพื้นที่ ที่มีการจ้างงานของ SME นิติบุคคล สูงสุดคือกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 3,120,091 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.5 ของการจ้างงาน SME นิติบุคคล รองลงมาคือจังหวัดชลบุรี จำนวน 623,049 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.3 และจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 568,148 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.7 ตามลำดับ สำหรับพื้นที่ที่มีการจ้างงานของ SME นิติบุคคลน้อยที่สุดอยู่ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 4,552 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.1

» การจ้างงานใน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ

สำหรับการจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ พบว่า ในปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,887,070 คน ซึ่งเท่ากับจำนวนการจ้างงานในปี 2566 โดยการจ้างงานของ SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ อยู่ในภาคการค้ามากที่สุด จำนวน 2,136,322 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.7 รองลงมาคือภาคการบริการ มีจำนวน 1,791,791 คน คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 36.7 และภาคการผลิต มีการจ้างงานจำนวน 958,957 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.6

การจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

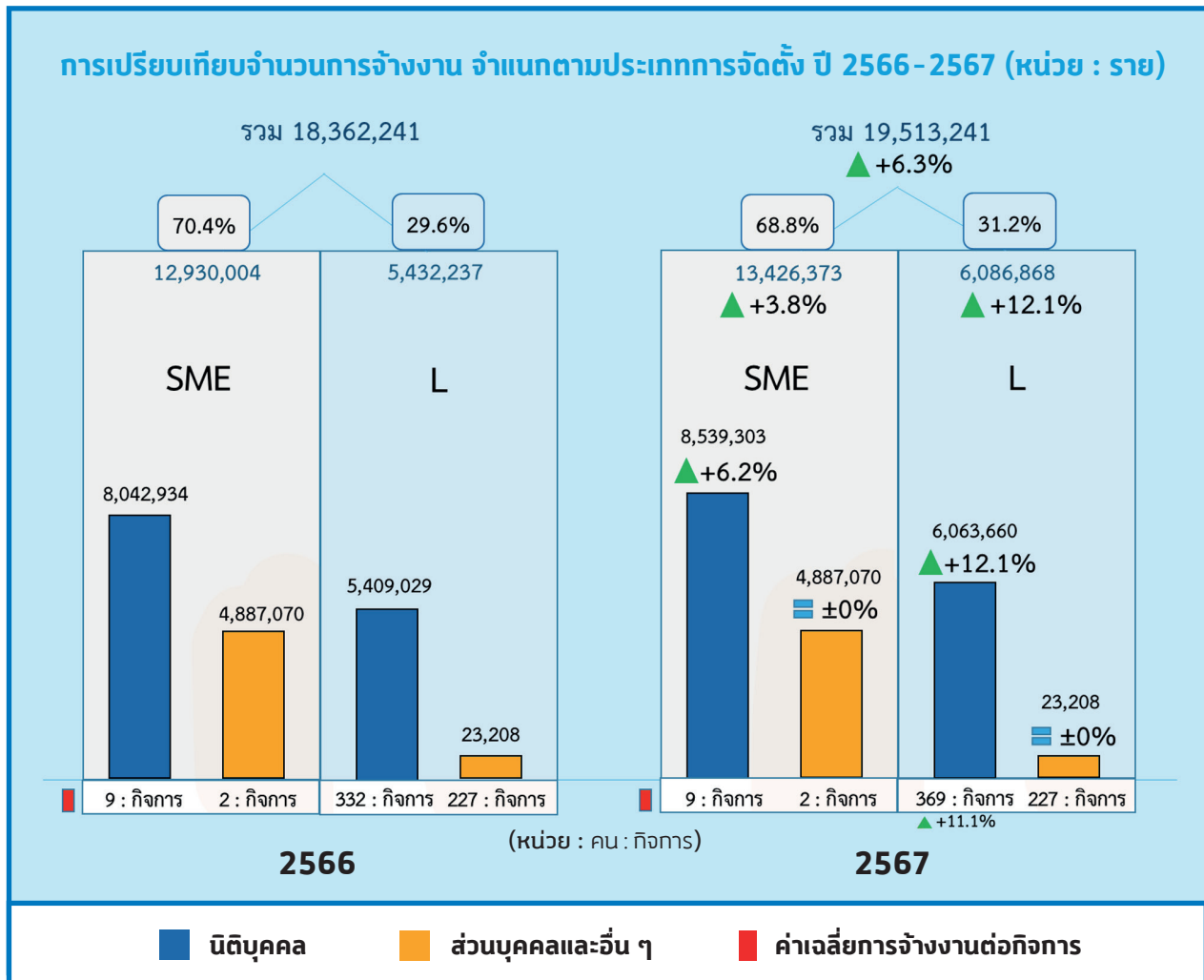
หมายเหตุ : ส่วนบุคคลและอื่น ๆ หมายถึง บุคคลธรรมดา สหกรณ์และกิจการรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่นิติบุคคล

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.18 จำนวนการจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี 2567

โดยการจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ อยู่ในกิจกรรมการขายส่งและขายปลีก จำนวน 2,136,322 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.7 ของการจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ รองลงมาคือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 962,247 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.7 และการผลิต จำนวน 947,223 คน คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 19.4 สำหรับพื้นที่ที่มีการจ้างงานของ SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ สูงสุดอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 520,715 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.7 ของการจ้างงาน SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ รองลงมาคือจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 171,644 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.5 และจังหวัดชลบุรี จำนวน 128,881 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.6 ตามลำดับ สำหรับพื้นที่ที่มีการจ้างงานของ SME ส่วนบุคคลและอื่น ๆ น้อยที่สุดอยู่ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวน 16,300 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.19 การเปรียบเทียบจำนวนการจ้างงาน จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง ปี 2566 - 2567

เปรียบเทียบการจ้างงานระหว่างปี 2566- 2567 พบว่า SME มีสัดส่วนการจ้างงานต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด ลดลงจากร้อยละ 70.4 ในปี 2566 เป็นร้อยละ 68.8 ในปี 2567 เนื่องจากการจ้างงานของผู้ประกอบการขนาดใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มนิติบุคคลมีการจ้างงานเฉลี่ยต่อกิจการเพิ่มขึ้นจาก 332 คนต่อกิจการในปี 2566 เป็น 369 คนต่อกิจการในปี 2567 ในขณะที่จำนวนการจ้างงานเฉลี่ยต่อกิจการของผู้ประกอบการ SME มีจำนวนคงที่คือ ผู้ประกอบการนิติบุคคลมีการจ้างงานเฉลี่ย 9 คนต่อกิจการ และผู้ประกอบการส่วนบุคคลและอื่น ๆ มีการจ้างงาน 2 คนต่อกิจการ แต่ด้วยจำนวนผู้ประกอบการที่เพิ่มขึ้นในปี 2567 จึงมีการจ้างงานรวมเพิ่มขึ้น ดังภาพที่ 3.19

สถานการณ์ตลาดแรงงาน และแนวโน้มการจ้างงานในปี 2567

ภาพรวมตลาดแรงงานไทย จากข้อมูลสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ในปี 2567 มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.0 จาก 0.98 ในปี 2566 ขณะที่จำนวนผู้มีงานทำลดลงเล็กน้อยเหลือ 39.8 ล้านคน จาก 39.9 ล้านคน ในปี 2566 ในส่วนอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน ในปี 2567 ลดลงเล็กน้อยเหลือร้อยละ 68.2 และอัตราผู้อยู่นอกกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 31.8 จำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยลดลงโดยเฉพาะการทำงานล่วงเวลาที่ลดลง สะท้อนถึงการชะลอตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในบางภาคส่วน อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มการจ้างงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและบริการที่ฟื้นตัวได้ดีขึ้น ซึ่งอาจช่วยลดอัตราการว่างงานในอนาคต นอกจากนี้ การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะเฉพาะทาง ยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการเติบโตของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริการที่ต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสูง การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการใช้ AI ในการทำงานก็มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดแรงงานในอนาคต อีกทั้งปัจจัยหลายด้านที่ควรต้องเฝ้าระวังและให้ความสำคัญ ดังนี้

การขาดแคลนแรงงานในภาคการบริการ : การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ความต้องการแรงงานในภาคบริการเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะเฉพาะ ยังคงเป็นปัญหา

การขาดแคลนแรงงานด้านดิจิทัลและไอที : ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของภาคธุรกิจ ทำให้ความต้องการแรงงานที่มีทักษะด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะในสาขาที่เกี่ยวข้องกับ AI การวิเคราะห์ข้อมูล และการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างไรก็ตาม การผลิตบุคลากรในสาขานี้ยังไม่เพียงพอ รวมถึงแรงงานไทยยังขาดทักษะในด้านนี้ ส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างความต้องการของตลาดและทักษะของแรงงานที่มีอยู่

การแย่งชิงแรงงานมีเพิ่มมากขึ้น : ภาวะขาดแคลนแรงงานส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องแข่งขันกันมากขึ้นในการดึงดูดและรักษานักงานที่มีความสามารถ โดยการเสนอค่าตอบแทนสวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น รวมถึงการลงทุนในเทคโนโลยีเพื่อลดการพึ่งพาแรงงาน เพื่อรับมือกับปัญหาการขาดแคลนแรงงานและต้นทุนที่สูงขึ้น ผู้ประกอบการหลายรายเริ่มหันมาลงทุนในระบบอัตโนมัติและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดการพึ่งพาแรงงานคนในบางตำแหน่ง อีกทั้งในภาคบริการ ในบางบริษัทมีนโยบายในการเปิดรับการจ้างงานผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง เพื่อขยายฐานแรงงานและตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้น บางองค์กรเริ่มเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางที่มีศักยภาพได้เข้ามามีส่วนร่วมในตลาดแรงงานมากขึ้น

นโยบายการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ : การขึ้นค่าแรงขั้นต่ำมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงาน อย่างไรก็ตาม การปรับขึ้นค่าแรงอย่างรวดเร็วและในอัตราที่สูงอาจส่งผลกระทบต่อการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลาง (Medium) และขนาดย่อม (Small) ซึ่งอาจต้องปรับตัวโดยการลดจำนวนพนักงาน ชะลอการลงทุน หรือปรับราคาสินค้าและบริการ

การยกระดับสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน : นอกจากการปรับขึ้นค่าแรงแล้ว รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงสวัสดิการและกฎหมายคุ้มครองแรงงานให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อสร้างความมั่นคงและแรงจูงใจให้กับลูกจ้าง

การส่งเสริมการพัฒนาทักษะและ Reskilling/Upskilling : การพัฒนาทักษะของแรงงาน เพื่อลดปัญหา Skills Mismatch และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยอาจมีมาตรการสนับสนุนให้สถานประกอบการและแรงงานเข้ารับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมในอนาคต นอกจากนี้ ในภาคการศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหา Skills Mismatch และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว โดยการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต

ภาคผนวก

การจำแนกกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัดและกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยจังหวัด ดังนี้

1. ภาคเหนือ ตอนบน 1 ได้แก่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน
2. ภาคเหนือ ตอนบน 2 ได้แก่ เชียงราย แพร่ น่าน พะเยา
3. ภาคเหนือ ตอนล่าง 1 ได้แก่ เพชรบูรณ์ ตาก พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์
4. ภาคเหนือ ตอนล่าง 2 ได้แก่ กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี
5. ภาคใต้ ชายแดน ได้แก่ นราธิวาส ปัตตานี ยะลา
6. ภาคใต้ ผังอันดามัน ได้แก่ กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล
7. ภาคใต้ ผังอ่าวไทย ได้แก่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สุราษฎร์ธานี
8. ภาคกลาง ตอนบน ได้แก่ ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง
9. ภาคกลาง ตอนล่าง 1 ได้แก่ กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี
10. ภาคกลาง ตอนล่าง 2 ได้แก่ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร
11. ภาคกลางปริมณฑล ได้แก่ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ
12. ภาคตะวันออก 1 ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง
13. ภาคตะวันออก 2 ได้แก่ จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ได้แก่ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด
15. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1 ได้แก่ เลย บึงกาฬ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี
16. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2 ได้แก่ นครพนม มุกดาหาร สกลนคร
17. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 ได้แก่ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์
18. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2 ได้แก่ ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี

04

เครื่องชี้วัดสถานการณ์ และดัชนีผลผลิต รายสาขาของ SME

1

บทวิเคราะห์เครื่องชี้วัดสถานการณ์ SME ปี 2567

สสว. มีการพัฒนาเครื่องชี้วัดสถานการณ์ SME จำนวน 12 เครื่องชี้ ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ด้านหลัก ประกอบด้วย เครื่องชี้ด้านรายได้ เครื่องชี้ด้านต้นทุน เครื่องชี้ด้านการลงทุน และเครื่องชี้ด้านการค้าระหว่างประเทศ โดยภาพรวมของสถานการณ์ SME สามารถสรุปได้โดยใช้ค่าชี้วัดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งคำนวณจากผลต่างของดัชนีด้านรายได้และดัชนีด้านต้นทุนที่แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจได้ดีว่าเพิ่มขึ้นหรือแอ่ลง สะท้อนถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ SME ในแต่ละช่วงเวลา

»สรุปสถานการณ์เครื่องชี้ SME ปี 2567

สถานการณ์ SME ปี 2567 พบว่าภาพรวมผู้ประกอบการ SME มีขีดความสามารถในการแข่งขัน เติบโตขึ้นจากปีก่อน +2.4% (YoY) โดยเฉพาะธุรกิจขนาดย่อม (Small) ที่เพิ่มขึ้นถึง +12.2% จากธุรกิจภาคบริการเป็นหลัก ผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการจัดกิจกรรมในพื้นที่ตามภูมิภาคต่าง ๆ มากกว่าปีก่อน ส่วนธุรกิจขนาดกลาง (Medium) เพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ +0.3% จากธุรกิจภาคบริการเป็นหลัก ผลจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่บริโภคผ่านช่องทางออนไลน์เพิ่มขึ้น ทำให้การบริการขนส่งสินค้าและสถานที่เก็บสินค้าเติบโต ขณะที่ธุรกิจรายย่อย (Micro) ลดลงเล็กน้อยที่ +0.5% จากธุรกิจภาคการค้า ผลจากยอดขายกลุ่มยานยนต์เป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการขายชิ้นส่วนยานยนต์ การซ่อมและบำรุงฯ ทั้งรถยนต์และจักรยานยนต์ หากพิจารณาดัชนีด้านการลงทุนของผู้ประกอบการ SME พบว่าเพิ่มขึ้นในทุกขนาดธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลาง (Medium) และธุรกิจรายย่อย (Micro) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจในอนาคต ซึ่งอาจช่วยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป ส่วนดัชนีด้านการค้าระหว่างประเทศ พบว่าโดยภาพรวมการส่งออกหดตัว ขณะที่การนำเข้าเพิ่มขึ้นจากผลกระทบการนำเข้าสินค้าเงินที่มีราคาถูกลง

ตารางที่ 4.1 ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME

รายสาขาธุรกิจ	ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME		
	2565 (ปีฐาน)	2566	2567
รวมรายสาขาธุรกิจ	-	-7.6	+2.4
ภาคการผลิต	-	-10.9	+0.7
ภาคการค้า	-	+3.7	+8.0
ภาคการบริการ	-	-9.6	+1.6
ภาคธุรกิจการเกษตร	-	-13.3	+2.9
รายขนาดธุรกิจ	ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME		
	2565 (ปีฐาน)	2566	2567
รวมรายขนาดธุรกิจ (SME)	-	-7.6	+2.4
ธุรกิจรายย่อย (Micro)	-	+19.9	-0.5
ธุรกิจขนาดย่อม (Small)	-	-20.1	+12.2
ธุรกิจขนาดกลาง (Medium)	-	-5.9	+0.3

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

หมายเหตุ : ตัวเลขแสดงถึงผลต่างด้านรายได้และด้านต้นทุน ค่า (+/-) แสดงถึงขีดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจที่ดีขึ้น/แย่ลง
สีแดงถึงผลต่างของการเปลี่ยนแปลง (%) เมื่อเทียบกับปีของสาขาธุรกิจและขนาดธุรกิจเป็นรายปี

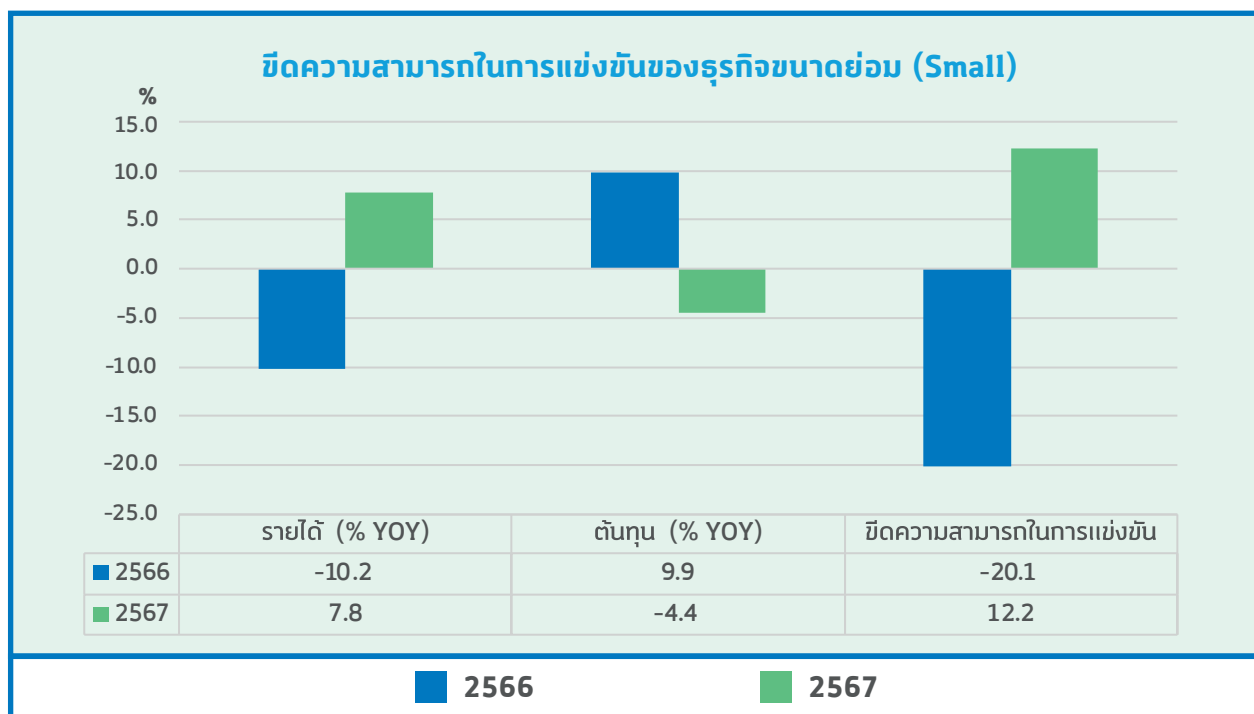

สถานการณ์ธุรกิจขนาดย่อม (Small)

ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME ปี 2567 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน +2.4% (YoY) ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจากธุรกิจขนาดย่อม (Small) ถึง +12.2% เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีด้านรายได้ +7.8% โดยดัชนีด้านรายได้ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวมาจากธุรกิจภาคบริการถึง +34.9% ด้วยช่วง Hi-Seasons มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อน ทำให้การใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจการท่องเที่ยวไทยเติบโต ได้แก่ รีสอร์ท บังกะโล สปา สถานบันเทิง และร้านอาหาร เป็นต้น ประกอบกับความต้องการบริการด้านดิจิทัลเพิ่มสูงขึ้น อาทิ ข้อมูลข่าวสารและการติดต่อภาพหรือเสียง ทำให้ยอดการใช้บริการและการลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศขยายตัว

ด้านดัชนีรายได้ภาคการผลิตของธุรกิจขนาดย่อม (Small) เพิ่มขึ้น +7.8% (YoY) จากกลุ่มการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกตามความต้องการซื้อของประเทศคู่ค้าที่ยังคงเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามจากผลกระทบการนำเข้าสินค้าจีนที่มีราคาถูก ทำให้ผู้ประกอบการมีทางเลือกมากขึ้น แต่ท้าทายผู้ผลิตในประเทศที่เน้นการแข่งขันด้านราคา โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป โดยกลุ่มธุรกิจภาคการผลิตที่ไม่ได้เน้นการแข่งขันด้านราคา อาทิ กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม ยังสามารถเติบโตได้ดี รวมไปถึงกลุ่มสินค้าคุณภาพสูง เช่น เครื่องจักรและเครื่องมือ เป็นต้น ยังสามารถเติบโตได้

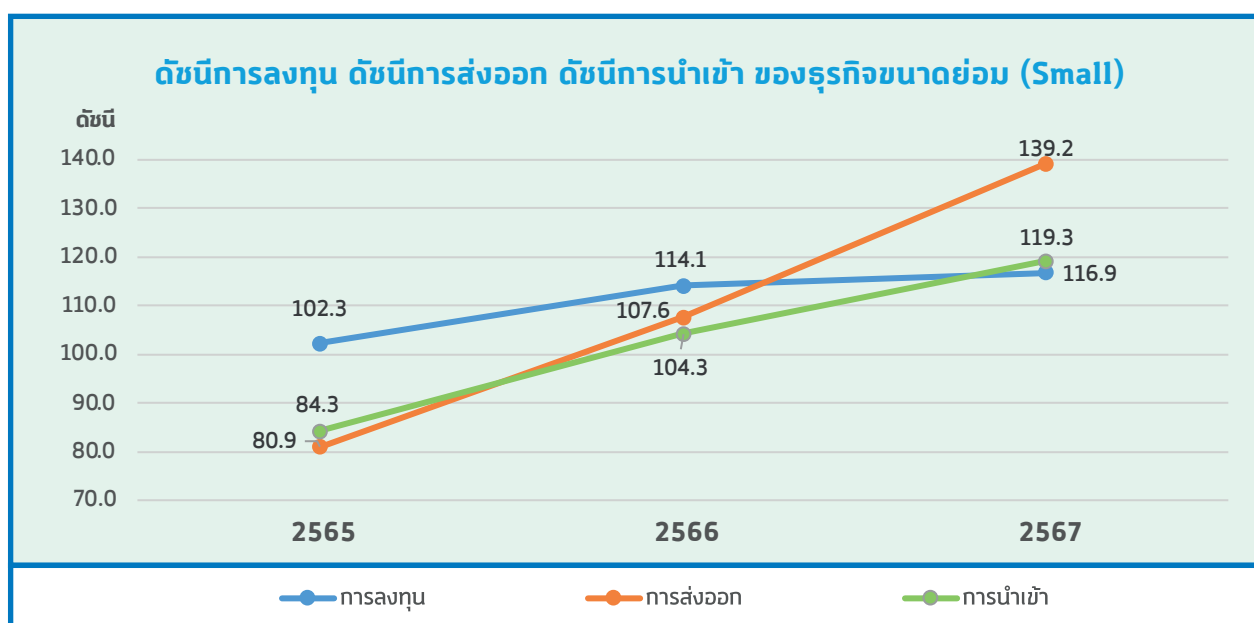
ประกอบกับการลดลงของดัชนีด้านต้นทุน -4.4% ที่ลดลงจากต้นทุนทางการตลาดเป็นสำคัญ -5.6% โดยเฉพาะค่าการตลาดออนไลน์ ส่วนต้นทุนหมวดอื่น ๆ ก็ลดลงเช่นกัน ได้แก่ ต้นทุนวัตถุดิบ -5.1% ต้นทุนการผลิตและให้บริการ -4.6% และต้นทุนด้านบุคลากร -4.2% ซึ่งจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ธุรกิจขนาดย่อม (Small) มีขีดความสามารถในการแข่งขันในปี 2567 ดีขึ้นจากปีก่อน

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 4.1 ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดย่อม

ในมิติของการลงทุนพบว่าด้านเทคโนโลยีมีการลงทุนเพิ่มสูงขึ้นถึง +28.2% และด้านบุคลากรเพิ่มขึ้น +5.6% ซึ่งเป็นสองส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาให้ขีดความสามารถในการแข่งขันข้างต้นปรับตัวดีขึ้น โดยสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของธุรกิจขนาดย่อม (Small) พบว่าดัชนีเกินดุลจากการส่งออกถึง +29.3% ขยายตัวสูงกว่าการนำเข้าที่ขยายตัวเช่นกัน +8.5%

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

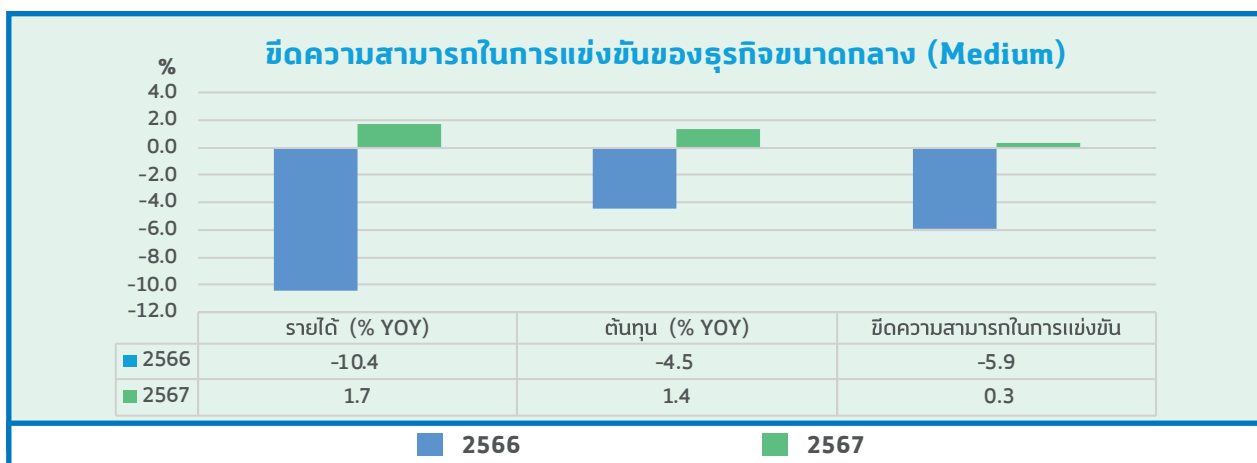
ภาพที่ 4.2 ดัชนีการลงทุน ดัชนีการส่งออก ดัชนีการนำเข้า ของธุรกิจขนาดย่อม

สถานการณ์ธุรกิจขนาดกลาง (Medium)

ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลาง (Medium) ปี 2567 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อย +0.3% (YoY) เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีด้านรายได้ที่ +1.7% โดยดัชนีด้านรายได้ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวมาจากธุรกิจภาคบริการเป็นสำคัญที่ +7.3% จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยมากกว่าปีก่อน รวมถึงการใช้จ่ายใช้สอยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไทยเติบโต ได้แก่ โรงแรม และภัตตาคาร ประกอบกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่บริโภคผ่านช่องทางออนไลน์เพิ่มขึ้น ทำให้การบริการขนส่งสินค้าและสถานที่เก็บสินค้าเติบโต

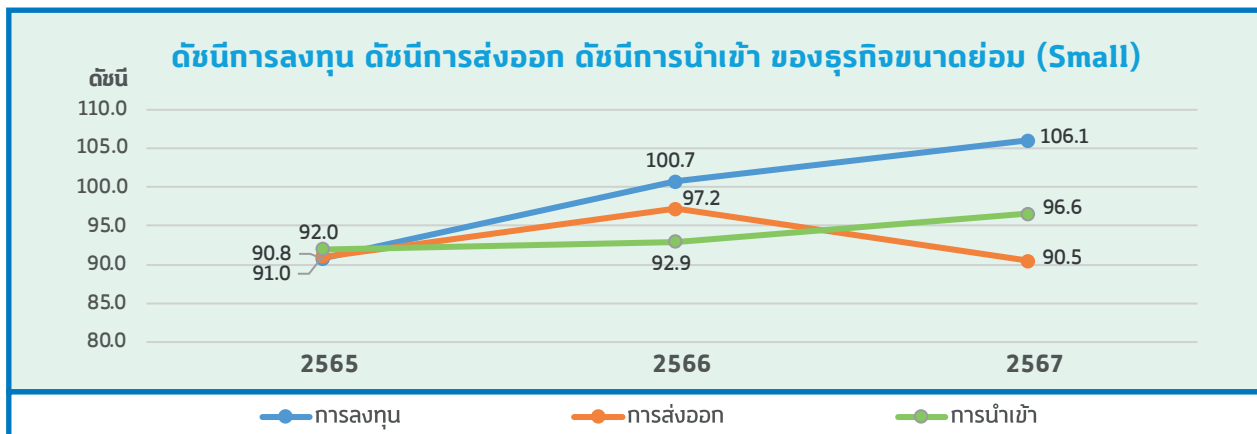
ขณะที่ดัชนีด้านต้นทุนปรับเพิ่มขึ้นเช่นกันที่ +1.4% แต่ยังคงน้อยกว่าด้านรายได้ ซึ่งมาจากต้นทุนโลจิสติกส์เป็นสำคัญ +16.1% โดยเฉพาะค่าการขนส่ง ต้นทุนวัตถุดิบ +11.8% ต้นทุนการผลิต/ให้บริการ +2.0% และต้นทุนทางการเงิน (ดอกเบี้ย) +0.8% ซึ่งจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ธุรกิจขนาดกลาง (Medium) มีขีดความสามารถในการแข่งขันในปี 2567 ดีขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อย

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 4.3 ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลาง

ในมิติของการลงทุนพบว่าเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ +38.1% ด้านเทคโนโลยี +12.5% ด้านการวิจัย +5.3% และด้านบุคลากร +0.4% ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป โดยสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของธุรกิจขนาดกลาง (Medium) พบว่าดัชนีขาดดุลจากการนำเข้าที่ขยายตัว +3.9% สวนทางกับการส่งออกที่หดตัว -6.9%

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 4.4 ดัชนีการลงทุน ดัชนีการส่งออก ดัชนีการนำเข้า ของธุรกิจขนาดกลาง

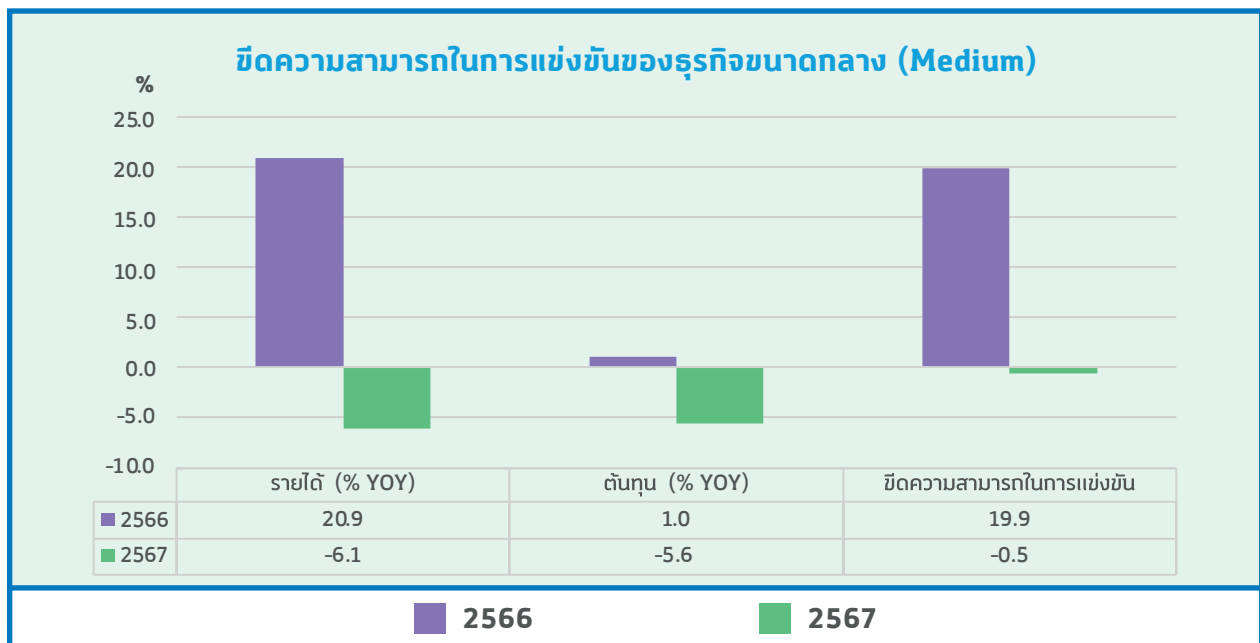

สถานการณ์ธุรกิจรายย่อย (Micro)

ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจรายย่อย (Micro) ปี 2567 ลดลงจากปีก่อนเล็กน้อย -0.5% (YoY) เนื่องจากการลดลงของดัชนีด้านรายได้ที่ -6.1% โดยดัชนีด้านรายได้ที่ลดลงดังกล่าวมาจากธุรกิจภาคการค้าเป็นสำคัญลดลงถึง -13.6% จากกลุ่มยานยนต์เป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการขายยานยนต์และชิ้นส่วน การซ่อมและบำรุงรักษายานยนต์ การบริการอื่น ๆ ด้านยานยนต์ ทั้งรถยนต์และจักรยานยนต์ จากปัญหานี้ครัวเรือนที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนเริ่มส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคและความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของธนาคาร ทำให้ยอดขายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มดังกล่าวหดตัวอย่างเห็นได้ชัด ส่วนสินค้ากลุ่มอุปโภค/บริโภคทรงตัวด้วยแรงพยุงจากมาตรการโครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet ที่ช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายได้ในระยะสั้นช่วงปลายปี โดยกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และนันทนาการขยายตัวได้เพียงเล็กน้อย

แม้ว่าดัชนีด้านรายได้ภาคธุรกิจการเกษตรของธุรกิจรายย่อย (Micro) จะเพิ่มขึ้นถึง +12.0% (สัดส่วนน้ำหนักที่ร้อยละ 0.02) จากผลผลิตทางการเกษตรจำนวนลดลงด้วยสภาพภูมิอากาศแปรปรวน ปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือและภาคใต้ ทำให้ราคาสินค้าเกษตรหลายชนิดปรับตัวสูงขึ้น ประกอบกับการที่ภาคการผลิตกลุ่มสินค้าอาหารเติบโตได้ดีทำให้รายได้ธุรกิจการเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยมีผลิตภัณฑ์กาแฟแปรรูปที่มียอดขายเพิ่มขึ้นสูง

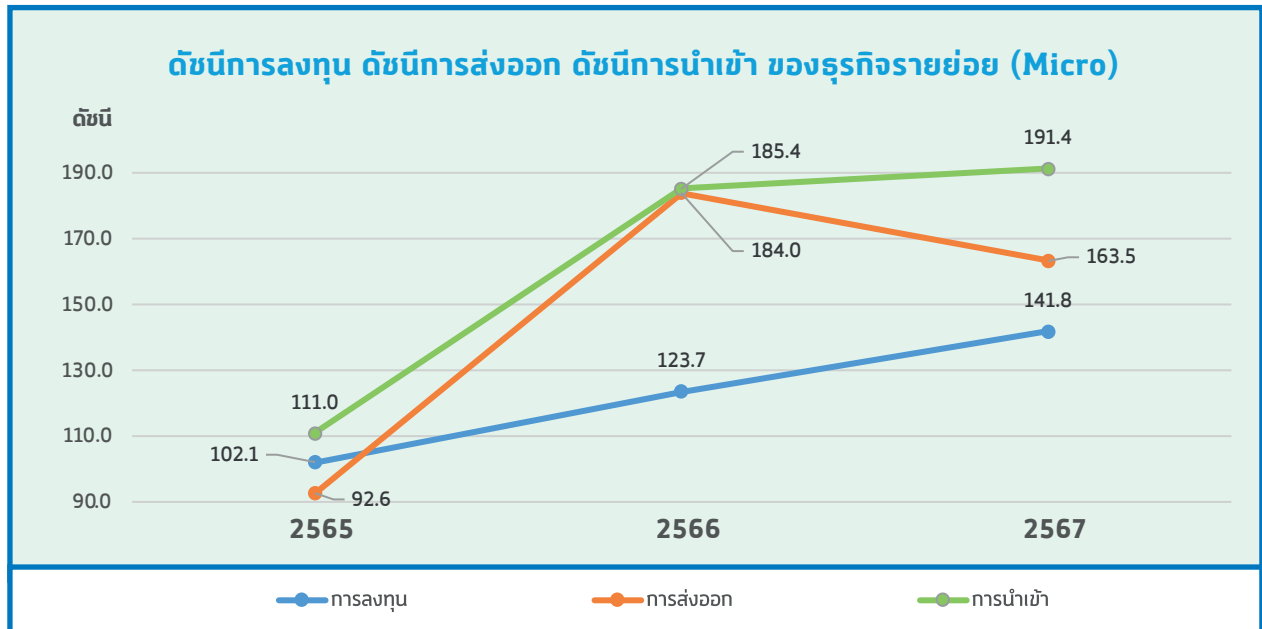
ขณะที่ดัชนีด้านต้นทุนลดลง 5.6% ซึ่งมาจากดัชนีต้นทุนการผลิตหรือให้บริการเป็นสำคัญ -18.4% โดยเฉพาะค่าเช่าสำนักงานหรือหน้าร้าน ต้นทุนอีกหมวดที่ลดลงเช่นกัน คือ ต้นทุนด้านบุคลากร -9.5% แต่ต้นทุนที่ปรับลดลงยังคงลดลงได้น้อยกว่าการลดลงของรายได้เป็นเหตุให้จุดขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 4.5 ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจรายย่อย

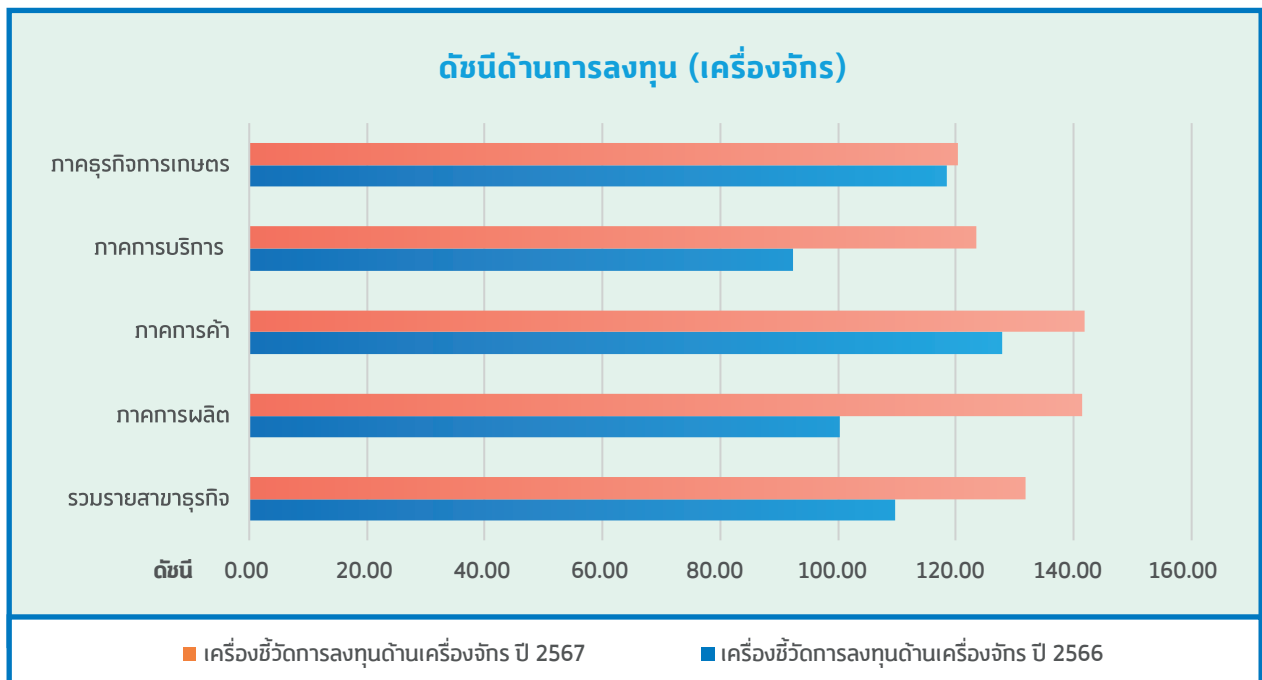
ส่วนมิติของการลงทุนพบว่าปรับตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้นถึง +45.2% การลงทุนด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น +20.5% การลงทุนด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น +4.9% และการลงทุนด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น +3.7% ถือเป็นแนวโน้มที่ดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะต่อไป โดยสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของธุรกิจรายย่อย (Micro) พบว่าดัชนีขาดดุลจากการนำเข้าที่ดัชนีขยายตัว +3.3% สวนทางกับการส่งออกที่ดัชนีหดตัว -11.2% เช่นเดียวกับธุรกิจขนาดกลาง (Medium)

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 4.6 ดัชนีการลงทุน ดัชนีการส่งออก ดัชนีการนำเข้าของธุรกิจรายย่อย

หากพิจารณารายละเอียดของเครื่องชี้วัดด้านต่าง ๆ ที่มีดัชนีเพิ่มขึ้นมากที่สุดพบว่า เครื่องชี้วัดการลงทุนด้านเครื่องจักร เพิ่มขึ้น 20.1% ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจากทุกภาคธุรกิจ โดยเฉพาะภาคการผลิตเพิ่มขึ้นถึง 41.0% ภาคการค้าเพิ่มขึ้น 10.9% ภาคการบริการเพิ่มขึ้น 33.8% และภาคธุรกิจการเกษตรเพิ่มขึ้น 1.7% โดยแบ่งเป็นธุรกิจรายย่อย (Micro) เพิ่มขึ้นถึง +45.2% ขณะที่ธุรกิจขนาดกลาง (Medium) เพิ่มขึ้น +38.1% แต่ธุรกิจขนาดย่อม (Small) ลดลง -12.7%

ที่มา : โครงการพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ MSME รายสาขา (MSME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 4.7 ดัชนีด้านการลงทุน (เครื่องจักร)

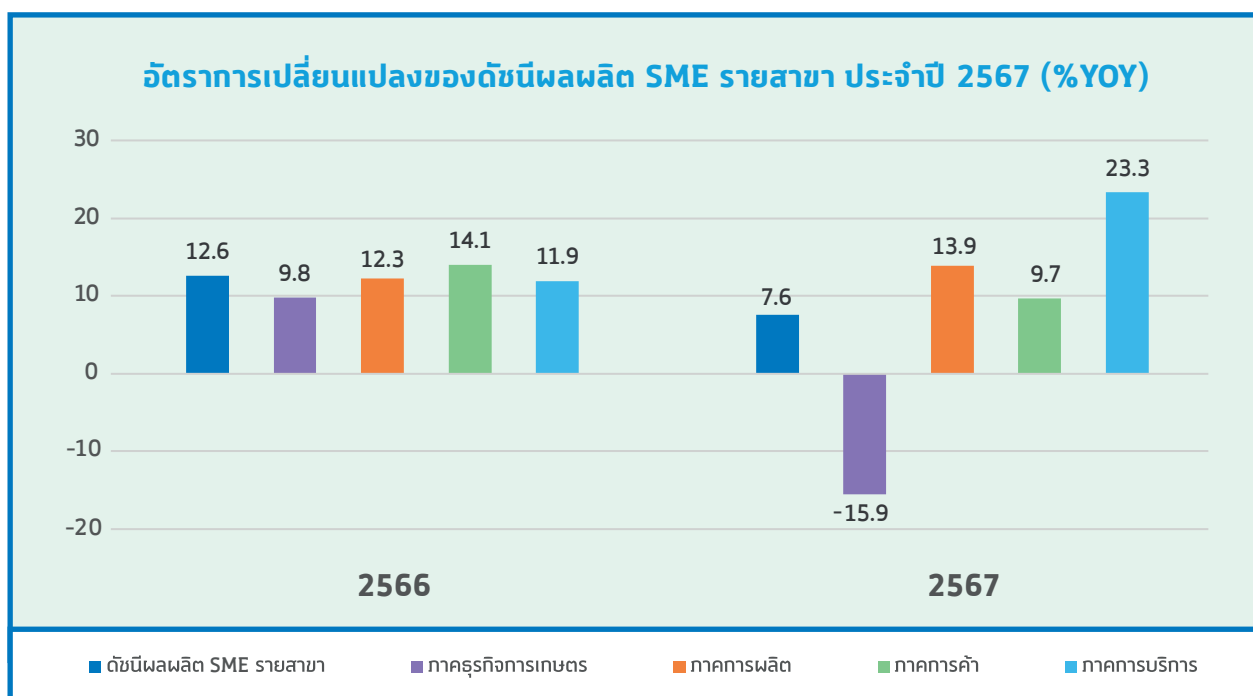
เครื่องชี้วัดการลงทุนด้านเครื่องจักร ปี 2566

2

ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ประจำปี 2567

ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ประจำปี 2567 โดยเป็นการเปรียบเทียบกับปี 2566 พบว่า ระดับผลผลิตในกลุ่มผู้ประกอบการ SME เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ร้อยละ 7.6

โดยเป็นผลมาจากดัชนีผลผลิตในภาคการบริการที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3 จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะการบริโภคภายในประเทศจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐและการท่องเที่ยวของไทยกลับมาคึกคักมากขึ้น ประกอบกับดัชนีผลผลิตในภาคการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 จากความต้องการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ดัชนีผลผลิตภาคการค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 ขณะที่ดัชนีผลผลิตในธุรกิจการเกษตรลดลงร้อยละ 15.9 ซึ่งยังคงเผชิญแรงกดดันจากปัจจัยภายนอก ทั้งภัยธรรมชาติจากสภาพอากาศที่แปรปรวน การแข่งขันด้านต้นทุน และต้นทุนการดำเนินงานที่สูงขึ้น

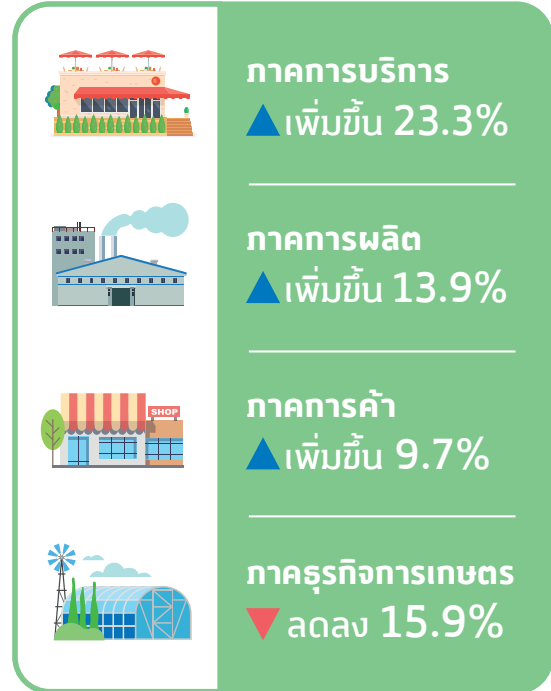

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ประจำปี 2567 จากพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาพที่ 4.8 ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ประจำปี 2567 (%YOY)

ดัชนี SME รายสาขา ประจำปี 2567 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2566 โดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 7.6 เป็นผลมาจากผลผลิตในภาคการบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3 จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น รวมถึงมาตรการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ การใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติที่เพิ่มขึ้น โดยสาขาการบริการที่เติบโตได้ดี ได้แก่ การโฆษณาและการวิจัยตลาด (TSIC 73) ขยายตัวร้อยละ 130.4 กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้น การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ (TSIC 64) ขยายตัวร้อยละ 112.4 ที่พักแรม (TSIC 55) ขยายตัวร้อยละ 49.9 ส่วนธุรกิจในการบริการที่หดตัว ได้แก่ กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ (TSIC 70) หดตัวร้อยละ 34.4 กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (TSIC 68) หดตัวร้อยละ 26.9

และการจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ (TSIC 58) หดตัวร้อยละ 22.4 ส่วนผลผลิตในภาคการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 จากความต้องการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น สาขาการผลิตที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ (TSIC 23) ขยายตัวร้อยละ 80.7 การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า (TSIC 27) ขยายตัวร้อยละ 69.6 และการผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (TSIC 28) ขยายตัวร้อยละ 60.8 สาขาการผลิตที่หดตัว ได้แก่ การผลิตสิ่งทอ (TSIC 13) หดตัวร้อยละ 25.8 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (TSIC 22) หดตัวร้อยละ 21.4 และการซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ (TSIC 33) หดตัวร้อยละ 17.7 ส่วนภาคการค้า ดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 โดยได้รับการสนับสนุนส่วนหนึ่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ช่วยทำให้การค้า SME โดยรวมยังคงขยายตัวทั้งจากผู้ซื้อในประเทศและต่างประเทศโดยสาขาการผลิตภาคการค้าขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกสาขา ได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (TSIC 45) เพิ่มขึ้นร้อยละ 42.7 การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ (TSIC 47) ขยายตัวร้อยละ 7.7 และการขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ (TSIC 46) เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 ขณะที่ผลผลิตในภาคธุรกิจการเกษตรลดลงร้อยละ 15.9 จากปัจจัยของสภาพอากาศที่แปรปรวน และปัญหาอุทกภัยในหลายพื้นที่ โดยสาขาธุรกิจการเกษตรที่หดตัวมาก ได้แก่ การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (TSIC 01) หดตัวร้อยละ 16.3 และธุรกิจการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (TSIC 03) หดตัวร้อยละ 14.9 ขณะที่สาขาป่าไม้และการทำไม้ (TSIC 02) ยังขยายตัวได้ดีอยู่ที่ร้อยละ 5.7

ตารางที่ 4.2 ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ประจำปี 2567

ประเภทดัชนี	ค่าถ่วงน้ำหนัก	ดัชนี			ดัชนี (%YOY)	ดัชนี (%YOY)
		2565	2566	2567	2566	2567
ดัชนีผลผลิต SME	1	96.6	109.0	117.3	12.6	7.6
ภาคธุรกิจการเกษตร	0.0013	100.8	110.7	93.1	9.8	-15.9
ภาคการผลิต	0.2185	101.3	113.7	129.5	12.3	13.9
ภาคการค้า	0.2676	95.6	109.1	119.6	14.1	9.7
ภาคการบริการ	0.5126	95.6	107.0	132.0	11.9	23.3

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ประจำปี 2567 งานพัฒนาเครื่องจักรและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาคการผลิต				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%YOY)	ภาคการผลิต มีเติบโตเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 13.9 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของการผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม			
	TSIC 22 การผลิตผลิตภัณฑ์บางและพลาสติก	▼▼	TSIC 27 การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	▲▲▲
	TSIC 33 การซ่อมและการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	▼	TSIC 28 การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	▲▲▲
	TSIC 13 การผลิตสิ่งทอ	▼▼	TSIC 23 การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	▲▲▲
ภาคธุรกิจการเกษตร				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%YOY)	ภาคธุรกิจการเกษตร เติบโตลดลงที่ร้อยละ 15.9 โดยเป็นผลมาจากการหดตัวของผลผลิตสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ			
	TSIC 01 การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง	▼	TSIC 02 ป่าไม้และการทำไม้	▲
	TSIC 03 การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	▼		
ภาคการค้า				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%YOY)	ภาคการค้า มีการเติบโตเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 9.7 โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวของผลผลิตสาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 42.7			
			TSIC 45 การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	▲▲▲
			TSIC 46 การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	▲
			TSIC 47 การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	▲
ภาคการบริการ				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%YOY)	ภาคการบริการ เติบโตที่ร้อยละ 23.3 โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวของที่พักแรมและกิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ ขยายตัวร้อยละ 49.9 และ 112.4 ตามลำดับ			
	TSIC 68 กิจกรรมเกี่ยวกับภัตตาคารและโรงแรม	▼▼	TSIC 64 กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้น การประกันภัย และกองทุนบำเหน็จบำนาญ	▲▲▲
	TSIC 58 การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	▼▼	TSIC 55 ที่พักแรม	▲▲▲
	TSIC 70 กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ	▼▼▼	TSIC 73 การโฆษณาและการวิจัยตลาด	▲▲▲

หมายเหตุ : ▼▼▼/▲▲▲ = ลดลง/เพิ่มขึ้น ≥ ร้อยละ 30 ▼▼/▲▲ = ลดลง/เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 - 29 ▼/▲ = ลดลง/เพิ่มขึ้น < ร้อยละ 20

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ประจำปี 2567 งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาพที่ 4.9 ดัชนีผลผลิต SME TOP 3 สาขา ที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง %YOY ประจำปี 2567

แนวโน้มดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ปี 2568 คาดการณ์ว่าจะชะลอตัวจากผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าสหรัฐฯ จำนวนนักท่องเที่ยวที่ต่ำกว่าที่ได้ประมาณการ สภาพอากาศที่แปรปรวน รวมถึงสินค้าจีนที่ทะลักเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทุกภาคธุรกิจ แม้ในช่วงครึ่งปีแรกภาคการผลิตอาจจะขยายตัวเพิ่มขึ้นจากการเร่งการส่งออกสินค้าและการเร่งการผลิต

05

การค้าระหว่างประเทศ
ของ SME ปี 2567

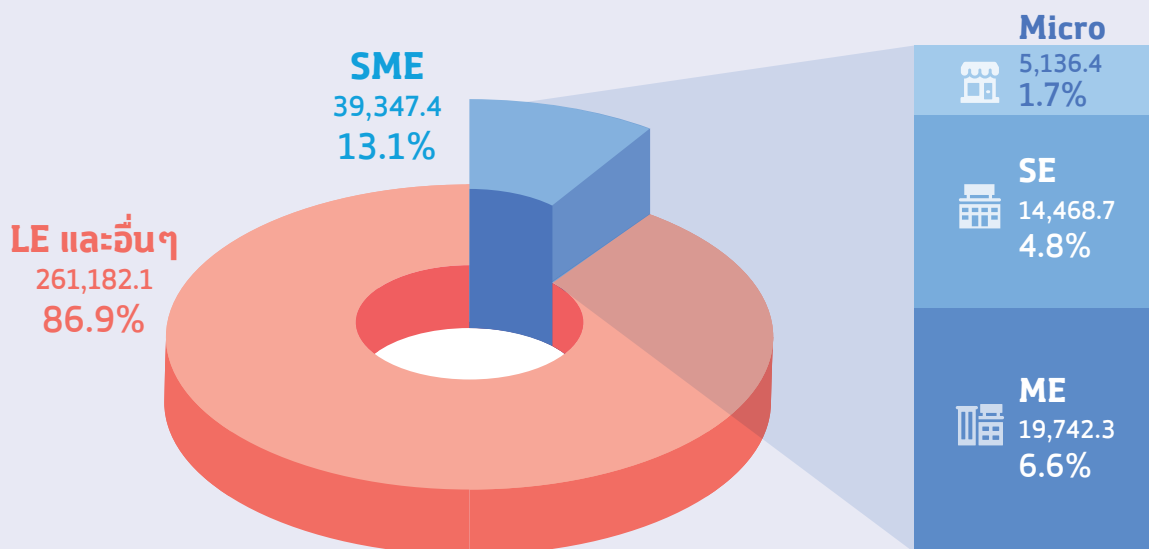
1

การส่งออกและการนำเข้าของ SME

» การส่งออกของ SME ปี 2567

ในปี 2567 SME มีมูลค่าส่งออกสินค้า 1,381,854.1 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 39,347.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนต่อการส่งออกรวมเท่ากับ 13.1% โดยเป็นมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจรายย่อย (Micro) 5,136.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 1.7% วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) 14,468.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 4.8% และวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) 19,742.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 6.6%

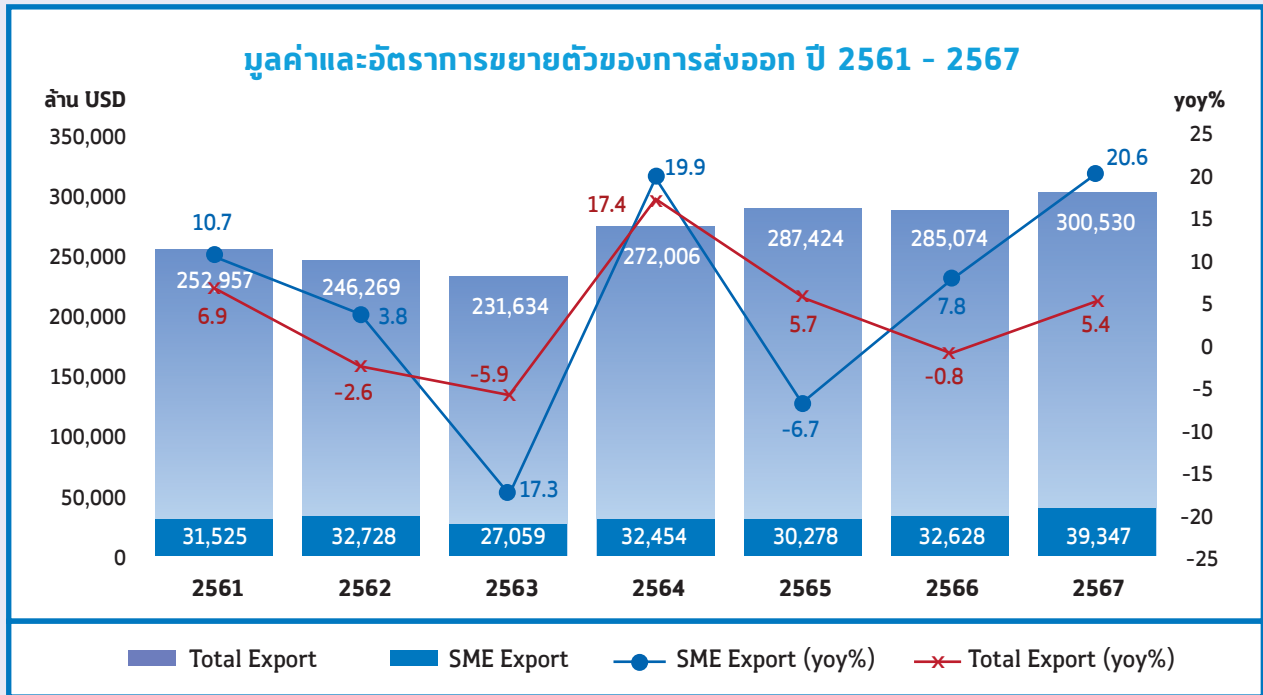
มูลค่าส่งออกจำแนกตามขนาดวิสาหกิจ ปี 2567

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : กรมศุลกากร

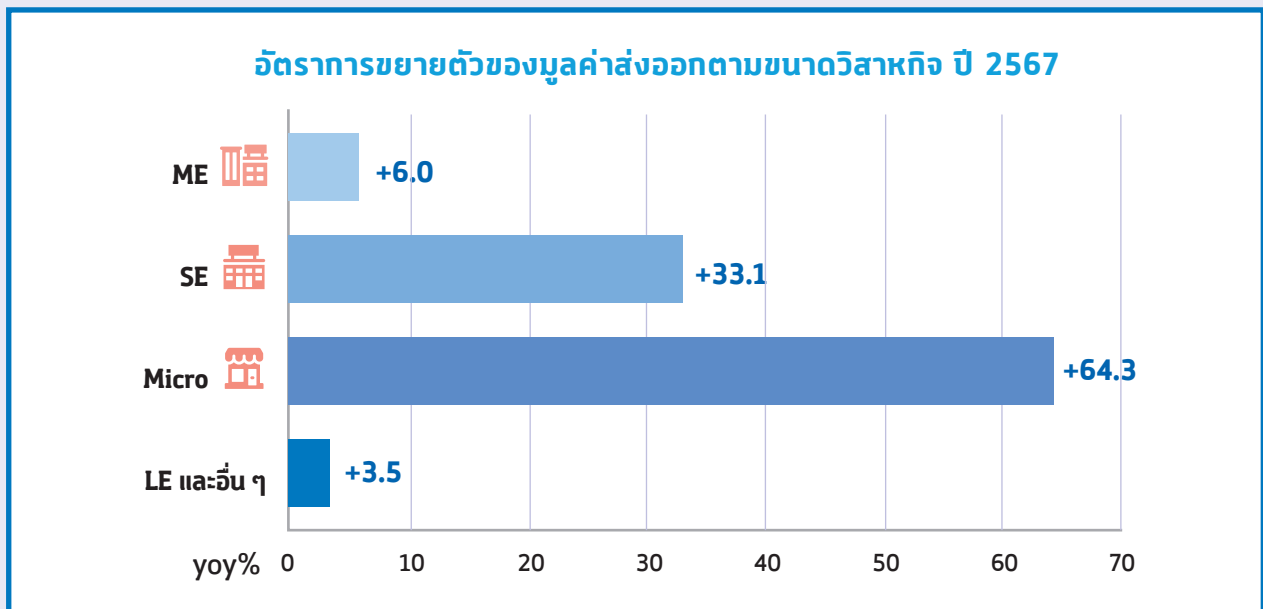
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับการขยายตัวของมูลค่าส่งออกรวมทั้งประเทศในปี 2567 กลับมาขยายตัวจากปีก่อน 5.4% ขณะที่มูลค่าการส่งออกของ SME ขยายตัวจากปีก่อนถึง 20.6% โดยอัตราการขยายตัวเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี (2563-2567) เท่ากับ 4.9%

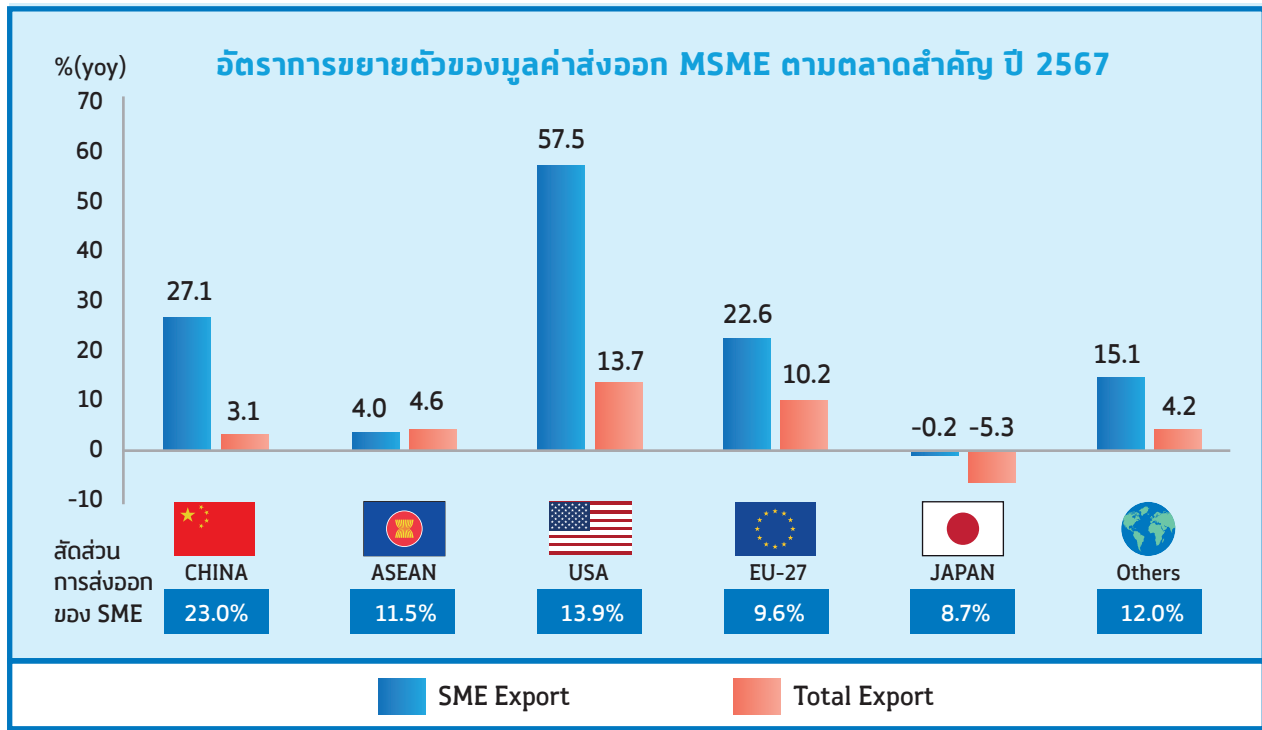

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาตามขนาดวิสาหกิจ พบว่า การขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของ SME มาจากการขยายตัวของมูลค่าส่งออกโดยวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อมที่ขยายตัว 64.3% และ 33.1% ตามลำดับ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าในกลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ กลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์ อัญมณีและเครื่องประดับ และกลุ่มผลไม้สด ขณะที่มูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางขยายตัว 6.0%

ด้านตลาดส่งออกหลักของ SME 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน อาเซียน สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ที่มีมูลค่าส่งออก คิดเป็นสัดส่วน 71.6% ของมูลค่าส่งออกรวมของ SME พบว่า ขยายตัวได้เกือบทุกตลาดหลัก โดยเฉพาะสหรัฐฯ และ จีน ที่ขยายตัว 57.5% และ 27.1% ตลาดอาเซียน และสหภาพยุโรป ขยายตัวได้ 4.0% และ 22.6% ขณะที่ตลาดญี่ปุ่น ลดลงเล็กน้อยเท่ากับ 0.2%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

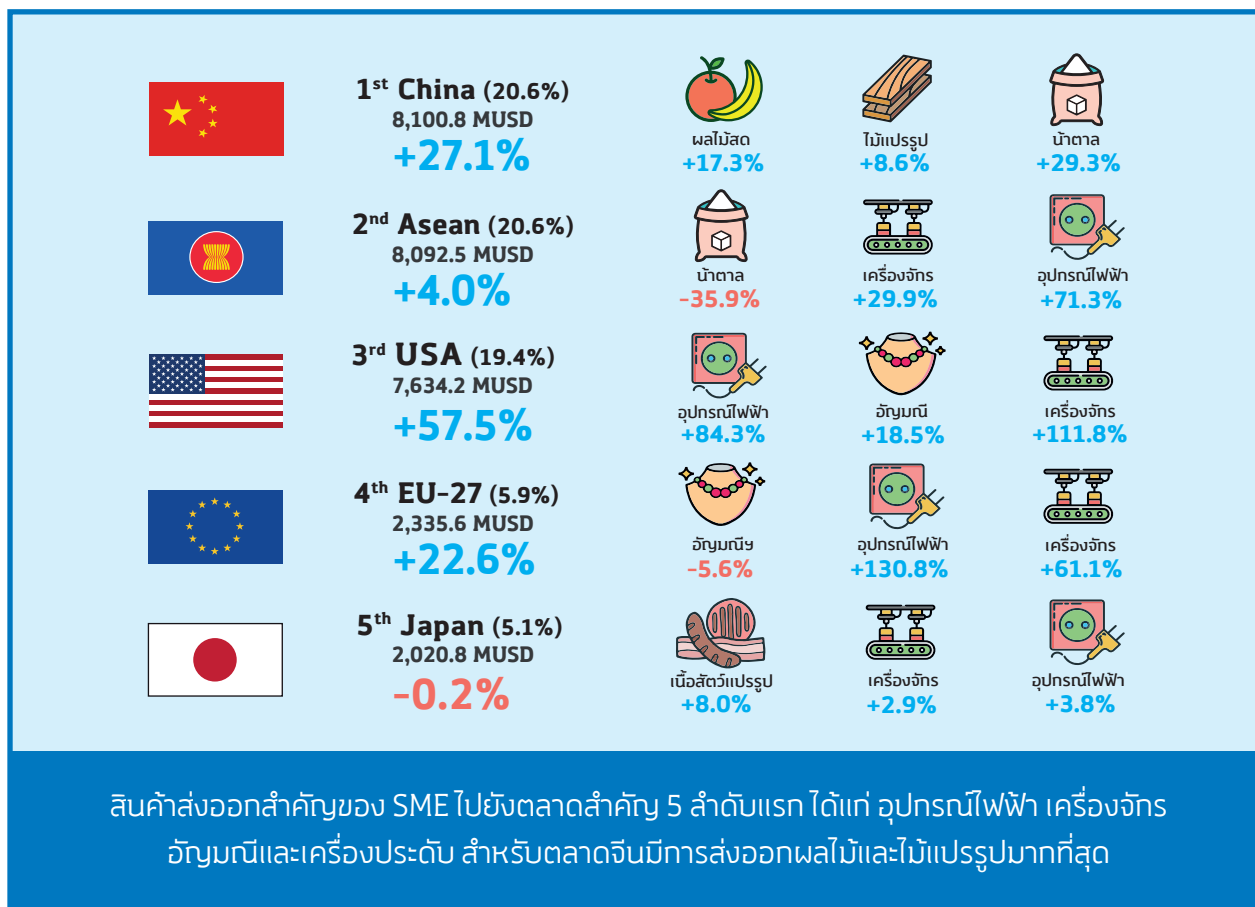
อัตราการขยายตัวของการส่งออกของ SME ไปยังตลาดสำคัญ ปี 2567

ตลาดส่งออก	สัดส่วนต่อการส่งออกรวม SME%	2567													2567 yoy%
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
จีน	20.6	66.1	26.6	36.9	15.2	107.6	-8.0	19.7	23.2	7.5	17.7	29.4	25.8	27.1	
สหรัฐอเมริกา	19.4	84.4	66.8	74.2	45.8	53.5	32.5	43.9	48.0	80.3	84.7	37.7	54.3	57.5	
CLMV	11.2	19.0	-4.4	9.4	13.4	3.2	-11.4	-4.8	-3.3	-7.3	8.1	17.1	26.4	5.2	
อาเซียน-5	7.6	21.7	-36.7	-36.8	-15.3	-37.6	-45.2	12.1	-21.7	-21.4	13.9	2.5	50.1	-15.9	
สหภาพยุโรป-27	5.9	31.2	17.8	13.5	23.7	20.5	31.9	35.5	51.7	1.0	18.0	24.4	5.2	22.6	
ญี่ปุ่น	5.1	18.0	-2.1	-23.7	3.2	5.0	-7.0	-5.8	6.8	-5.9	14.4	1.6	6.1	-0.2	
อินเดีย	3.9	11.3	32.3	15.9	27.4	36.7	1.9	6.4	10.7	-12.1	28.3	155.2	361.7	66.3	
เกาหลีใต้	1.9	-36.5	-12.8	2.4	-17.1	-9.1	-24.5	3.0	31.3	-17.8	-13.9	-9.4	-4.1	-9.1	
ออสเตรเลีย	1.8	15.8	2.3	-13.0	2.6	-8.8	-0.9	-13.7	-8.5	-5.3	-1.4	17.9	9.9	-1.2	
ไต้หวัน	1.4	24.6	4.8	-63.2	-28.8	-50.7	-52.6	-56.4	-55.5	-34.1	-25.0	8.8	-41.9	-36.2	
ตลาดสำคัญ รวม	78.9	39.8	8.0	8.4	14.1	28.6	-6.4	14.0	15.4	10.5	26.4	26.9	43.9	18.3	
มูลค่าส่งออก MSME รวม	100.0	49.0	17.4	12.3	21.7	32.2	-1.9	19.3	18.3	10.6	20.4	23.0	39.5	20.6	

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพรวมการส่งออกของ SME ไปยังตลาดหลักในปี 2567 พบว่า ตลาดสหรัฐอเมริกา จีน และสหภาพยุโรป มีการขยายตัวในอัตราสูงต่อเนื่อง ขณะที่ตลาดอาเซียนและญี่ปุ่นเริ่มกลับมาฟื้นตัวในช่วงไตรมาสสุดท้าย สำหรับตลาดอื่น ๆ ที่มีอัตราการเติบโตสูงคืออินเดียที่ขยายตัวถึง 66.3%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับสินค้าส่งออกสำคัญของ SME 10 ลำดับแรกในปี 2567 สินค้าที่ขยายตัวได้ในอัตราที่สูง ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม อัญมณีและเครื่องประดับ และ ผลไม้สด

HS code	กลุ่มสินค้าส่งออก	SME (M.USD)	Total (M.USD)	SME Export (yoy%)	SME Share by Categories
 HS85	อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	6,258.9	51,323	58.5%	12.2%
 HS71	อัญมณีและเครื่องประดับ	5,415.5	18,425	18.9%	29.4%
 HS84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	3,424.9	47,818	91.9%	7.2%
 HS08	ผลไม้สด	3,214.9	6,606	18.7%	48.7%
 HS17	น้ำตาลและของทำจากน้ำตาล	2,490.7	3,741	-23.6%	66.6%
 HS39	พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	1,241.5	13,327	-1.7%	9.3%
 HS44	ไม้และของทำด้วยไม้	1,171.3	3,455	9.2%	33.9%
 HS87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	1,044.3	33,892	9.2%	3.1%
 HS76	อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม	903.8	3,406	66.3%	26.5%
 HS16	ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ	812.9	7,031	12.0%	11.6%

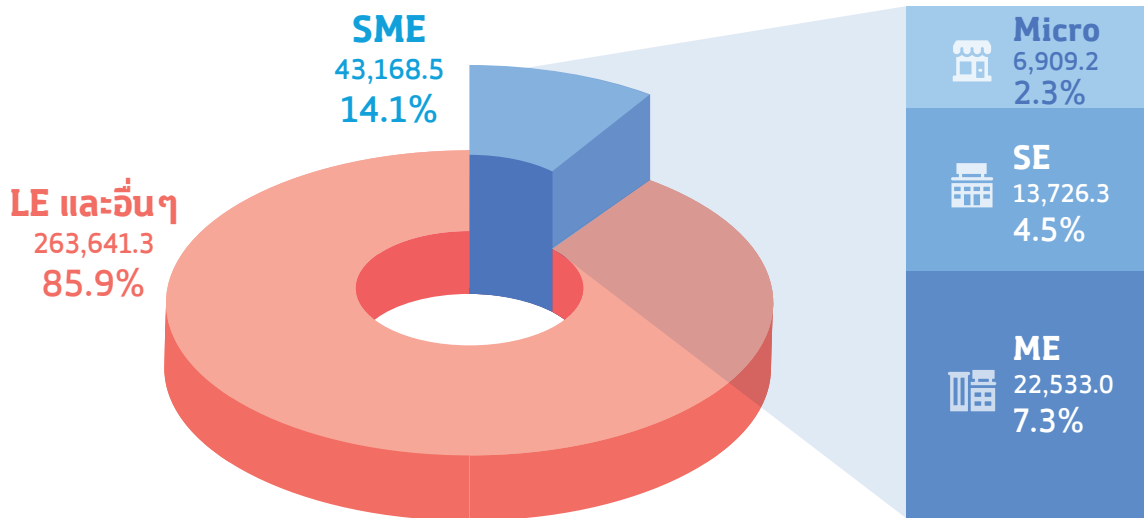
ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

» การนำเข้าของ SME ปี 2567

SME มีมูลค่านำเข้าในปี 2567 เท่ากับ 1,530,454.0 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 43,168.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดย SME คิดเป็นสัดส่วนต่อการนำเข้ารวมเท่ากับ 14.1% โดยเป็นมูลค่าการนำเข้าของวิสาหกิจรายย่อย (Micro) 6,909.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 2.3% วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) 13,726.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 4.5% และวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) 22,533.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 7.3%

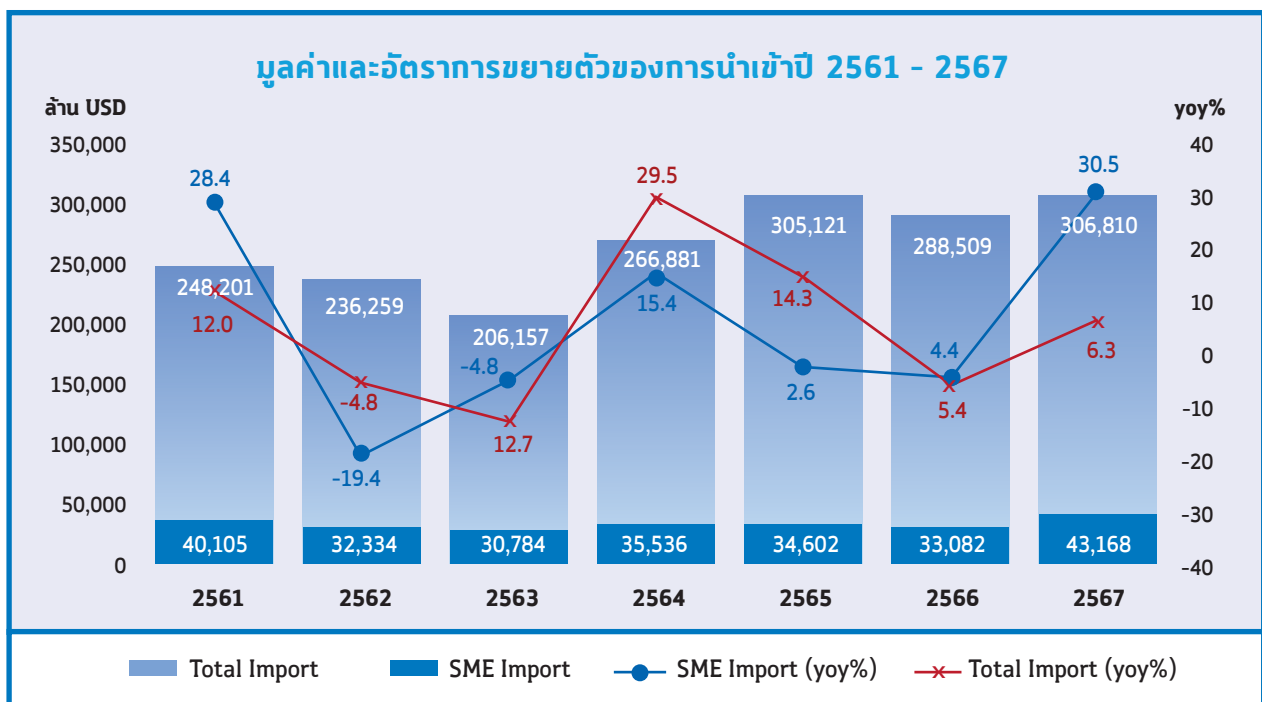
มูลค่านำเข้าจำแนกตามขนาดวิสาหกิจ ปี 2567

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

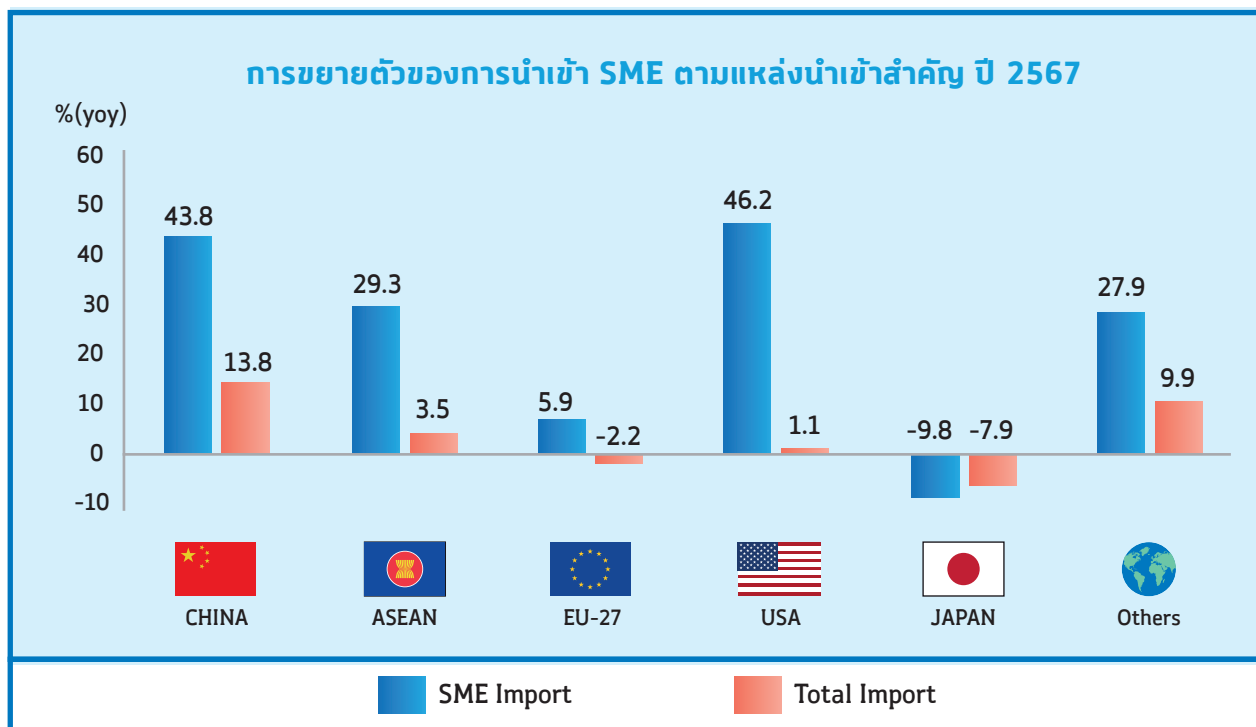

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 ก.พ. 68

ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

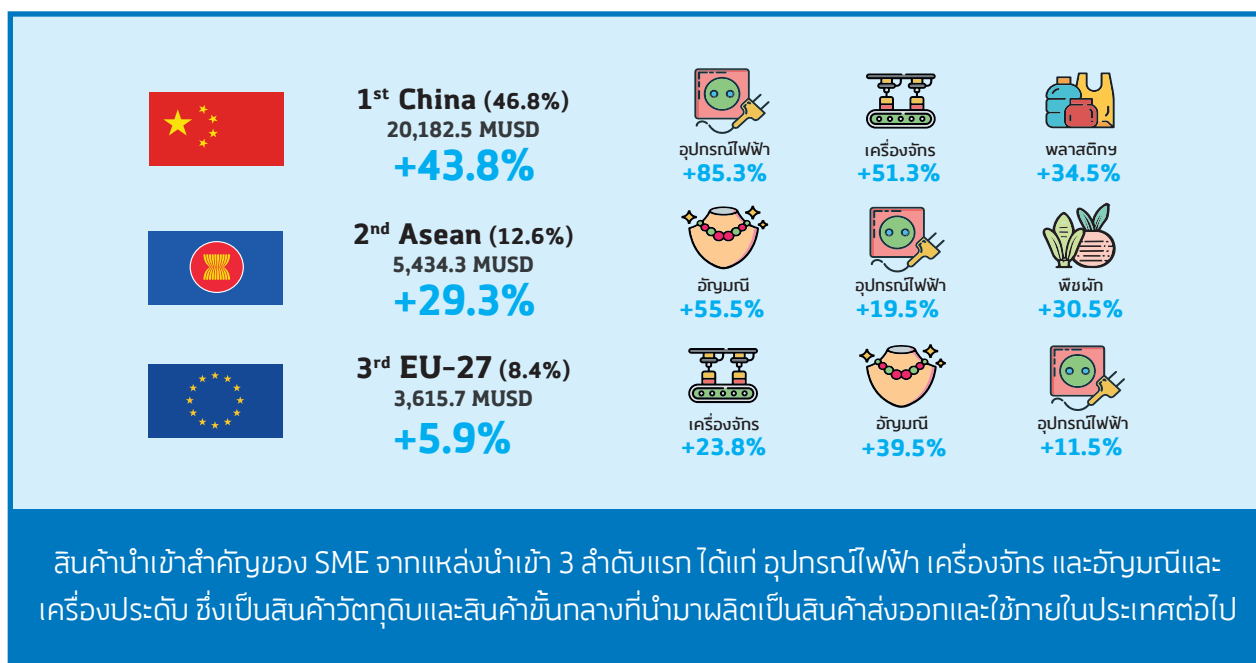
มูลค่านำเข้ารวมทั้งประเทศในปี 2567 ขยายตัว 6.3% ตามการขยายตัวของมูลค่าส่งออกรวม ขณะที่มูลค่านำเข้าของ SME ขยายตัวจากปีก่อน 30.5% สอดคล้องกับการขยายตัวของการส่งออก โดยเป็นการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ สินค้าชิ้นกลาง และสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นหลัก

สำหรับแหล่งนำเข้าสำคัญของ SME พบว่า การนำเข้าจากจีนที่มีสัดส่วนถึง 46.8% ของการนำเข้ารวมของ SME มีมูลค่านำเข้าขยายตัว 43.8% รองลงมาได้แก่ กลุ่มอาเซียนขยายตัว 29.3% สหภาพยุโรปขยายตัว 5.9% และสหรัฐอเมริกาขยายตัว 46.2% ขณะที่การนำเข้าจากญี่ปุ่นลดลง 9.8%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับภาพรวมสินค้านำเข้าสำคัญของ SME 10 ลำดับแรกในปี 2567 พบว่า ขยายตัวทุกกลุ่มสินค้าโดยส่วนใหญ่จะเป็นสินค้ากลุ่มวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง สำหรับสินค้านำเข้าที่มีการขยายตัวจากปีก่อนในอัตราที่สูง ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม และ เครื่องจักร คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์

HS code	กลุ่มสินค้านำเข้า	SME (M.USD)	Total (M.USD)	SME Import (yoy%)	SME Share by Categories
 HS84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	6,528.5	36,146.9	36.2%	18.1%
 HS85	อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	6,353.0	65,128.9	53.4%	9.8%
 HS71	อัญมณีและเครื่องประดับ	3,966.1	21,492.9	44.2%	18.5%
 HS39	พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	2,421.3	10,577.5	22.1%	22.9%
 HS87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	1,777.8	10,781.1	20.4%	16.5%
 HS73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	1,692.5	8,495.9	27.8%	19.9%
 HS90	อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์	1,406.7	6,860.1	18.1%	20.5%
 HS76	อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม	1,256.4	5,626.2	64.1%	22.3%
 HS72	เหล็กและเหล็กกล้า	1,034.4	11,082.3	16.9%	9.3%
 HS94	เฟอร์นิเจอร์	754.1	1,688.5	18.1%	44.7%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สรุปภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของ SME ในปี 2567 SME ขาดดุลการค้าระหว่างประเทศ 3,821.1 ล้านบาทหรือคิดเป็น 148,599.9 ล้านบาท นับเป็นการขาดดุลการค้าต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 นับตั้งแต่ปี 2563 เป็นต้นมา ทั้งนี้กลุ่มสินค้าที่นำเข้าส่วนใหญ่ยังคงเป็นสินค้าทุนและสินค้าขั้นกลาง ขณะที่สินค้ากลุ่มอุปโภคบริโภค มีอัตราการเติบโตสูงที่สุด 32.7%

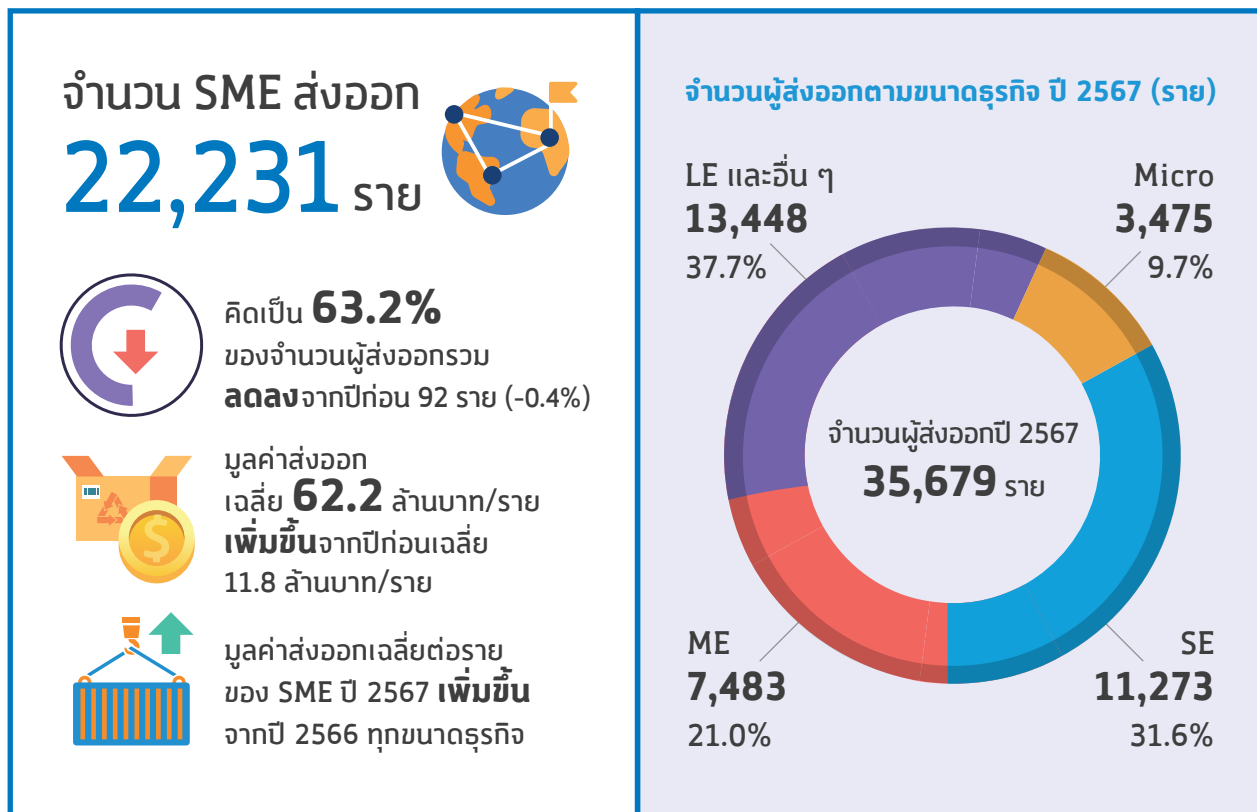
มูลค่าการนำเข้าของ SME จำแนกตามหมวดสินค้า ปี 2565 - 2567

หมวดสินค้านำเข้า	สัดส่วนต่อการนำเข้า (%)	2565 (M.USD)	2566 (M.USD)	2567 (M.USD)	2566/65 (yoy%)	2567/66 (yoy%)
สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	36.0	13,444.5	12,099.3	15,541.7	-10.0	28.5
สินค้าอุปโภคบริโภค	28.3	9,512.4	9,206.5	12,214.8	-3.2	32.7
สินค้าทุน	25.8	9,390.8	8,668.1	11,128.5	-7.7	28.4
ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	6.3	1,835.4	2,322.7	2,734.5	26.5	17.7
อาวุธ ยุทธปัจจัย และสินค้าอื่นๆ	1.9	489.1	486.9	833.7	-0.4	71.2
สินค้าเชื้อเพลิง	1.7	185.1	298.8	715.2	61.4	139.4
การนำเข้ารวม	100.0	34,857	33,082	43,168	-5.1	30.5

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

» จำนวนผู้ส่งออกและผู้นำเข้า SME ปี 2567

จำนวนผู้ส่งออกตามขนาดธุรกิจ และมูลค่าส่งออกเฉลี่ยต่อราย ปี 2567 เปรียบเทียบกับปี 2566

ผู้ส่งออกตาม ขนาดวิสาหกิจ	จำนวนผู้ส่งออก ปี 2566 (ราย)	จำนวนผู้ส่งออก ปี 2567 (ราย)	มูลค่าการส่งออก เฉลี่ยปี 2566 (ลบ./ราย)	มูลค่าการส่งออก เฉลี่ยปี 2567 (ลบ./ราย)
Micro	3,363	3,475	32.1	51.8
SE	11,335	11,273	33.1	45.1
ME	7,626	7,483	84.1	92.6
SME	22,324	22,231	50.4	62.2
LE และ อื่น ๆ	13,233	13,448	657.6	681.7
Total	35,557	35,679	276.4	295.7

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

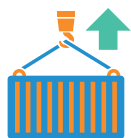
จำนวน SME นำเข้า
48,288 ราย

คิดเป็น **54.6%**
ของจำนวนผู้นำเข้ารวม
เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 715 ราย (+1.5%)

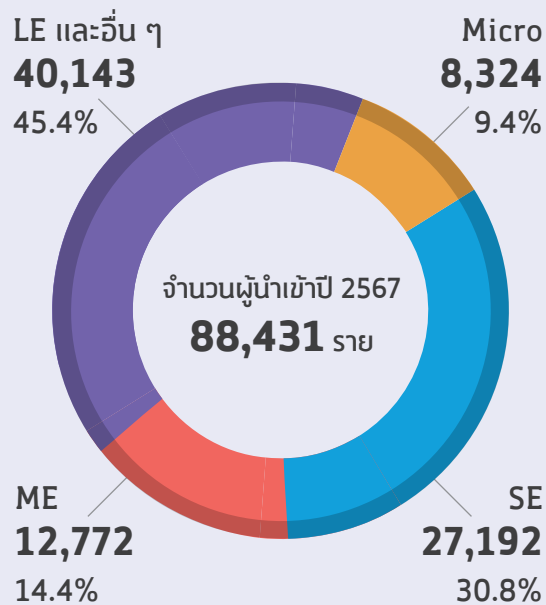

มูลค่านำเข้า
เฉลี่ย **31.7** ล้านบาท/ราย
เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเฉลี่ย
7.4 ล้านบาท/ราย

มูลค่านำเข้าเฉลี่ยต่อราย
ของ SME ปี 2567 **เพิ่มขึ้น**
จากปี 2566 ทุกขนาดธุรกิจ

จำนวนผู้นำเข้าตามขนาดธุรกิจ ปี 2567 (ราย)

จำนวนผู้นำเข้าตามขนาดธุรกิจ และมูลค่านำเข้าเฉลี่ยต่อราย ปี 2567 เปรียบเทียบกับปี 2566

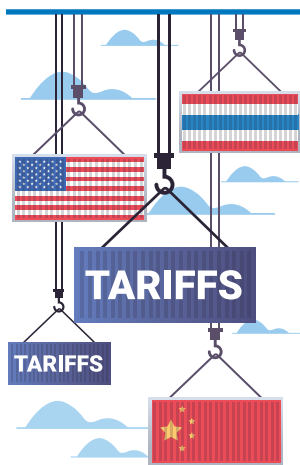
ผู้นำเข้า ตามขนาดวิสาหกิจ	จำนวนผู้นำเข้า ปี 2566 (ราย)	จำนวนผู้นำเข้า ปี 2567 (ราย)	มูลค่าการนำเข้า เฉลี่ยปี 2566 (ลบ./ราย)	มูลค่าการนำเข้า เฉลี่ยปี 2567 (ลบ./ราย)
Micro	8,221	8,324	15.8	29.4
SE	27,223	27,192	12.0	17.9
ME	12,129	12,772	57.6	62.7
SME	47,573	48,288	24.3	31.7
LE และ อื่น ๆ	40,261	40,143	221.4	233.5
Total	87,834	88,431	114.6	123.3

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

» แนวโน้มการค้าระหว่างประเทศของ SME ปี 2568

การส่งออกในภาพรวมของประเทศและ SME ยังขยายตัวได้ในอัตราที่สูงต่อเนื่อง แต่การนำเข้าก็ขยายตัวในอัตราสูงเช่นเดียวกันโดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ สินค้าชิ้นกลาง และสินค้าทุน ทำให้ SME ขาดดุลการค้าต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าการขาดดุลสูงขึ้น

การใช้มาตรการภาษีตอบโต้ (reciprocal tariffs) ของ ปธน.ทรัมป์ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อสินค้าหลายกลุ่ม โดยเฉพาะสินค้าที่มีการลงทุนจากจีน เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า และเครื่องจักร

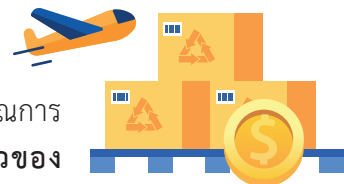
ซึ่งเป็นทั้งโอกาสในการส่งออกสินค้าทดแทนสินค้าประเทศที่ถูกตั้งกำแพงภาษี

ค่าเงินบาทจะมีความผันผวนมากขึ้นโดยเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 33 – 35 บาท/USD ซึ่ง SME ควรมีการทำประกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบ

การส่งออกในช่วงครึ่งแรกของปียังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง จากการเร่งส่งออกเพื่อเลี่ยงผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้ ซึ่งยังไม่มีผลกระทบชัดเจน แต่ในช่วงครึ่งหลังคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกจะลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลการเจรจาต่อรองระหว่าง สหรัฐ – ไทย และประเทศอื่น ๆ ว่าจะออกมาในทิศทางใด

สสว. ประเมินการขยายตัวของมูลค่าส่งออก SME ปี 2568 อยู่ระหว่าง

8% - 10%

2

การค้าขายแดน SME ไทย ประจำปี 2567

» ภาพรวมสถานการณ์การค้าขายแดน SME ไทย ปี 2567

การส่งออก

+18.4% มูลค่า 4,879.4 M\$

1st ลาว2nd มาเลเซีย3rd เมียนมา4th กัมพูชา

การนำเข้า

+39.6% มูลค่า 3,777.3 M\$

1st ลาว2nd มาเลเซีย3rd เมียนมา4th กัมพูชา

ค้าขายแดนของ SME ปี 2567 ภาพรวมมีการส่งออกมูลค่า 4,879.4 MUSD เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 18.4 หากพิจารณาเป็นรายประเทศ ไทยส่งออกขายแดนไปยังประเทศลาวสูงสุด รองลงมาเป็นประเทศมาเลเซีย ตามมาด้วยประเทศเมียนมา และประเทศกัมพูชา ตามลำดับ โดยพบว่าการส่งออกสินค้าผ่านแดนจากชายแดนทั้ง 4 ประเทศ มีมูลค่าการส่งออกผ่านแดนอยู่ที่ 1,878.6 MUSD คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของการส่งออกขายแดนของ SME ไทย

ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME ไทย ปี 2567 ในภาพรวมมีมูลค่า 3,777.3 MUSD เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 39.6 โดยมีการนำเข้าชายแดนจากประเทศลาวสูงสุดรองลงมาเป็นการนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ตามมาด้วยประเทศเมียนมา และประเทศกัมพูชา ตามลำดับ

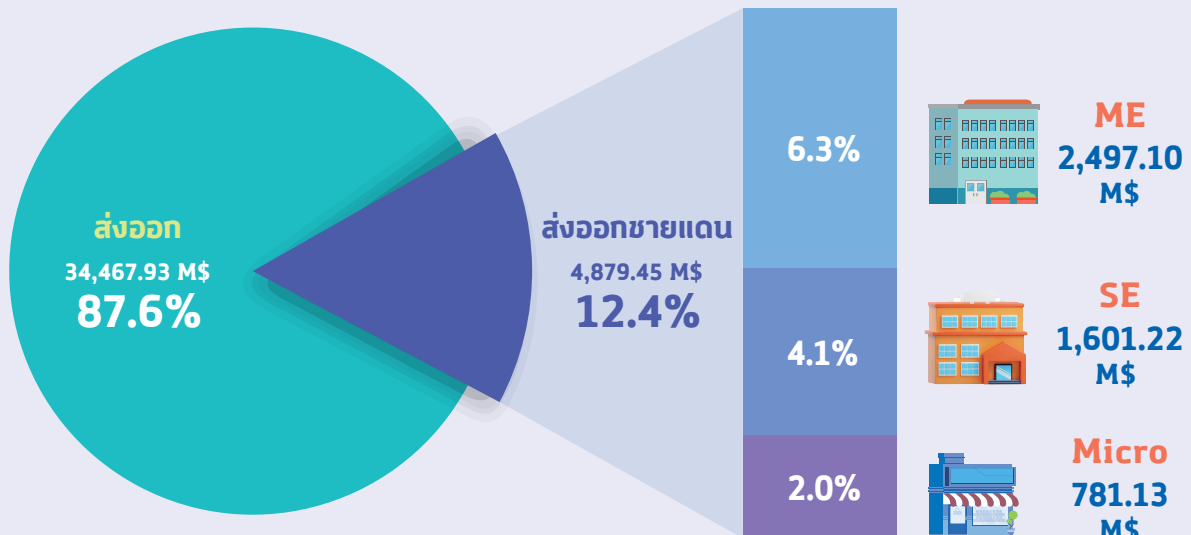
สรุปภาพรวมการค้าขายแดนของ SME ไทย ปี 2567 พบว่า ประเทศไทยเกินดุลการค้าขายแดนอยู่ที่ 1,102.1 MUSD โดย SME ไทย เกินดุลการค้าขายแดนกับ 3 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย เมียนมา และกัมพูชา มีเพียงประเทศลาวเท่านั้นที่ไทยขาดดุลการค้าขายแดน

» การค้าขายแดน SME ไทย ปี 2567

การส่งออกทางชายแดนของ SME ไทย ปี 2567 มีมูลค่ารวม 4,879.5 MUSD คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.4 ของการส่งออกทั้งหมดของ SME ส่วนการนำเข้าทางชายแดนของ SME ปี 2567 มีมูลค่า 3,777.3 MUSD คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.8 ของการนำเข้าทั้งหมดของ SME ซึ่งการค้าขายแดนของ SME ยังเกินดุลการค้าอยู่

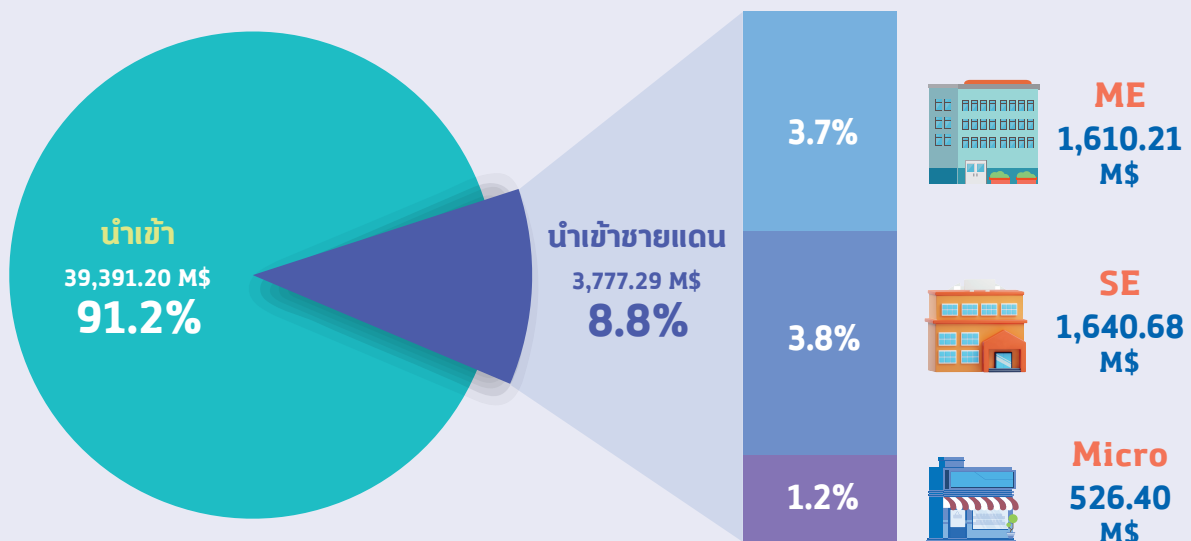

มูลค่าการส่งออกของ SME ปี 2567
จำแนกการส่งออกขายแดนตามขนาดวิสาหกิจ

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มูลค่าการนำเข้าของ SME ปี 2567
จำแนกการนำเข้าขายแดนตามขนาดวิสาหกิจ

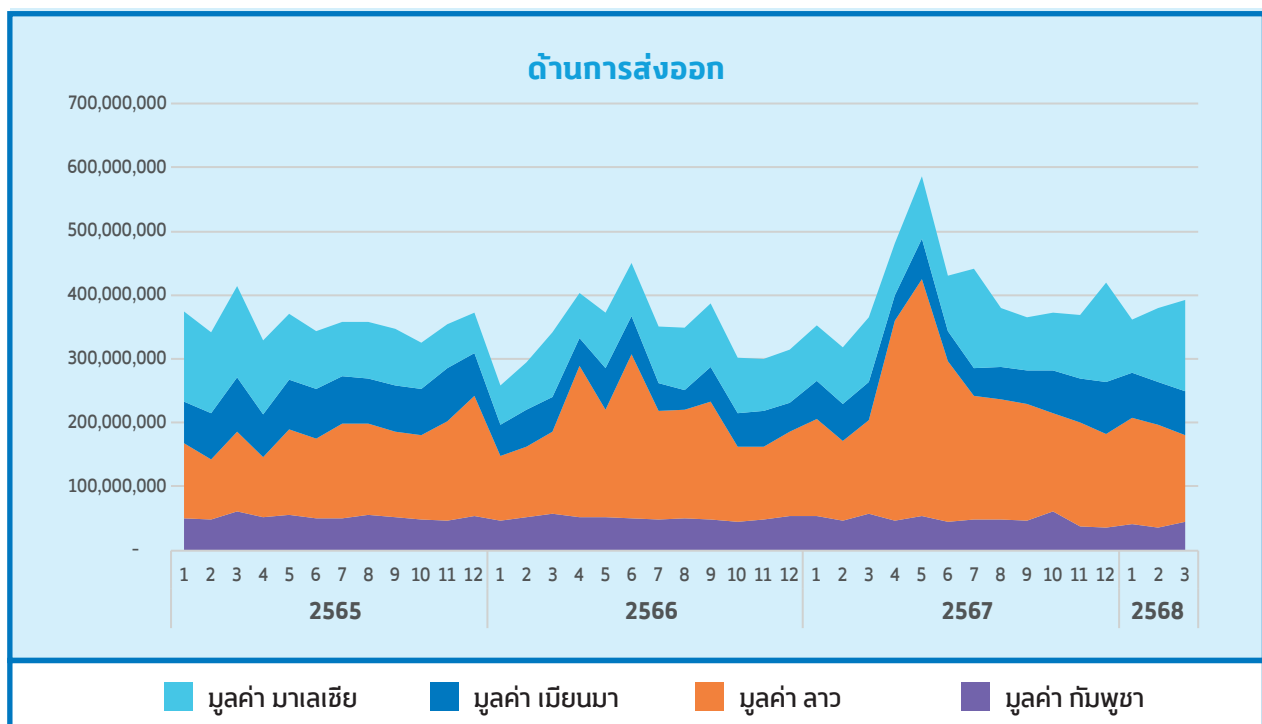

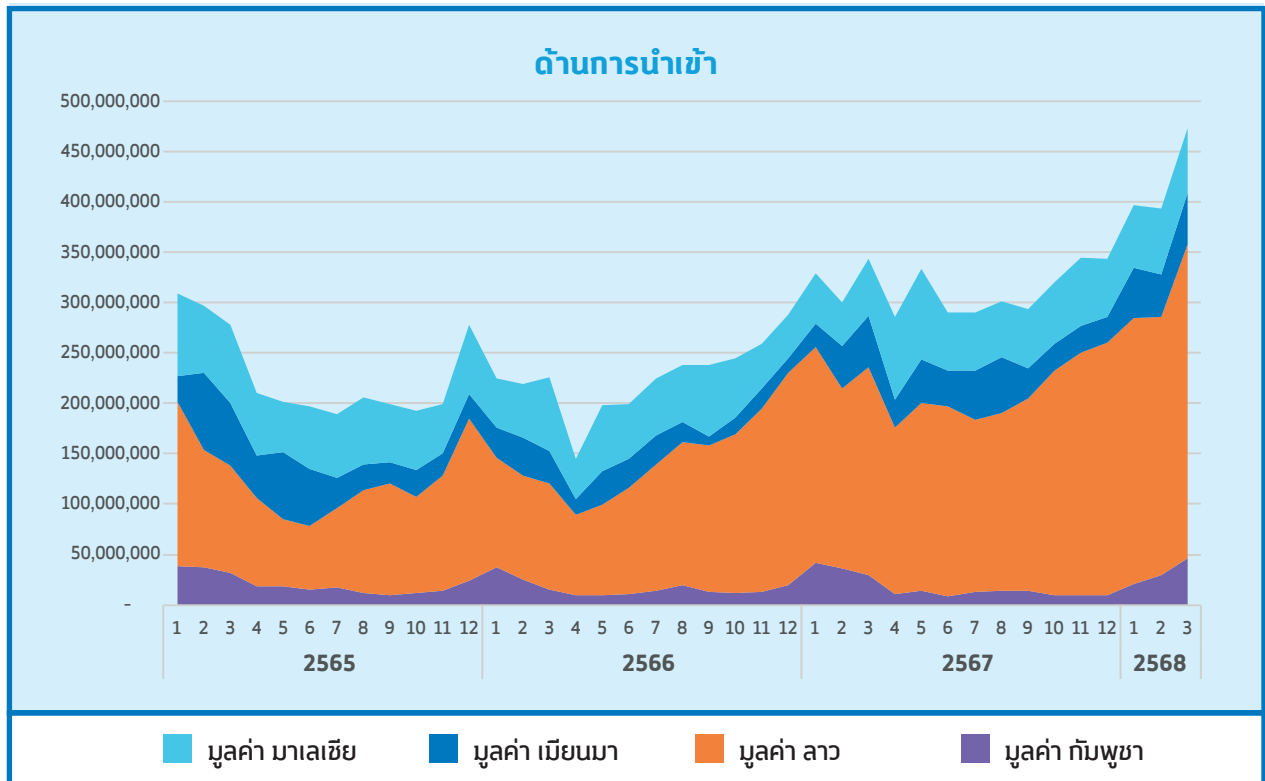
ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หากพิจารณามูลค่าการค้าขายแดน ปี 2567 เป็นรายประเทศ พบว่า SME ไทยมีการส่งออกและนำเข้าทางชายแดนไปยังประเทศลาวสูงที่สุด รองลงมาเป็น มาเลเซีย เมียนมา และกัมพูชา ตามลำดับ โดยกัมพูชาเป็นเพียงประเทศเดียวที่การส่งออกชายแดนหดตัวโดยลดลงร้อยละ 4.1 (YOY)

	SME ส่งออก	SME นำเข้า
 ลาว	2,389.5 M\$ 908.8 M\$ ในประเทศ 1,186.4 M\$ ผ่านแดน 1,203.1 M\$ ▲ 26.2% YoY	2,395.7 M\$ 1,835.4 M\$ ในประเทศ 491.5 M\$ ผ่านแดน 1,904.2 M\$ ▲ 53.7% YoY
 มาเลเซีย	1,217.6 M\$ 351.7 M\$ ในประเทศ 543.1 M\$ ผ่านแดน 674.5 M\$ ▲ 20.3% YoY	737.2 M\$ 102.0 M\$ ในประเทศ 459.0 M\$ ผ่านแดน 278.2 M\$ ▲ 10.7% YoY
 เมียนมา	693.4 M\$ ในประเทศ 693.0 M\$ ผ่านแดน 0.4 M\$ ▲ 13.2% YoY	435.3 M\$ ในประเทศ 419.2 M\$ ผ่านแดน 16.1 M\$ ▲ 51.9% YoY
 กัมพูชา	579.0 M\$ ในประเทศ 578.3 M\$ ผ่านแดน 0.7 M\$ ▼ 4.1% YoY	209.0 M\$ ในประเทศ 199.9 M\$ ผ่านแดน 9.1 M\$ ▲ 7.1% YoY

กราฟแสดงมูลค่าการค้าชายแดนของ SME ตั้งแต่ ม.ค. 65 – มี.ค. 68 แบ่งตามประเทศชายแดน

โดยหากพิจารณาภาพรวมของปี 2567 ด้านการส่งออกชายแดนของ SME ไทยปี 2567 มีมูลค่า 4,879.4 MUSD เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 18.4 ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME ไทยปี 2567 ในภาพรวมมีมูลค่า 3,777.3 MUSD เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 39.6 โดยสรุปภาพรวมการค้าชายแดนของ SME ไทยปี 2567 พบว่ายังเกินดุลการค้ามูลค่า 1,102.1 MUSD

ด้านการส่งออกรายประเทศ พบว่า ปี 2567 ประเทศที่ไทยส่งออกชายแดนสูงสุด ได้แก่ ประเทศลาว มูลค่า 2,389.5 MUSD ซึ่งมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.2 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน รองลงมาเป็นประเทศมาเลเซีย มูลค่า 1,217.6 MUSD เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.3 ประเทศเมียนมามีมูลค่าอยู่ที่ 693.4 MUSD เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 ส่วนประเทศกัมพูชา 579.0 MUSD ลดลงร้อยละ 4.1 ตามลำดับ หากพิจารณาการส่งออกชายแดนเป็นรายสินค้า พบว่า สินค้าที่ SME ไทยส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ (HS 08) มีมูลค่า 1,050.5 MUSD รองลงมาเป็นไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ (HS 44) มูลค่า 428.1 MUSD และ เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มีมูลค่า 292.7 MUSD

ตารางที่ 1 : สินค้าส่งออกชายแดน 4 ประเทศ เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
 08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	1,050.5	32.9
 44	ไม้และของทำด้วยไม้ ก้านไม้	428.1	2.0
 84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	292.7	22.3
 85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	287.0	75.0
 27	เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น	259.1	183.3
 87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	221.9	6.5
 17	น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล	211.5	- 4.8
 40	ยางและของทำด้วยยาง	203.1	26.3
 39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	185.3	13.6
 22	เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู	131.2	11.8

ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME ไทยปี 2567 ในภาพรวมมีมูลค่า 3,777.3 MUSD เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 39.6 หากพิจารณาเป็นรายประเทศ พบว่ามีการนำเข้าชายแดนจากประเทศลาวสูงสุด มูลค่า 2,395.7 MUSD ซึ่งมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 53.7 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า รองลงมาเป็นการนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย มูลค่า 737.2 MUSD เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.7 ประเทศเมียนมามูลค่า 435.3 MUSD เพิ่มขึ้นร้อยละ 51.9 และประเทศกัมพูชามูลค่า 209.0 MUSD เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ หากพิจารณาการนำเข้าชายแดนเป็นรายสินค้า พบว่า สินค้าที่ SME ไทยนำเข้ามากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้ (HS 07) มีมูลค่า 479.0 MUSD รองลงมาเป็น อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ (HS 85) มูลค่า 460.3 MUSD และ เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มีมูลค่า 344.1 MUSD ตามลำดับ

ตารางที่ 2 : สินค้านำเข้าชายแดน 4 ประเทศ เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
 07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	479.0	29.1
 85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	460.3	37.6
 84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	344.1	108.7
 39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	233.6	52.9
 08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	223.2	34.2
 62	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ตัดแบบนิตหรือแบบโครเชต์	199.4	69.9
 10	ธัญพืช	154.3	15.5
 73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	124.5	37.9
 03	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย	81.4	48.8
 26	สินแร่ ตะกั่วและแก้ว	72.5	509.4

วิเคราะห์การค้าชายแดน รายประเทศ

ประเทศลาว

ในปี 2567 เศรษฐกิจในภาพรวมยังคงเผชิญความท้าทายทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งจากปัญหานี้สาธารณะและเงินเฟ้อที่สูง โดยหนี้สาธารณะของลาวอยู่ที่ประมาณ 13,000 MUSD หรือร้อยละ 108 ของ GDP ซึ่งถือเป็นระดับที่ไม่ยั่งยืน การชำระหนี้ที่สูง ส่งผลให้เกิดแรงกดดันต่อค่าเงินกีบและเพิ่มความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ซึ่งการที่เงินเฟ้อสูงส่งผลให้เกิดการอ่อนค่าของเงินกีบ และส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของประชาชนและการบริโภคภาคเอกชน แต่ในภาพรวมของปี 2567 การส่งออกของ SME ไทยยังคงขยายตัวได้ดีเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยส่วนใหญ่จะเป็นผลจากการค้าผ่านแดนไปยังจีนถึงร้อยละ 38 เช่นเดียวกับการนำเข้าของ SME ไทย ที่ขยายตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีนผ่านลาวมายังไทยเช่นเดียวกัน โดยสินค้าที่ SME ไทยส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ (HS 08) มีมูลค่า 981.2 MUSD รองลงมาเป็นเชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น (HS 27) มูลค่า 198.3 MUSD และ น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล (HS 17) มีมูลค่า 171.0 MUSD ส่วนด้านการนำเข้า SME ไทยนำเข้าสินค้าจำแนกตามมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ (HS 85) มีมูลค่า 369.0 MUSD พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้ (HS 07) มูลค่า 295.5 MUSD และ เครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (HS 62) มูลค่า 198.1 MUSD หากพิจารณาเป็นรายด่านชายแดน พบว่า ด่านชายแดนที่ SME ไทยส่งออกมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก อยู่ที่ด่านศุลกากรนครพนม (ศก.2) จ.นครพนม ด่านศุลกากรหนองคาย (ศก.2) จ.หนองคาย และด่านศุลกากรมุกดาหาร (ศก.2) จ.มุกดาหาร ซึ่งมีมูลค่า 893.9, 674.9 และ 318.9 MUSD ตามลำดับ ส่วนด่านชายแดนที่ SME ไทยนำเข้ามูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด่านศุลกากรมุกดาหาร (ศก.2) จ.มุกดาหาร ด่านศุลกากรนครพนม (ศก.2) จ.นครพนม และด่านศุลกากรเชียงของ (ศก.3) จ.เชียงราย ซึ่งมีมูลค่า 1,191.5, 502.4 และ 265.0 MUSD ตามลำดับ

สินค้าที่ SME ส่งออกผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้
981.2 MUSD

2. เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น
198.3 MUSD

3. น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล
171.0 MUSD

สินค้าที่ SME นำเข้าผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ
369.0 MUSD

2. พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้
295.5 MUSD

3. เครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์
198.1 MUSD

ตารางที่ 3 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศลาว เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
 08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	981.2	39.1
 27	เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น	198.3	292.6
 17	น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล	171.0	-10.9
 87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	145.5	1.4
 84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	110.3	9.4
 39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	55.0	9.7
 44	ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้	50.2	-14.1
 22	เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู	47.5	51.4
 73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	44.2	-8.4
 21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	41.8	18.5

ตารางที่ 4 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศลาว เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
 85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	369.0	85.9
 07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	295.5	50.0
 62	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ทำแบบนิตหรือแบบโครเชต์	198.1	71.1
 08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	183.9	15.9
 84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	154.8	197.6
 39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	154.8	80.9
 73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	78.4	66.6
 61	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ทำแบบนิตหรือแบบโครเชต์	68.9	-37.1
 42	เครื่องหนัง	65.7	21.5
 74	ทองแดงและของทำด้วยทองแดง	64.1	15.4

ตารางที่ 5 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศลาว จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรนครพนม (ศก.2)	นครพนม	893.9	ผลไม้ เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่
ด้านศุลกากรหนองคาย (ศก.2)	หนองคาย	674.9	ผลไม้ เครื่องจักรและอุปกรณ์
ด้านศุลกากรมุกดาหาร (ศก.2)	มุกดาหาร	318.9	น้ำตาล ไม้และของทำด้วยไม้
ด้านศุลกากรเขียงแสน (ศก.3)	เขียงราย	173.4	ยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องดื่ม สุรา
ด้านศุลกากรช่องเม็ก (ศก.2)	อุบลราชธานี	161.9	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก ของปรุงแต่งทำจากพืชผัก ผลไม้ ลูกไม้

ตารางที่ 6 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศลาว จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรมุกดาหาร (ศก.2)	มุกดาหาร	1,191.5	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ เครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ตัดแบบนิทหรือแบบโครเชต์
ด้านศุลกากรนครพนม (ศก.2)	นครพนม	502.4	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ เครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ตัดแบบนิทหรือแบบโครเชต์
ด้านศุลกากรเขียงของ (ศก.3)	เขียงราย	265.0	ผัก ผลไม้
ด้านศุลกากรหนองคาย (ศก.2)	หนองคาย	164.3	เคมีภัณฑ์อินทรีย์ สารประกอบอินทรีย์ เหล็กและเหล็กกล้า
ด้านศุลกากรช่องเม็ก (ศก.2)	อุบลราชธานี	125.8	ผัก กาแฟ ชา

ประเทศมาเลเซีย

ปี 2567 เศรษฐกิจมาเลเซียยังคงขยายตัวได้ จากการฟื้นตัวของ การใช้จ่ายภายในประเทศ การลงทุนจากทั้งภาครัฐและเอกชน มีแนวโน้มที่ดี และการส่งออกที่ได้รับอานิสงส์จากการย้าย ฐานการผลิตจากจีนและการฟื้นตัวของตลาดเซมิคอนดักเตอร์ ในระดับโลก โดยการส่งออกของ SME ไทยไปมาเลเซียเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีก่อนร้อยละ 20.3 ซึ่งการส่งออกร้อยละ 55.4 เป็นการส่งออกผ่านแดนไปยังจีน เช่นเดียวกับการนำเข้า ของ SME ที่มีการขยายตัว ร้อยละ 10.7 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยการนำเข้าผ่านแดนส่วนใหญ่เป็นสินค้าจากประเทศสิงคโปร์ สินค้าที่ SME ไทยส่งออกมูลค่าสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ไม้ และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ (HS 44) มูลค่า 373.4 MUSD รองลงมาเป็นสินค้าประเภทอุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ (HS 85) มูลค่า 175.4 MUSD และสินค้าประเภทยางและ ของทำด้วยยาง (HS 40) มูลค่า 137.1 MUSD แต่หากพิจารณา มูลค่าการนำเข้าของ SME ไทยสูงที่สุด 3 อันดับแรก พบว่าเป็น สินค้าประเภท เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มีมูลค่า 184.3 MUSD รองลงมาเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าและ ส่วนประกอบ (HS 85) มูลค่า 83.7 และพลาสติกและของ ที่ทำด้วยพลาสติก (HS 39) มูลค่า 78.6 MUSD หากพิจารณา รายด้านชายแดน พบว่า ด้านชายแดนที่ SME ไทยส่งออก มูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านศุลกากรสะเตา (ศก.4) จ.สงขลา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ (ศก.4) จ.สงขลา และด้าน ศุลกากรบ้านประกอบ (ศก.4) จ.สงขลา มูลค่า 815.8 365.2 และ 21.9 MUSD ตามลำดับ ส่วนด้านชายแดนที่ SME ไทย นำเข้ามูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านศุลกากรสะเตา (ศก.4) จ.สงขลา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ (ศก.4) จ.สงขลา และด้านศุลกากรสุโง โก-ลก (ศก.4) จ.นราธิวาส ซึ่งมีมูลค่า 640.7, 73.9 และ 18.3 MUSD ตามลำดับ

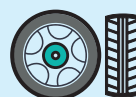
สินค้าที่ SME ส่งออกผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. ไม้และของทำด้วยไม้
ถ่านไม้
373.4 MUSD

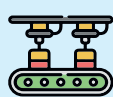

2. อุปกรณ์ไฟฟ้า และ
ส่วนประกอบ
175.4 MUSD

3. ยางและ
ของทำด้วยยาง
137.1 MUSD

สินค้าที่ SME นำเข้าผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. เครื่องจักร คอมพิวเตอร์
และอุปกรณ์
184.3 MUSD

2. อุปกรณ์ไฟฟ้าและ
ส่วนประกอบ
83.7 MUSD

3. พลาสติกและของที่ทำ
ด้วยพลาสติก
78.6 MUSD

ตารางที่ 7 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศมาเลเซีย เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

	HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
	44	ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้	373.4	5.1
	85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	175.4	242.6
	40	ยางและของทำด้วยยาง	137.1	35.7
	84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	93.2	86.4
	08	ผลไม้และผลิตภัณฑ์ที่บริโภคได้	58.7	-19.7
	39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	49.9	10.3
	07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	47.0	30.7
	87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	25.9	16.3
	73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	24.2	15.4
	88	อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบ	22.2	137.2

ตารางที่ 8 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศมาเลเซีย เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

	HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
	84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	184.3	88.0
	85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	83.7	-35.5
	39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	78.6	17.5
	73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	42.6	36.3
	48	กระดาษและกระดาษแข็ง	28.8	23.6
	88	อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบ	28.4	-10.3
	21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	26.7	28.1
	87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	22.9	207.9
	03	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย	22.0	127.4
	90	อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์	20.6	2.3

ตารางที่ 9 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศมาเลเซีย จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรสะเดา (ศก.4)	สงขลา	815.8	อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ ไม้และของทำด้วยไม้
ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ (ศก.4)	สงขลา	365.2	ไม้และยาง รวมทั้งของที่ทำด้วยไม้และยาง
ด้านศุลกากรบ้านประกอบ (ศก.4)	สงขลา	21.9	ยางและของทำด้วยยาง ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย
ด้านศุลกากรเบตง (ศก.4)	ยะลา	5.2	ยางและของทำด้วยยาง
ด้านศุลกากรสุโง โท-ลก (ศก.4)	นราธิวาส	4.6	ของที่ปรุงแต่งจากธัญพืช ชา กาแฟ

ตารางที่ 10 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศมาเลเซีย จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรสะเดา (ศก.4)	สงขลา	640.7	อุปกรณ์ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ
ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ (ศก.4)	สงขลา	73.9	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของปรุ้งแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้
ด้านศุลกากรสุโขง โท-ลก (ศก.4)	นราธิวาส	18.3	ไม้และของทำด้วยไม้ ก้านไม้
ด้านศุลกากรวังประจัน (ศก.4)	สตูล	3.4	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
ด้านศุลกากรเบตง (ศก.4)	ยะลา	0.5	เคมีภัณฑ์อินทรีย์

ประเทศเมียนมา

ปี 2567 เศรษฐกิจเมียนมาเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อ การเติบโตและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทั้งอัตราเงินเฟ้อ ความยากจน และปัญหาความไม่สงบภายในประเทศที่ยังคงมีอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ปี 2567 การค้าชายแดนของ SME ไทย ทั้งด้านการนำเข้าและการส่งออกจากเมียนมาขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 51.9 และ 13.2 ตามลำดับ เนื่องจากปี 2566 มีปัญหาความไม่สงบภายในประเทศตลอดปี ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมากต่อเศรษฐกิจของเมียนมา ทำให้มูลค่าการค้าชายแดนไทย-เมียนมาลดลง รวมทั้งส่งผลกระทบต่อต้นทุนการขนส่งสินค้าไปยังเมียนมาที่ต้องเลี่ยงเส้นทางในพื้นที่ที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบ สินค้าที่ SME ไทยส่งออกมากที่สุด จำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น (HS 27) มูลค่า 50.7 MUSD ของปรุ้งแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ (HS 21) มูลค่า 46.8 MUSD และอุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ (HS 85) มูลค่า 46.0 MUSD ด้านการนำเข้าของ SME ไทย สินค้าส่วนใหญ่เป็นอาหารสำหรับการบริโภค โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ ธัญพืช (HS 10) มีมูลค่า 112.9 MUSD สินแร่ ตะกรันและเถ้า (HS 26) มูลค่า 72.4 MUSD และ โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต (HS 81) ซึ่งมีมูลค่า 60.7 MUSD ตามลำดับ หากพิจารณาเป็นรายด้านชายแดน พบว่า ด้านชายแดนที่ SME ไทยส่งออกมูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก อยู่ที่ ด้านพรมแดนแม่สอด (สะพานมิตรภาพไทย-พม่า) จ.ตาก ด้านศุลกากรระนอง (ศก.1) จ.ระนอง และ ด้านศุลกากรแม่สาย (ศก.3) จ.เชียงราย ซึ่งมีมูลค่า 274.2, 170.2 และ 161.6 MUSD ตามลำดับ ส่วนด้านชายแดนที่ SME ไทยนำเข้ามูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านศุลกากรแม่สอด (ศก.3) จ.ตาก ด้านศุลกากรแม่สาย (ศก.3) จ.เชียงราย และด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์ (ศก.1) จ.ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีมูลค่า 160.0, 91.5 และ 91.0 MUSD ตามลำดับ

สินค้าที่ SME ส่งออกผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น
50.7 MUSD

2. ของปรุ้งแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้
46.8 MUSD

3. อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ
46.0 MUSD

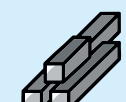
สินค้าที่ SME นำเข้าผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. ธัญพืช
112.9 MUSD

2. สินแร่ ตะกรัน และเถ้า
72.4 MUSD

3. โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต
60.7 MUSD

ตารางที่ 11 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศเมียนมา เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
 27	เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น	50.7	64.1
 21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	46.8	44.2
 85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	46.0	16.0
 84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	46.0	-6.1
 39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	42.9	47.2
 22	เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู	36.9	78.3
 33	เครื่องหอม เครื่องสำอาง	35.2	61.1
 19	ของที่ปรุงแต่งจากธัญพืช แป้ง สตาร์ช หรือนม	29.3	-3.8
 34	สบู่ สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ซักล้าง ทำความสะอาด ใช้หล่อลื่น	23.5	23.0
 40	ยางและของทำด้วยยาง	22.3	6.2

ตารางที่ 12 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศเมียนมา เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
 10	ธัญพืช	112.9	1.4
 26	สินแร่ ตะกั่วและเกา	72.4	509.5
 81	โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต	60.7	1,363.2
 03	สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย	43.7	30.0
 08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	32.0	832.9
 09	กาแฟ ชา ชามาเต และเครื่องเทศ	26.2	50.6
 23	กากจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร	22.9	85.5
 07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	16.5	-47.3
 78	ตะกั่วและของทำด้วยตะกั่ว	9.2	517.6
 76	อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม	6.2	79.5

ตารางที่ 13 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศเมียนมา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านพรมแดนแม่สอด (สะพานมิตรภาพไทย-พม่า)	ตาก	274.2	อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องหอม เครื่องสำอาง
ด้านศุลกากรระนอง (ศก.1)	ระนอง	170.2	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก
ด้านศุลกากรแม่สาย (ศก.3)	เชียงราย	161.6	เชื้อเพลิงจากแร่ เครื่องดื่ม สุรา
ด้านศุลกากรสังขละบุรี (ศก.1)	กาญจนบุรี	58.9	ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช เครื่องดื่ม สุรา
ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์ ศก.1	ประจวบคีรีขันธ์	24.4	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ

ตารางที่ 14 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศเมียนมา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรแม่สอด (ศก.3)	ตาก	160.0	โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต สีนแร่ ตะกรันและเก้า
ด้านศุลกากรแม่สาย (ศก.3)	เชียงราย	91.5	ธัญพืช เหล็กและเหล็กกล้า
ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์ ศก.1	ประจวบคีรีขันธ์	91.0	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย ผลไม้
ด้านศุลกากรระนอง (ศก.1)	ระนอง	84.1	ธัญพืช กากจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร
ด้านศุลกากรสงขลาบุรี (ศก.1)	กาญจนบุรี	8.2	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย ผัก

ประเทศกัมพูชา

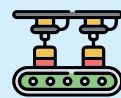
ปี 2567 มีปริมาณการลงทุนในทรัพยากรสินค้านานาชาติจากต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น โดยมุ่งเน้นด้านอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร และการท่องเที่ยวเป็นหลัก ซึ่งเป็นปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตที่ย้ายจากภาคการผลิตไปสู่ภาคบริการมากขึ้น โดยสินค้าที่ SME ไทยส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ สินค้าประเภทของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ (HS 16) ซึ่งมีมูลค่า 75.5 MUSD รองลงมาเป็นสินค้าเครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มูลค่า 43.3 MUSD และ เครื่องดื่มสุรา น้ำส้มสายชู (HS 22) มูลค่า 42.5 MUSD ด้านการนำเข้าของ SME ไทยส่วนใหญ่เป็นพวกอาหารสำหรับการบริโภค โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้ (HS 07) ซึ่งมีมูลค่า 161.3 MUSD รองลงมาเป็น ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย (HS 03) มูลค่าอยู่ที่ 10.2 MUSD และ ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ (HS 08) มูลค่า 7.3 MUSD ตามลำดับ หากพิจารณารายด้านชายแดน พบว่า ด้านชายแดนที่ SME ไทยส่งออกมูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก อยู่ที่จุดตรวจด่านพรมแดนคลองลึก (ศก.1) จ.สระแก้ว ด้านพรมแดนบ้านหาดเล็ก จ.ตราด และด่านพรมแดนบ้านแหลม จ.จันทบุรี ซึ่งมีมูลค่า 164.8 115.7 และ 113.2 MUSD ตามลำดับ ส่วนด้านชายแดนที่ SME ไทยนำเข้ามูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านศุลกากรอรัญประเทศ (ศก.1) จ.สระแก้ว ด้านศุลกากรช่องจอม (ศก.2) จ.สุรินทร์ และด้านศุลกากรจันทบุรี (ศก.1) จ.จันทบุรี ซึ่งมีมูลค่า 105.3 62.9 และ 26.7 MUSD ตามลำดับ

สินค้าที่ SME ส่งออกผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ

75.5 MUSD

2. เครื่องจักร คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์

43.3 MUSD

3. เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู

42.5 MUSD

สินค้าที่ SME นำเข้าผ่านชายแดน 3 ลำดับแรก

1. พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้

161.3 MUSD

2. ปลา สัตว์น้ำจำพวก ครัสตาเซีย

10.2 MUSD

3. ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้

7.3 MUSD

ตารางที่ 15 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศกัมพูชา เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

	HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
	16	ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ	75.5	4.3
	84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	43.3	9.1
	22	เครื่องดื่ม สุรา น้ำสับสายชู	42.5	-32.6
	39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	37.5	-2.6
	87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	35.9	17.5
	17	น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล	28.5	63.5
	85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	25.5	-1.8
	21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	25.3	6.1
	31	ปุ๋ย	16.0	-8.6
	34	สบู่ สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ซักล้าง ทำความสะอาด	14.5	42.6

ตารางที่ 16 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศกัมพูชา เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

	HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (MUSD)	% YOY
	07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	161.3	19.1
	03	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย	10.2	29.9
	08	ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้	7.3	70.5
	85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	6.2	8.3
	72	เหล็กและเหล็กกล้า	4.1	-54.9
	76	อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม	3.4	211.3
	10	ธัญพืช	2.2	-55.2
	73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	2.1	-75.7
	44	ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้	1.4	-60.5
	70	แก้วและเครื่องแก้ว	1.3	-20.2

ตารางที่ 17 : สินค้าส่งออกชายแดนประเทศกัมพูชา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
จุดตรวจด่านพรมแดนคลองลึก (ศก.1)	สระแก้ว	164.8	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ยานยนต์และส่วนประกอบ
ด่านพรมแดนบ้านหาดเล็ก	ตราด	115.7	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ
ด่านพรมแดนบ้านแหลม	จันทบุรี	113.2	น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ
จุดผ่อนปรนบ้านเขาหิน (ศก.1)	สระแก้ว	47.9	ของทำด้วยสิ่งทออื่น ๆ ยานยนต์และส่วนประกอบ
จุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านชะตา	จันทบุรี	44.5	ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้

ตารางที่ 18 : สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศกัมพูชา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (MUSD)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด่านศุลกากรอรัญประเทศ (ศก.1)	สระแก้ว	105.3	ผัก อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ
ด่านศุลกากรช่องจอม (ศก.2)	สุรินทร์	62.9	ผัก ผลไม้
ด่านศุลกากรจันทบุรี (ศก.1)	จันทบุรี	26.7	ผัก ไม้
ด่านศุลกากรคลองใหญ่ (ศก.1)	ตราด	8.7	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย
ด่านพรมแดนช่องสะงำ (ศก.2)	ศรีสะเกษ	5.5	ผัก

สำหรับการค้าผ่านแดนของ SME ไทย ปี 2567 พบว่าส่งออกผ่านแดนไปยังลาวมากที่สุดอยู่ที่ 1,203.1 MUSD รองลงมา เป็นมาเลเซียที่มีมูลค่าส่งออกผ่านแดนอยู่ที่ 674.5 MUSD ตามมาด้วย กัมพูชาและเมียนมา มูลค่าอยู่ที่ 0.7 MUSD และ 0.4 MUSD ตามลำดับ โดยสินค้าที่มีการส่งออกผ่านแดนไปยังประเทศลาวมากที่สุด พบว่าส่วนมากเป็นสินค้า ประเภทผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ (HS 08) ยานยนต์และส่วนประกอบ (HS 87) และเครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู (HS 22) ส่วนการนำเข้าสินค้าผ่านแดนมายังประเทศไทย พบว่าผ่านเข้ามาทางประเทศลาวมากที่สุด อยู่ที่ 1,904.2 MUSD รองลงมาเป็นมาเลเซีย มูลค่า 278.2 MUSD ตามมาด้วยเมียนมาและกัมพูชา มูลค่า 16.1 MUSD และ 9.1 MUSD ตามลำดับ

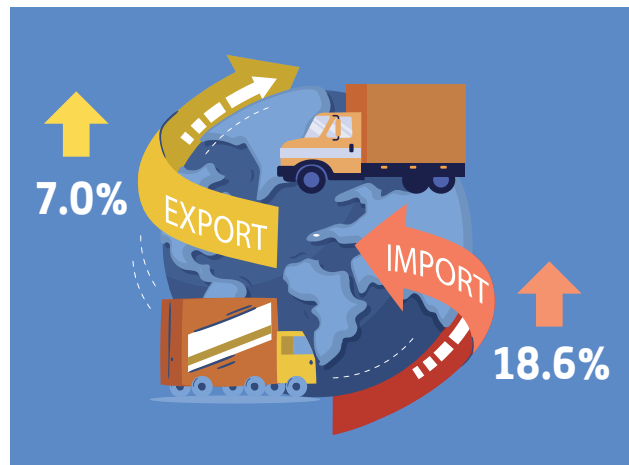
การค้าผ่านแดนของ SME ไทย ปี 2567

ส่งออก	 1 st ลาว 1,203.1 MUSD	 2 nd มาเลเซีย 674.5 MUSD	 3 rd กัมพูชา 0.7 MUSD	 4 th เมียนมา 0.4 MUSD
นำเข้า	 1 st ลาว 1,904.2 MUSD	 2 nd มาเลเซีย 278.2 MUSD	 3 rd เมียนมา 16.1 MUSD	 4 th กัมพูชา 9.1 MUSD

➤ แนวโน้มการค้าชายแดน SME ไทย ปี 2568

การส่งออกชายแดนของ SME ไทย 3 เดือนแรกของปี 2568 พบว่า การส่งออกทางชายแดนไทยรวมมูลค่า 1,132.9 MUSD เป็นการส่งออกไปยังประเทศลาวมีมูลค่าสูงที่สุดอยู่ที่ 461.9 MUSD รองลงมาเป็นประเทศมาเลเซีย เมียนมา และกัมพูชา มีมูลค่า 340.8 207.9 และ 122.2 MUSD ตามลำดับ ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME ไทยมูลค่ารวม 1,264.9 MUSD ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการส่งออกคือผ่านเข้ามาทางด่านของประเทศลาวด้วยมูลค่าสูงที่สุด 831.5 MUSD รองลงมาเป็นมาเลเซีย มีมูลค่า 193.1 MUSD ตามมาด้วยเมียนมาที่มีการนำเข้า 143.8 MUSD และกัมพูชา มีการนำเข้า 96.6 MUSD โดยมีแนวโน้มการนำเข้าเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 30.1 ในขณะที่การส่งออกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 9.2 ส่งผลให้เกิดการขาดดุลการค้าชายแดนตลอดช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 ด้วยมูลค่ารวม 132.0 MUSD เป็นผลจากการขาดดุลจากการค้าชายแดนประเทศลาวเป็นหลัก

แนวโน้มการส่งออกค้าชายแดน SME ไทย ปี 2568
ประมาณการไว้ที่ 5,219.9 MUSD ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 7.0 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ส่วนด้านการนำเข้า ปี 2568 ประมาณการไว้ที่ 4,478.5 MUSD ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.6 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน (โดยใช้วิธีการประมาณการโดยการนำค่าเฉลี่ยของปี 2566 2567 และ 3 เดือนแรกของปี 2568 มาหาค่าประมาณการทั้งปีของปี 2568 ทั้งด้านการส่งออกและนำเข้า)

โดยการค้าชายแดนของ SME ไทยปี 2568 ต้องจับตามองสถานการณ์และปัจจัยในประเทศเพื่อนบ้าน โดยปัจจัยสำคัญที่ต้องจับตามอง ได้แก่ เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน โดยเศรษฐกิจในประเทศเหล่านั้นมีผลต่อการใช้จ่ายใช้สอยของคนในประเทศ ที่จะกระทบต่อมูลค่าการค้าชายแดนของไทยได้ รวมทั้งความขัดแย้งทางการค้าระหว่างประเทศจีนและสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีนที่มีบทบาทมากขึ้นในภูมิภาคอาเซียนและส่งผลต่อเศรษฐกิจชายแดนของไทย ทั้งด้านการนำเข้าและส่งออกสินค้า นโยบายการขึ้นภาษีใหม่ของสหรัฐอเมริกา และการตอบโต้กลับของประเทศจีน และสถานการณ์ทางการเมืองของต่างประเทศ ที่มีผลสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานการณ์การค้าชายแดนของไทย เป็นสิ่งที่ต้องจับตามองต่อไป เพื่อ SME ไทยจะสามารถปรับตัวได้อย่างทันท่วงที

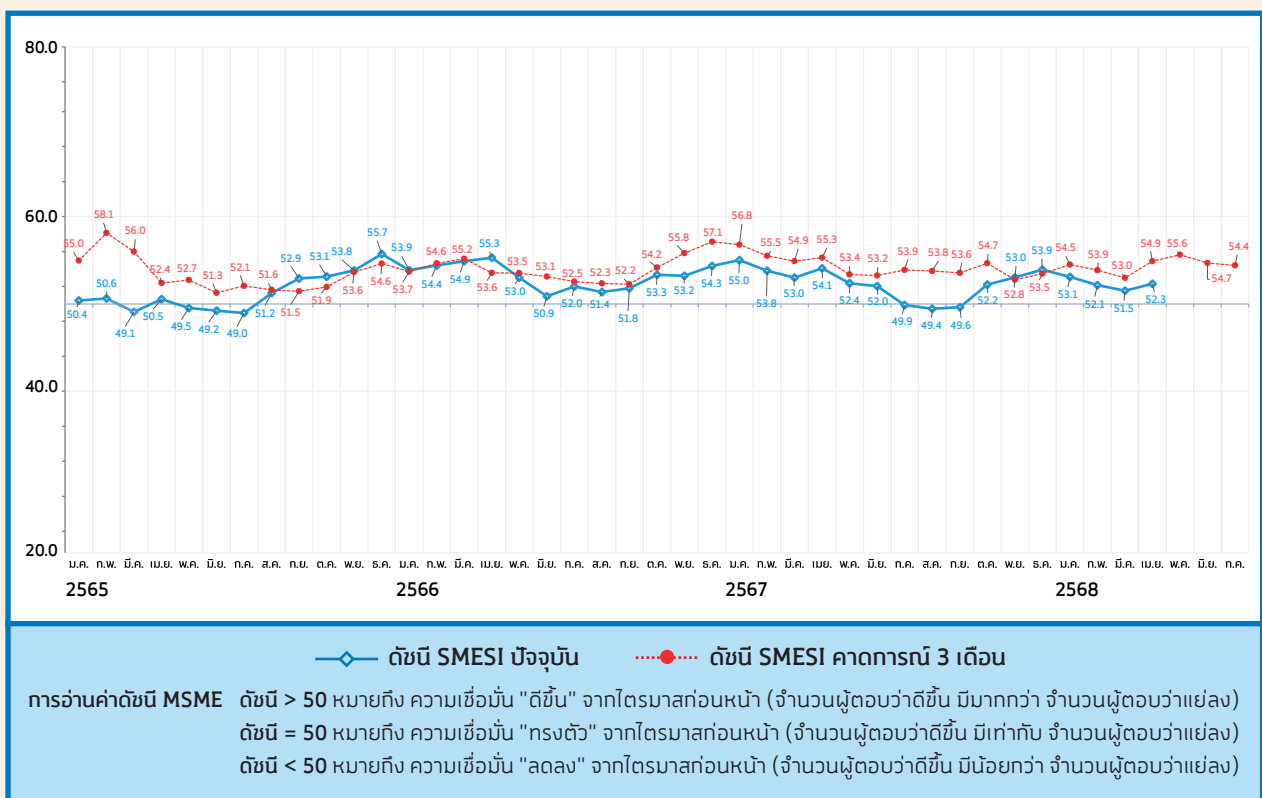
06

ดัชนีความเชื่อมั่น ผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567

ภาพรวมดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567

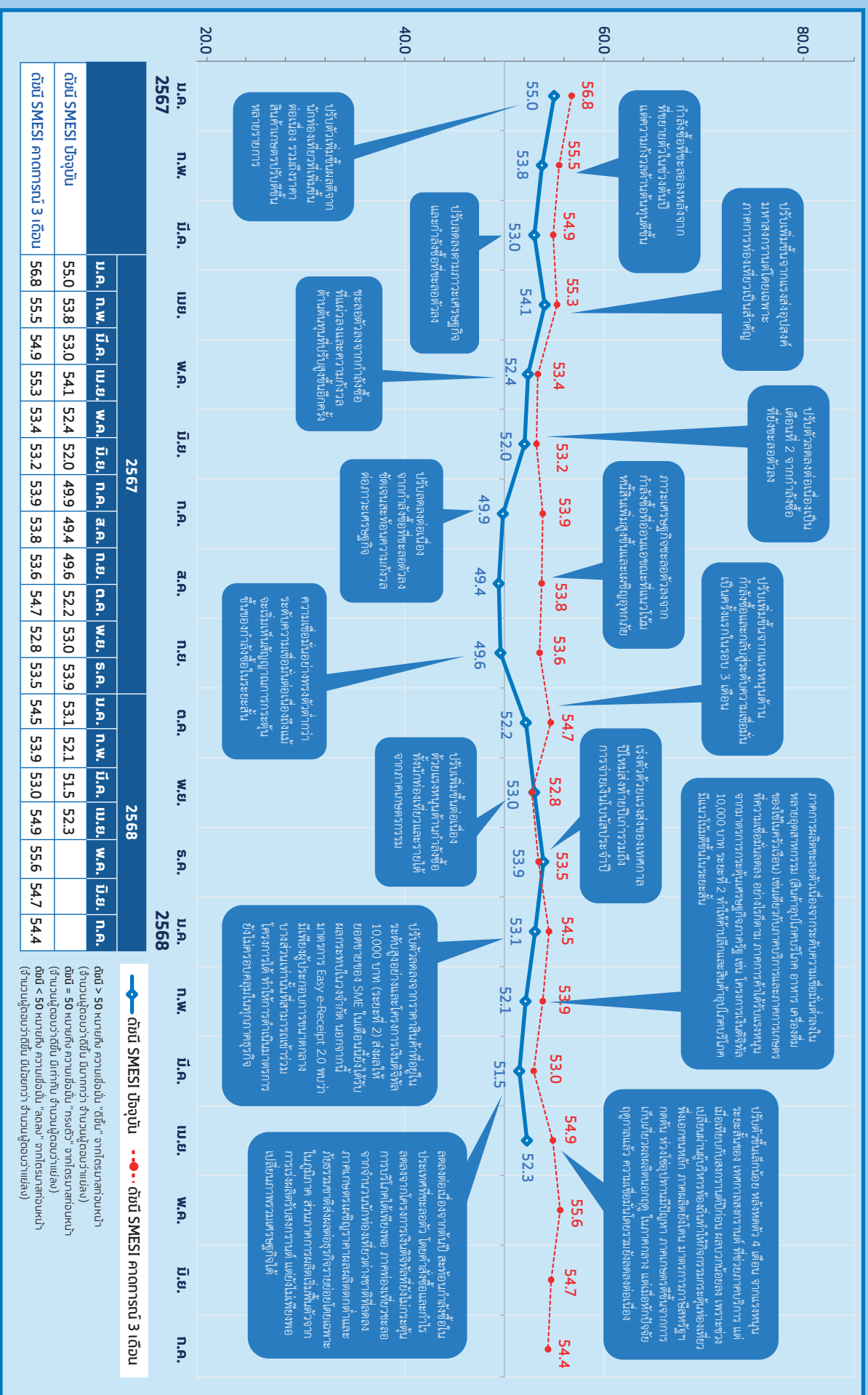
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567 อยู่ที่ระดับ 52.4 ลดลงจากระดับ 53.2 ในปีก่อนหน้า มีสาเหตุมาจากกำลังซื้อภายในประเทศและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่อ่อนแอ แม้จะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น โครงการเงินดิจิทัล 10,000 บาท แต่ก็ช่วยกระตุ้นการบริโภคได้ในระยะสั้น ขณะที่ต้นทุนการดำเนินธุรกิจของ SME มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เช่น ค่าจ้างแรงงาน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น รวมถึงปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจ เช่น ปัญหาอุทกภัยในบางพื้นที่และปัญหาฝุ่น PM 2.5 ที่มีแนวโน้มรุนแรงและกินระยะเวลานานมากขึ้นที่จะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ สำหรับภาคการท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศยังคงเติบโตได้ดีจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ นอกจากนี้ภาคการเกษตรยังได้รับอานิสงส์จากราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มสูงขึ้น

ที่มา : รายงานบทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567

ภาพที่ 6.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2565 – ปี 2568

ภาพที่ 6.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567

ดัชนี > 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ดีขึ้น" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้น มีมากกว่า จำนวนผู้ตอบว่าเลลง)
 ดัชนี = 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "คงที่" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้น มีค่าเท่ากับ จำนวนผู้ตอบว่าเลลง)
 ดัชนี < 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "เลลง" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้น มีน้อยกว่า จำนวนผู้ตอบว่าเลลง)

» ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567 รายภูมิภาค

ภาพรวมของดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567 รายภูมิภาค พบว่า ค่าดัชนีความเชื่อมั่นปรับตัวลดลงเกือบทุกภูมิภาคยกเว้นภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากส่วนใหญ่เผชิญปัญหาด้านกำลังซื้อที่หดตัวลง การกระตุ้นการใช้จ่ายในพื้นที่ รวมถึงปัญหาอุทกภัยในภาคเหนือและภาคใต้

ตารางที่ 6.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567 รายภูมิภาค

ภูมิภาค	ปี 2566	ปี 2567
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	53.1	52.3
ภาคกลาง	52.8	50.7
ภาคตะวันออก	52.0	52.8
ภาคใต้	55.6	52.5
ภาคเหนือ	54.6	53.6
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	51.5	52.1

ที่มา : รายงานบทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567

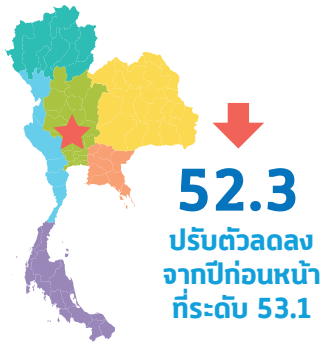
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อยู่ที่ระดับ 52.1 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 51.5 ในปีก่อนหน้า โดยได้รับแรงหนุนจากรายได้ในภาคธุรกิจการเกษตรที่ขยายตัวได้ดีในการเก็บเกี่ยวข้าวหน้าปีและราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้น รวมถึงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น โครงการเงินดิจิทัล 10,000 บาท ที่ช่วยกระตุ้นการบริโภคในกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือย นอกจากนี้ภาคการผลิตได้รับอานิสงส์จากการต้องการสินค้าในช่วงเทศกาล เช่น อาหาร เครื่องดื่ม และเสื้อผ้า

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ภาคตะวันออก

อยู่ที่ระดับ 52.8 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 52.0 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากภาพรวมเศรษฐกิจในพื้นที่ขยายตัวจากภาคการผลิตและภาคธุรกิจการเกษตรที่มีความต้องการของสินค้าในตลาดเพิ่มมากขึ้นรวมถึงปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ออกสู่ตลาดมากขึ้น สำหรับภาคการค้าและภาคการบริการยังเผชิญความกังวลด้านต้นทุน รวมถึงผลกระทบจากค่าไฟฟ้าที่ปรับสูงขึ้นจากสภาพภูมิอากาศที่ร้อนจัดส่งผลต่ออัตราการจัดเก็บค่าไฟฟ้า

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) กรุงเทพฯ และปริมณฑล

อยู่ที่ระดับ 52.3 ปรับตัวลดลงจากระดับ 53.1 ในปีก่อนหน้า โดยมีสาเหตุมาจากกำลังซื้อหดตัว มาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยที่ดำเนินการได้จำกัด ส่งผลให้กิจกรรมการใช้จ่ายในหมวดสินค้า/บริการที่ไม่จำเป็นลดลง ขณะที่ภาคธุรกิจการเกษตรมีดัชนีราคาสินค้าที่สูงขึ้นจากผลของผลผลิตที่มีจำนวนจำกัดในช่วงจากผลของสภาพอากาศ และมีผลผลิตที่ดีในช่วงปลายปี อีกทั้งในพื้นที่นี้ยังมีแรงหนุนจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึงภาคการผลิตที่ได้รับแรงหนุนจากการฟื้นตัวของความต้องการสินค้าในช่วงเทศกาล ทั้งเทศกาลตรุษจีนและเทศกาลช่วงปลายปี ที่กระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม และการเพิ่มกำลังการผลิตสินค้าประเภทต่าง ๆ เพื่อรองรับช่วงเทศกาล

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ภาคกลาง

อยู่ที่ระดับ 50.7 ปรับลดลงจากระดับ 52.8 ในปีก่อนหน้า โดยมีสาเหตุมาจากภาพรวมของเศรษฐกิจในพื้นที่ชะลอตัวลงเกือบทุกภาคธุรกิจ เช่น ภาคธุรกิจการเกษตรที่เผชิญปัญหาด้านปริมาณการเก็บเกี่ยวผลผลิตลดลงจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดกระทบกับปริมาณน้ำที่ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกและปริมาณการผลิต อีกทั้งความกังวลด้านต้นทุนราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นโดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิง อย่างไรก็ตาม ภาคบริการมักจะได้รับอานิสงส์จากกิจกรรมการเดินทางที่มีวันหยุดยาวในกลุ่มธุรกิจร้านค้าขายของฝาก ร้านขายของที่ระลึก และร้านอาหาร

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ภาคเหนือ

อยู่ที่ระดับ 53.6 ปรับตัวลดลงจากระดับ 54.6 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยทางธรรมชาติเกือบตลอดทั้งปี เช่น ปัญหาฝุ่น PM 2.5 ปัญหาอุทกภัย เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวรวมถึงสาขาธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมยังสามารถช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจในภูมิภาคได้

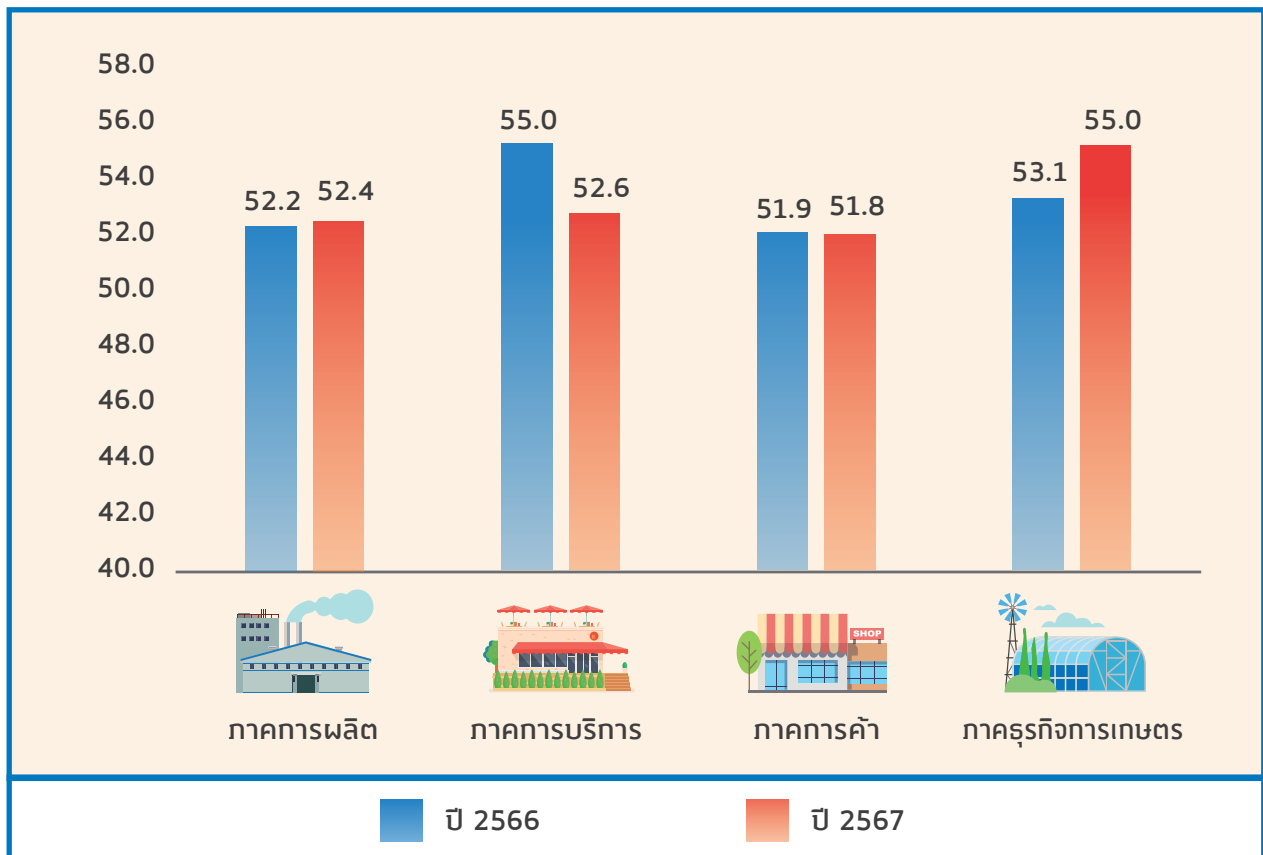

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ภาคใต้

อยู่ที่ระดับ 52.5 ปรับลดลงจากระดับ 55.6 ในปีก่อนหน้า มีสาเหตุมาจากภาพรวมของเศรษฐกิจในพื้นที่ชะลอตัวลงในทุกภาคธุรกิจจากภาวะต้นทุนที่เพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิง เนื่องจากมีการพึ่งพาการขนส่งสินค้า/วัตถุดิบจากภูมิภาคอื่นค่อนข้างสูง สำหรับภาคธุรกิจการเกษตรในภาคใต้อย่างชะลอตัวแม้ว่าราคาสินค้าเกษตร เช่น ปาล์มและยางพารา ปรับตัวดีขึ้น อีกทั้งผลผลิตบางส่วนได้รับความเสียหายจากสถานการณ์น้ำท่วม ภาคการบริการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องยังได้รับผลดีจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ยังอยู่ในระดับสูง เช่น มาเลเซีย รัสเซีย จีน เป็นต้น

» ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567 รายภาคธุรกิจ

ระดับความเชื่อมั่นของดัชนี SMESI รายภาคธุรกิจ ปี 2567 พบว่า ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของภาคการผลิตและภาคธุรกิจการเกษตรเพิ่มขึ้นจากความต้องการของสินค้าและราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวดีขึ้น แม้เผชิญแรงกดดันจากต้นทุนราคาสินค้าที่ยังอยู่ระดับสูง สำหรับภาคการค้าได้รับอานิสงส์จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ขณะที่ภาคการบริการได้รับผลกระทบจากปัญหาฝุ่น PM 2.5 และปัญหาอุทกภัย

ที่มา : รายงานบทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567

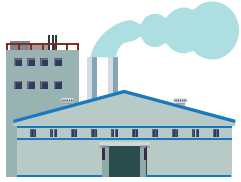
ภาพที่ 6.3 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำปี 2567 รายภาคธุรกิจ

↑ 55.0
ปรับตัวเพิ่มขึ้น
จากปีก่อนหน้า
ที่ระดับ 53.1

ภาคธุรกิจการเกษตร

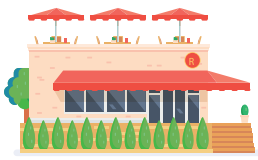
อยู่ที่ระดับ 55.0 ปรับเพิ่มขึ้นจากระดับ 53.1 ในปีก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง ทั้งพืชไร่ พืชสวน และผลผลิตข้าวนาปี ส่งผลให้รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นและกระตุ้นกำลังซื้อในครัวเรือน อีกทั้งกิจกรรมทางสังคม เช่น งานเกษตรแฟร์ และปริมาณผลผลิตจากภาคตะวันออกและเหนือที่เข้าสู่ตลาดมากขึ้น ช่วยหนุนการขยายตัวของธุรกิจโดยเฉพาะในกลุ่มผลไม้ ส่วนภาคใต้ กลุ่มปศุสัตว์ได้รับประโยชน์จากราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ภาคการเกษตรยังเผชิญความเสี่ยงจากสภาพอากาศที่แปรปรวนและอุณหภูมิที่ร้อนจัด ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิต โดยเฉพาะลำไยและผัก รวมถึงความกังวลเกี่ยวกับพายุฝนที่จะกระทบผลผลิตในอนาคต นอกจากนี้ ต้นทุนด้านปุ๋ยและยาที่ใช้ในการเกษตรยังคงอยู่ในระดับสูง เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ

↑ 52.4
ปรับตัวเพิ่มขึ้น
จากปีก่อนหน้า
ที่ระดับ 52.2

ภาคการผลิต

อยู่ที่ระดับ 52.4 ปรับเพิ่มขึ้นจากระดับ 52.2 ในปีก่อนหน้า โดยการเติบโตได้รับแรงสนับสนุนจากความต้องการสินค้าในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เช่น ผลิตภัณฑ์โลหะ รวมถึงสินค้าอุปโภคบริโภคอย่างอาหาร เครื่องดื่ม และเสื้อผ้า ที่ยังมีความต้องการต่อเนื่องในตลาด นอกจากนี้ กลุ่มสินค้าคงทน อัญมณี และผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพก็เติบโตตามแรงหนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและกิจกรรมในช่วงเทศกาล อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในภาคการผลิตยังเผชิญแรงกดดันจากต้นทุนวัตถุดิบและต้นทุนการผลิตที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะธุรกิจรายย่อย แม้ว่าสินค้าบางกลุ่ม เช่น พลาสติกและยาง จะยังคงมีคำสั่งซื้ออย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาพรวมของภาคการผลิตยังอยู่ในลักษณะชะลอตัว

↓ 52.6
ปรับตัวลดลง
จากปีก่อนหน้า
ที่ระดับ 55.0

ภาคการบริการ

อยู่ที่ระดับ 52.6 ปรับตัวลดลงจากระดับ 55.0 ในปีก่อนหน้า ซึ่งมีค่าดัชนีปรับตัวลดลงมากที่สุดเมื่อเทียบกับภาคธุรกิจอื่น ๆ มีสาเหตุมาจากพื้นที่นอกแหล่งท่องเที่ยวหลักที่ไม่ได้รับแรงหนุนจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทั้งนี้ ปัจจัยหลักมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ชะลอตัวและต่ำกว่าคาด แม้จะมีมาตรการกระตุ้น เช่น ฟรีวีซ่า แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังคงกระจุกตัวในเมืองหลักอย่างกรุงเทพฯ เชียงใหม่ และสุราษฎร์ธานี ขณะเดียวกันบางแหล่งท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ เช่น ฝุ่น PM 2.5 และน้ำท่วม ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในประเทศลดลงเช่นกัน ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหารเผชิญปัญหาซ้ำซ้อนทั้งจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงและกำลังซื้อในพื้นที่ที่แผ่วลง อีกทั้งยังได้รับผลกระทบจากต้นทุนวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นจากค่าขนส่ง ส่วนกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะนายหน้าและผู้พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัย ยังเผชิญแรงกดดันจากต้นทุนสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้าและอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง ในทางกลับกัน กลุ่มบริการเสริมความงาม สปา และนวดเพื่อสุขภาพ ยังสามารถขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะในกลุ่มลูกค้าที่ซื้อแพ็คเกจระยะยาว และในพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมหรือการท่องเที่ยวที่ยังคึกคักอยู่

↓ 51.8
ปรับตัวลดลง
จากปีก่อนหน้า
ที่ระดับ 51.9

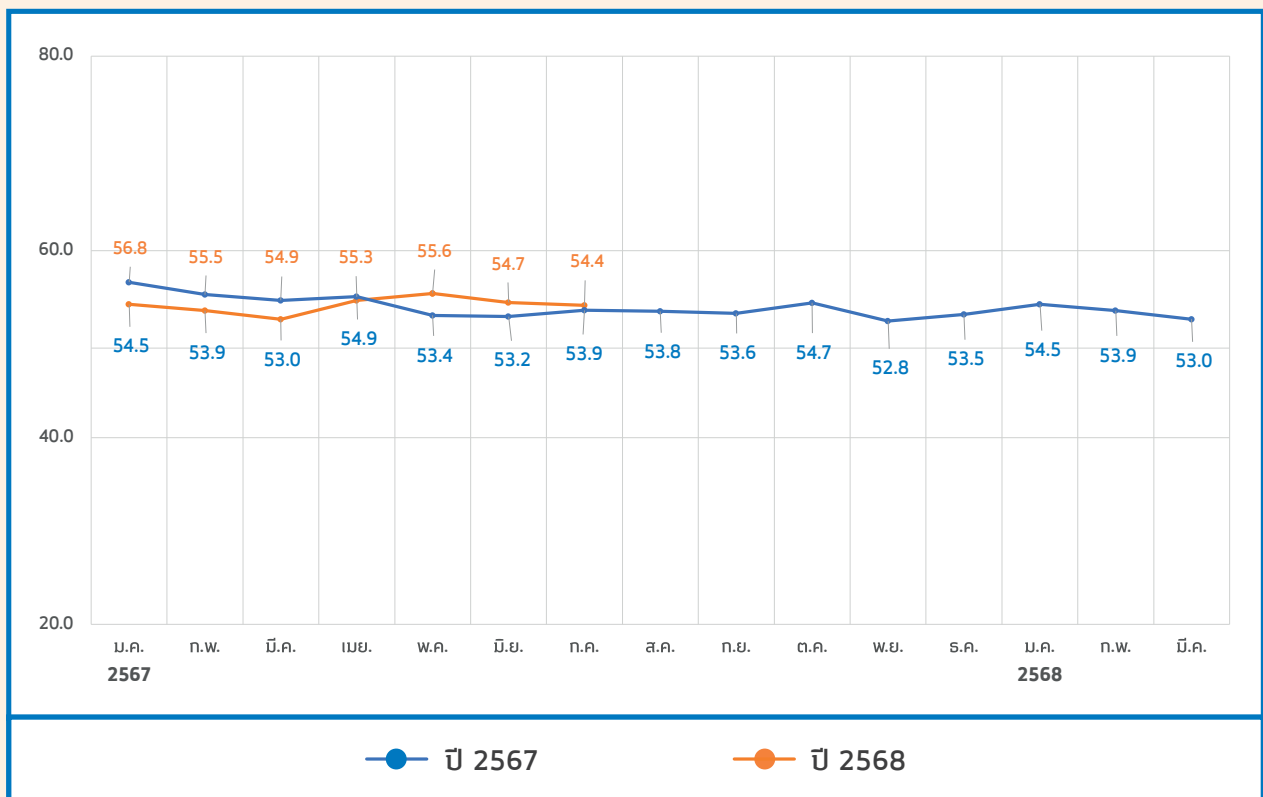
ภาคการค้า

อยู่ที่ระดับ 51.8 ปรับตัวลดลงจากระดับ 51.9 ในปีก่อนหน้า แม้ภาพรวมยังทรงตัวในทิศทางบวก โดยธุรกิจการค้าได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น โครงการเงินดิจิทัล 10,000 บาท และการท่องเที่ยวช่วง High Season ซึ่งช่วยกระตุ้นกำลังซื้อในสินค้าคงทน เช่น รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวจีนและยุโรปเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ รายได้จากภาคการเกษตรในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยว เช่น ข้าวและผลไม้ ช่วยเสริมกำลังซื้อในชนบท รวมถึงการใช้จ่ายในช่วงเทศกาลปีใหม่ และเงินโบนัสที่ส่งผลเชิงบวกต่อยอดขายของกลุ่มสินค้ากึ่งคงทนอย่างเฟอร์นิเจอร์และเครื่องใช้ในครัวเรือน อย่างไรก็ตาม ธุรกิจรายย่อยยังเผชิญข้อจำกัดในการเข้าถึงมาตรการของรัฐ เช่น โครงการ Easy e-receipt เนื่องจากปัญหาด้านการจดทะเบียนธุรกิจ ขณะที่ธุรกิจโมเดิร์นเทรดต้องแข่งขันอย่างหนักกับร้านค้าชั่วคราวในงานเทศกาลต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีความกังวลเกี่ยวกับกำลังซื้อของผู้บริโภคที่อาจชะลอลง และความเสี่ยงจากการนำเข้าสินค้าราคาถูกที่อาจกดดันยอดขายและทำให้การแข่งขันด้านราคารุนแรงขึ้น

➡ แนวโน้มดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2568

แนวโน้มดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) คัดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า พบว่า ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2568 มีทิศทางผันผวนขึ้น – ลงสลับกัน แต่ยังคงอยู่เหนือระดับค่าฐาน (ค่าฐาน = 50) ที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ในปี 2568 มีปัจจัยสำคัญหลายประการที่ต้องเฝ้าติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ (1) มาตรการตอบโต้ทางภาษี (Reciprocal Tariff) กับประเทศคู่ค้าที่จัดเก็บภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ ซึ่งของประเทศไทยจะถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 36 อาจส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกไทย (2) แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เริ่มต่ำกว่าเป้าหมาย โดยเฉพาะในกลุ่มตลาดหลัก เช่น นักท่องเที่ยวจีน ที่มีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์แผ่นดินไหว ในช่วงปลายเดือนมีนาคม และประเด็นด้านความปลอดภัย เป็นต้น ส่งผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศ และ (3) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ เช่น โครงการ “เที่ยวไทยคนละครึ่ง” ที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ในช่วง Low Season และโครงการแจกเงินดิจิทัล 10,000 บาท ระยะที่ 3 ที่ยังต้องติดตามช่วงเวลาดำเนินโครงการ

นอกจากนี้ เศรษฐกิจในประเทศที่ซบเซา กำลังซื้อที่หดหาย ผู้บริโภคเลือกใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น อีกทั้งภาวะต้นทุนที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความกังวลต่อการดำเนินธุรกิจ ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจจะต้องมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในระยะยาวและมาตรการที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้ตรงเป้าหมาย เพื่อช่วยเหลือ SME ให้อยู่รอดต่อไป รวมถึงการหาตลาดใหม่ ๆ และการเร่งสนับสนุนให้ SME ปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ที่มา : รายงานบทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567

ภาพที่ 6.4 ค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) คัดการณ์ ปี 2567 เปรียบเทียบ 2568

คณะผู้จัดทำรายงานสถานการณ์ SMEs

ที่ปรึกษา

ปณิตา ชินวัตร
อภิรดี ชาวเรียส

รองผู้อำนวยการสำนักงานรักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงาน
รองผู้อำนวยการสำนักงาน

บรรณาธิการ

เรขา ศรีสมบุรณ์
ปริญญา เลื่อนชิด
รัตน์ คุ่มมณี
ธนบดี ธนพวงกฤตย์
ศุภริน เจริญพานิช
วิภาสิรินทร์ วิสุทธกุล

ผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
หัวหน้าส่วนติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์
หัวหน้าส่วนพัฒนาเครื่องมือและประมาณการเศรษฐกิจ
หัวหน้าส่วนวิเคราะห์เตือนภัยทางเศรษฐกิจ
หัวหน้าส่วนวิเคราะห์สัมพันธและความร่วมมือทวิภาคี

ผู้จัดทำเนื้อหา ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ

1. ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย
กัญญา สนวา kanya@sme.go.th
02-142-9180
2. GDP SME และการประมาณการเศรษฐกิจ
ณัฐกฤติ นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
02-142-9181
3. จำนวนและการจ้างงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
โสภณ เอี่ยมณิรัตนกุล sophon@sme.go.th
02-142-9182
4. เครื่องชี้วัดสถานการณ์และดัชนีผลผลิตรายสาขาของ SME
อรรถพล ทองอุ่น atthapon@sme.go.th
02-142-9174
ธวัชชี พ่วงนาคพันธุ์ thawachinee@sme.go.th
02-142-9173
5. การค้าระหว่างประเทศของ SME ปี 2567
ณัฐกฤติ นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
02-142-9181
ปริญญา แป้นแก้ว patinya@sme.go.th
02-142-9177
6. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปี 2567
ดวงพร สิงห์โต tuangporn@sme.go.th
02-142-9175

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท วิชั่น พรินท์ส จำกัด
www.visionprepress.com โทร. 084-723-6912, 02-147-3175-6

osmep สสว

osmep

www.sme.go.th

osmep

osmep

Call Center 1301